

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ काण्डम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

वा॒य॒व्य॑ꣳ श्वे॒तमा॑ल॒भेत् भू॒ति॑का॒मो वा॒युर्वै॑ क्षे॒पि॑ष्ठा दे॒वता॑
वा॒युमे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॑ भू॒तिं ग॑मयति॒
भ॒व॒त्ये॒वाति॑क्षि॒प्रा दे॒वते॑त्याहुः सैन॑मीश्व॒रा प्र॑दह॒ इत्ये॒तमे॒व
सन्तं॑ वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॒भेत् नि॒युद्वा अ॑स्य॒ धृति॑र्धृत ए॒व
भू॒तिमु॑पैत्यप्र॑दाहाय॒ भव॑त्ये॒व (१)

वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॒भेत् ग्रा॒म॒का॒मो वा॒युर्वा इ॒माः प्र॒जा
न॑स्यो॒ता नै॒नीय॑ते वा॒युमे॒व नि॒युत्वंन्त॑ꣳ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒
स ए॒वास्मै॑ प्र॒जा न॑स्यो॒ता नि॒यच्छ॑ति ग्रा॒म्ये॒व भ॑वति॒ नि॒युत्वंते॑
भ॒वति॑ ध्रु॒वा ए॒वास्मा॑ अन॑पगाः करोति॒ वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॒भेत्
प्र॒जाका॑मः प्रा॒णो वै वा॒युर॑पा॒नो नि॒युत्प्रा॑णापा॒नौ खलु॑ वा ए॒तस्य॑
प्र॒जाया॑ (२)

अप॑क्रामतो॒ योऽलं॑ प्र॒जायै॑ सन्प्र॒जां न वि॒न्दते॑ वा॒युमे॒व
नि॒युत्वंन्त॑ꣳ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प्रा॒णापा॒नाभ्यां॑
प्र॒जां प्र॑ज॒नय॑ति वि॒न्दते॑ प्र॒जां वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॒भेत्

ज्योगामयावी प्राणो वै वायुरपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा
 एतस्मादपक्रामतो यस्य ज्योगामयति वायुमेव नियुत्वंन्तः३ स्वेन
 भागधेयेनोप (३)

धावति स एवास्मिन्प्राणापानौ दधात्युत यदीतासुर्भवति
 जीवत्येव प्रजापतिर्वा इदमेक आसीत्सोऽकामयत प्रजाः
 पशून्सृजेयेति स आत्मनो वपामुदक्खिदत्तामग्नौ प्रागृह्णत्ततो-
 ऽजस्तूपरः समभवत्तः३ स्वायै देवताया आऽलभत ततो वै स
 प्रजाः पशून्सृजत यः प्रजाकामः (४)

पशुकामः स्यात्स एतं प्राजापत्यमजं तूपरमालभेत प्रजा-
 पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां पशून्प्रजनयति
 यच्छ्रुणस्तत्पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्वानां
 यदव्या इव शफास्तदवीनां यदजस्तदजानामेतावन्तो वै ग्राम्याः
 पशवस्तान् (५)

रूपेणैवावरुन्धे सोमापौष्णं त्रैतमालभेत पशुकामो
 द्वौ वा अजायै स्तनौ नानैव द्वावभिजायेते ऊर्जं पुष्टिं
 तृतीयः सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै
 पशून्प्रजनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां प्रजनयिता सोमं
 एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून्प्रजनयत्यौदुम्बरो यूपो भवत्यूर्वा

उदुम्बर ऊर्क्पशव ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशूनवरुन्धे॥ (६)

भवत्येव प्रजायां आमयति वायुमेव नियुत्वंतुः स्वेन भागधेयेनोप प्रजाकामस्तान् यूपस्त्रयोदश

च॥ [१]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्ता
वरुणमगच्छन्ता अन्वैत्ताः पुनरयाचत् ता अस्मै न पुनरददात्सौ-
ऽब्रवीद्वरं वृणीष्वार्थं मे पुनर्देहीति तासां वरमाऽलभत् स
कृष्ण एकशितिपादभवद्यो वरुणगृहीतः स्यात्स एतं वारुणं
कृष्णमेकशितिपादमालभेत् वरुण- (७)

मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति
कृष्ण एकशितिपाद्वति वारुणो ह्येष देवतया समृद्धौ
सुवर्भानुरासुरः सूर्यं तमसाऽविद्धत्तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्य
यत्प्रथमं तमोऽपाघ्नन्त्सा कृष्णाऽविरभवद्यद्वितीयः सा फल्गुनी
यत्तृतीयः सा बलक्षी यदद्व्यस्थादपाकृन्तन्त्साऽर्विऽर्वशा (८)

समभवत्ते देवा अब्रुवन्देवपशुर्वा अयः समभूत्कस्मा
इममालप्स्यामह इत्यथ वै तर्ह्यल्पा पृथिव्यासीदजाता
ओषधयस्तामर्वि वशामादित्येभ्यः कामायाऽलभन्त ततो वा
अप्रथत पृथिव्यजायन्तौषधयो यः कामयेत् प्रथेय पशुभिः प्र
प्रजया जायेयेति स एतामर्वि वशामादित्येभ्यः कामा- (९)

याऽऽ लभेताऽऽदित्यानेव कामः स्वेन भागधेयेनोप धावति

त ए॒वैनं॑ प्र॒थय॑न्ति प॒शुभिः॑ प्र प्र॒जया॑ जनयन्त्य॒सावा॑दित्यो न
व्य॑रोचत॒ तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्तिमैच्छन्तस्मा॑ ए॒ता म॒ल्हा आल॑-
ऽभन्ताऽऽग्नेयीं कृ॑ष्णग्री॒वीः स॑हि॒तामै॒न्द्रीः श्वे॑तां बा॒र्हस्प॑त्यां
ताभि॑रे॒वास्मिन्नु॑चमदधुर्यो ब्र॒ह्मव॑र्च॒सका॑मः स्यात्तस्मा॑ ए॒ता म॒ल्हा
आल॑भे- (१०)

ताऽऽग्नेयीं कृ॑ष्णग्री॒वीः स॑हि॒तामै॒न्द्रीः श्वे॑तां बा॒र्हस्प॑त्या-
मे॒ता ए॒व दे॒वताः स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ ता ए॒वास्मिन्ब्र॑ह्मव॑र्चसं
द॑धति ब्रह्मव॑र्चस्यै॒व भ॑वति व॒सन्ता॑ प्रा॒तरा॑ग्नेयीं कृ॑ष्णग्री॒वीमा॑ल॒भेत॑
ग्री॒ष्मे म॒ध्यन्दि॑ने स॑हि॒तामै॒न्द्रीः श॒रद्य॑परा॒ह्णे श्वे॑तां बा॒र्हस्प॑त्यां
त्री॒णि वा आ॑दित्यस्य॒ तेजा॑सि व॒सन्ता॑ प्रा॒तर्ग्री॒ष्मे म॒ध्यन्दि॑ने
श॒रद्य॑परा॒ह्णे याव॑न्त्ये॒व तेजा॑सि॒ तान्ये॑- (११)

वा॒वं रु॒न्धे सं॒वत्स॑रं पु॒र्याल॑भ्यन्ते सं॒वत्स॑रो वै ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्य॑
प्र॒दा॒ता सं॒वत्स॑र ए॒वास्मै॑ ब्रह्मव॑र्चसं प्रयच्छति ब्रह्मव॑र्चस्यै॒व भ॑वति
ग॒र्भिण॑यो भवन्तीन्द्रि॒यं वै गर्भ॑ इन्द्रि॒यमे॒वास्मिन् द॑धति सार॒स्वतीं
मे॒षीमा॑ल॒भेत॑ य ई॒श्वरो॑ वा॒चो व॑दि॒तोः स॒न्वाचं॑ न वदे॒द्वाग्वै॑ सर॒स्वती
सर॑स्वतीमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ सैवास्मिन्॑ (१२)

वा॒चं द॑धाति प्रव॒दिता॑ वा॒चो भ॑वत्य॒पन्न॑दती भवति॒
तस्मा॑न्मनु॒ष्याः सर्वा॑ वा॒चं व॑दन्त्याग्ने॒यं कृ॑ष्णग्री॒वमा॑ ल॒भेत॑ सौ॒म्यं
ब॒भ्रुं ज्यो॑गा॒मया॑व्य॒ग्निं वा ए॒तस्य॑ शरी॒रं ग॑च्छति॒ सोम॑ः र॒सो
यस्य॑ ज्यो॒गा॒मय॑त्य॒ग्नेरे॒वास्य॑ शरी॒रं निष्क्री॑णाति॒ सोमा॑द्रसमु॒त

यदीतासुर्भवति जीवत्येव सौम्यं बभ्रुमालंभेताऽऽग्नेयं कृष्णग्रीवं
प्रजाकामः सोमो (१३)

वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो
दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजामाग्नेयं कृष्णग्रीवमालंभेत
सौम्यं बभ्रुं यो ब्राह्मणो विद्यामनूच्य न विरोचेत यदाग्नेयो भवति
तेज एवास्मिन्तेन दधाति यत्सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेन कृष्णग्रीव
आग्नेयो भवति तम एवास्मादपहन्ति श्वेतो भवति (१४)

रुचमेवास्मिन्दधाति बभ्रुः सौम्यो भवति ब्रह्मवर्चस-
मेवास्मिन्त्विषिं दधात्याग्नेयं कृष्णग्रीवमालंभेत सौम्यं बभ्रुमाग्नेयं
कृष्णग्रीवं पुरोधायाः स्पर्धमान आग्नेयो वै ब्राह्मणः सौम्यो
राजन्योऽभितः सौम्यमाग्नेयो भवतस्तेजसैव ब्रह्मणोभ्यतो राष्ट्रं
परिगृह्णात्येकधा समावृङ्क्ते पुर एनं दधते॥ (१५)

लभेत वरुणं वशैतामर्विं वशामादित्येभ्यः कामाय मलुहा आलंभेत तान्येव सैवास्मिन्सोमः श्वेतो
भवति त्रिचत्वारिंशच्च। (२)॥ [२]

देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त स एतं विष्णुर्वामनमपश्यत्तः
स्वायै देवताया आलंभत ततो वै स इमाँल्लोकानभ्यजयद्वैष्णवं
वामनमालंभेत स्पर्धमानो विष्णुरेव भूत्वेमाँल्लोकानभिजयति विषम
आलंभेत विषमा इव हीमे लोकाः समृद्ध्या इन्द्राय मन्युमते
मनस्वते ललामं प्राशृङ्गमालंभेत सङ्ग्रामे (१६)

सं यत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्ग्रामं जयतीन्द्रमेव
मन्युमन्तं मनस्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं
मन्युं मनो दधाति जयति तं सङ्ग्राममिन्द्राय मरुत्वन्ते
पृश्निसक्थमालभेत ग्रामकाम इन्द्रमेव मरुत्वन्तुः स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मै सजातान्प्रयच्छति ग्राम्येव भवति
यदृषभस्ते- (१७)

नैन्द्रो यत्पृश्निस्तेन मारुतः समृद्धौ पश्चात्पृश्निसक्थो भवति
पश्चादन्ववसायिनीमेवास्मै विशं करोति सौम्यं बभ्रुमालभेतान्नकामः
सौम्यं वा अन्नं सोममेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा
अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति बभ्रुर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपं समृद्धौ
सौम्यं बभ्रुमालभेत यमलं (१८)

राज्याय सन्तं राज्यं नोपनमेत्सौम्यं वै राज्यं सोममेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै राज्यं प्रयच्छत्युपैनं राज्यं
नमति बभ्रुर्भवत्येतद्वै सोमस्य रूपं समृद्ध्या इन्द्राय वृत्रतुरे ललामं
प्राशृङ्गमालभेत गतश्रीः प्रतिष्ठाकामः पाप्मानमेव वृत्रं तीर्त्वा प्रतिष्ठां
गच्छतीन्द्रायाभिमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमा- (१९)

लभेत यः पाप्मना गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अभि-
मातिरिन्द्रमेवाभिमातिहनुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मात्पाप्मानमभिमातिं प्रणुदत इन्द्राय वज्रिणं ललामं
प्राशृङ्गमालभेत यमलं राज्याय सन्तं राज्यं नोपनमेदिन्द्रमेव

वज्रिणः॑ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॒ वज्रं॑ प्रयच्छति॒
स ए॒नं॑ वज्रो॒ भूत्या॑ इ॒न्ध्र उ॒पैन॑ राज्यं॒ नमति॑ ल॒लामः॑ प्राशृङ्गो॒
भवत्ये॒तद्वै वज्र॑स्य रू॒पः॑ समृ॒द्धौ॥ (२०)

सङ्ग्रामे तेनालमभिमातिष्ठे ललामं प्राशृङ्गमैनं पञ्चदश च।३॥ [३]

अ॒सावा॑दि॒त्यो न व्य॑रोचत॒ तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्ति॒
मैच्छ॑न्तस्मा॑ ए॒तान्दश॑र्षभा॒माऽल॑भन्त॒ तयै॑वास्मि॒न्नुच॑मदधुर्यो॒
ब्र॒ह्मव॑र्चसका॒मः स्यात्त॑स्मा॑ ए॒तान्दश॑र्षभा॒माऽल॑भेता॒मुमे॑वादित्यः॑
स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मि॑न्ब्रह्मव॒र्चसं॑ दधाति
ब्रह्मव॑र्चस्यै॒व भ॑वति व॒सन्ता॑ प्रा॒तस्त्री॑ल्ल॒लामा॑नाल॒भेत॑ ग्री॒ष्मे
म॒ध्यन्दि॑ने (२१)

त्री॒ज्छि॑तिपृ॒ष्ठाञ्छ॑रद्य॒परा॑ह्णे त्री॒ज्छि॑तिवारा॒त्रीणि॑ वा
आ॒दि॒त्यस्य॑ तेजा॑सि व॒सन्ता॑ प्रा॒तर्ग्री॑ष्मे म॒ध्यन्दि॑ने श॒रद्य॑परा॒ह्णे
याव॑न्त्ये॒व तेजा॑सि ता॒न्येवाव॑रुन्धे॒ त्रय॑स्त्रय॒ आल॑भ्यन्ते॒
ऽभि॑पूर्वमे॒वास्मि॑न्तेजो॒ दधा॑ति सं॒वत्सरं॑ प॒र्याल॑भ्यन्ते सं॒वत्स॑रो
वै ब्र॒ह्मव॑र्चसस्य॑ प्रदा॒ता सं॒वत्स॑र ए॒वास्मै॑ ब्रह्मव॒र्चसं॑ प्रयच्छति
ब्रह्मव॑र्चस्यै॒व भ॑वति सं॒वत्स॑रस्य॒ पर॑स्ता॒त्प्राजा॑प॒त्यं कद्रु॑- (२२)

माल॑भेत प्र॒जाप॑तिः सर्वा॑ दे॒वता॑ दे॒वता॑स्वे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति॒ यदि॑
बिभी॒याद्दु॑श्च॒र्मा भ॑विष्यामीति॑ सोमापौ॒ष्णः॑ श्या॒ममाल॑भेत सौ॒म्यो
वै दे॒वत॑या॒ पुरु॑षः पौ॒ष्णाः प॒शवः॑ स्वयै॒वास्मै॑ दे॒वत॑या प॒शुभि॑स्त्वचं॑

करोति न दुश्चर्मा भवति देवाश्च वै यमश्चास्मिँल्लोकेऽस्पर्धन्त स
यमो देवानामिन्द्रियं वीर्यमयुवत तद्यमस्य (२३)

यमत्वं ते देवा अमन्यन्त यमो वा इदमभूद्यद्वयः स्म इति ते
प्रजापतिमुपाधावन्त्स एतौ प्रजापतिरात्मन उक्षवशौ निरमिमीत
ते देवा वैष्णावरुणीं वशामाऽलभन्तैन्द्रमुक्षाणन्तं वरुणेनैव
ग्राहयित्वा विष्णुना यज्ञेन प्राणुदन्तैन्द्रेणैवास्यैन्द्रियमवृञ्जत यो
भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमानो वैष्णावरुणीं (२४)

वशामालभेतैन्द्रमुक्षाणं वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा विष्णुना
यज्ञेन प्रणुदत ऐन्द्रेणैवास्यैन्द्रियं वृद्धे भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवतीन्द्रो वृत्रमहन्तं वृत्रो हतः षोडशभिर्भोगैरसिनात्तस्य
वृत्रस्य शीर्षतो गाव उदायन्ता वैदेह्योऽभवन्तासामृषभो
जघनेऽनूदैत्तमिन्द्रो- (२५)

उचायत्सोऽमन्यत यो वा इममालभेत मुच्येतास्मात्पा-
प्मन इति स आग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेतैन्द्रमृषभं तस्याग्निरेव
स्वेन भागधेयेनोपसृतः षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदह-
दैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्नधत्त यः पाप्मना गृहीतः स्यात्स आग्नेयं
कृष्णग्रीवमालभेतैन्द्रमृषभमग्निरेवास्य स्वेन भागधेयेनोपसृतः (२६)

पाप्मानमपि दहत्यैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्धत्ते मुच्यते पाप्मनो
भवत्येव द्यावापृथिव्या धेनुमालभेत ज्योगपरुद्धोऽनयोर्हि

वा ए॒षोऽप्रति॑ष्ठितोऽथै॒ष ज्यो॑गप॒रुद्धो॑ द्यावा॑पृथि॒वी ए॒व स्वेन॑
भाग॑धेयेनोप॑ धावति॒ ते ए॒वैनं॑ प्रति॑ष्ठां ग॒मय॑तः प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति
पर्या॑रिणी॒ भवति॑ पर्या॒रीव॒ ह्येत॑स्य॒ राष्ट्रं॑ यो ज्यो॑गप॒रुद्धः॑ समृ॒द्धौ
वाय॑व्यं (२७)

व॒त्स॒मा ल॑भेत वा॒युर्वा अ॒नयो॑र्वत्स इ॒मे वा ए॒तस्मै॑
लो॒का अप॑शुष्का॒ विड॑प॒शुष्काऽथै॒ष ज्यो॑गप॒रुद्धो॑ वा॒युमे॒व स्वेन॑
भाग॑धेयेनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॑ इ॒माँल्लो॑कान् वि॒शं प्र॑दा॒पय॑ति
प्रा॒स्मा इ॒मे लो॒काः सु॒वन्ति॑ भु॒ञ्जत्ये॒नं वि॒डुप॑तिष्ठते॥ (२८)

म॒ध्यन्दि॑ने कर्द्वं य॒मस्य॑ स्पर्ध॑मानो वैष्णा॒वरु॑णीन्तमिन्द्रो॑ऽस्य स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑सृतो वाय॑व्यं

द्विच॑त्वारि॒ंशच्चा॑ । (४)॥ [४]

इन्द्रो॑ व॒लस्य॑ बि॒लम॑पौर्णो॒त्स य उ॑त्त॒मः प॒शुरा॑सीत्तं पृ॒ष्ठं
प्रति॑ स॒ङ्ग॒ह्योद॑क्खि॒दत्तं॑ स॒हस्रं॑ प॒शवो॑ऽनू॒दाय॑न्त्स उ॒न्नतो॑ऽभव॒द्यः
प॒शुका॑मः स्या॒त्स ए॒तमै॒न्द्रमु॑न्न॒तमा॑ल॒भेते॒न्द्रमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑
धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प॒शून्प्रय॑च्छति पशु॒माने॒व भ॑वत्युन्न॒तो (२९)

भ॑वति सा॒हस्री॑ वा ए॒षा ल॒क्ष्मी यदु॑न्न॒तो ल॒क्ष्मियै॒व
प॒शून्वरु॑न्धे य॒दा स॒हस्रं॑ प॒शून्प्रा॑प्नुयादथ॒ वैष्ण॑वं वा॒मन॑मा
ल॒भेतै॒तस्मि॒न्वै तथ्स॒हस्र॑म॒द्ध्यति॑ष्ठ॒त्तस्मा॑दे॒ष वा॑म॒नः समी॑षितः
प॒शुभ्य॑ ए॒व प्र॑जा॒तेभ्यः॑ प्रति॑ष्ठां द॒धाति॑ कोऽ॒रह॑ति स॒हस्रं॑
प॒शून्प्रा॑प्तुमि॒त्याह॑र॒होरा॒त्राण्ये॒व स॒हस्रं॑ स॒म्पाद्या॑ल॒भेत॑ प॒शवो॑ (३०)

वा अहोरात्राणि पशूनेव प्रजातान्प्रतिष्ठां गमयत्योषधीभ्यो
वेहतमालंभेत प्रजाकामं ओषधयो वा एतं प्रजायै परिबाधन्ते
योऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दत ओषधयः खलु वा एतस्यै
सूतुमपि घ्नन्ति या वेहद्भवत्योषधीरेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
ता एवास्मै स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयन्ति विन्दते (३१)

प्रजामापो वा ओषधयोऽसत्पुरुष आप एवास्मा असतः
सददति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च नापस्त्वावासतः सददतीत्यैन्द्रीः
सूतवशामालंभेत भूतिकामोऽजातो वा एष योऽलं भूत्यै सन्भूतिं
न प्राप्नोतीन्द्रं खलु वा एषा सूत्वा वशाऽभव- (३२)

दिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति
भवत्येव यः सूत्वा वशा स्यात्तमैन्द्रमेवालंभेतैतद्वाव तदिन्द्रियः
साक्षादेवेन्द्रियमवरुन्ध ऐन्द्राग्रं पुनरुत्सृष्टमालंभेत य आ
तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेद्विच्छिन्नो वा एतस्य सोमपीथो यो
ब्राह्मणः सन्ना (३३)

तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेतीन्द्राग्री एव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत उपैनः सोमपीथो नमति
यदैन्द्रो भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे
यदाग्नेयो भवत्याग्नेयो वै ब्राह्मणः स्वामेव देवतामनु सन्तनोति
पुनरुत्सृष्टो भवति पुनरुत्सृष्ट इव ह्येतस्य (३४)

सोमपीथः समृद्धौ ब्राह्मणस्पत्यं तूपरमालंभेताभि-
 चरन्ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति तस्मा एवैनमा
 वृश्चति ताजगार्तिमाच्छति तूपरो भवति क्षुरपंविर्वा एषा
 लक्ष्मी यत्तूपरः समृद्धौ स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो
 वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणात्येवैनं वैभीदक इध्मो
 भिनत्येवैनम्॥ (३५)

भवत्युन्नतः पशवो जनयन्ति विन्दतेऽभवत्सत्रेतस्येद्व्यस्त्रीणि च॥ [५]

बारुहस्पत्यः शितिपृष्ठमालंभेत ग्रामकामो यः कामयेत पृष्ठः
 समानानां स्यामिति बृहस्पतिमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स
 एवैनं पृष्ठः समानानां करोति ग्राम्येव भवति शितिपृष्ठो भवति
 बारुहस्पत्यो ह्येष देवतया समृद्धौ पौष्णः श्याममालंभेतान्नकामो-
 ऽन्नं वै पूषा पूषणमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवास्मा (३६)

अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति श्यामो भवत्येतद्वा अन्नस्य
 रूपः समृद्धौ मारुतं पृश्निमालंभेतान्नकामोऽन्नं वै मरुतो
 मरुत एव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति त एवास्मा अन्नं
 प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति पृश्निर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपः
 समृद्ध्या ऐन्द्रमरुणमालंभेतेन्द्रियकाम इन्द्रमेव (३७)

स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं दधातीन्द्रिया-
 व्यैव भवत्यरुणो भ्रूमाभवत्येतद्वा इन्द्रस्य रूपः समृद्धौ सावित्र-

मुप॒द्ध॒स्तमाल॑भेत स॒निका॑मः सवि॒ता वै प्र॑स॒वाना॑मीशे सवि॒तार॑मेव
स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑ स॒निं प्र॑सु॒वति॒ दान॑कामा
अस्मै॑ प्र॒जा भ॑वन्त्युप॒द्ध॒स्तो भ॑वति सावि॒त्रो ह्यैष॑ (३८)

देव॑तया॒ समृ॑द्धौ वैश्वदे॒वं ब॑हुरू॒पमाल॑भेतान्न॒कामो॑ वैश्वदे॒वं वा
अन्नं॑ वि॒श्वाने॒व दे॒वान्ध॒स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ त ए॒वास्मा॑ अन्नं॑
प्रय॑च्छन्त्यन्ना॒द ए॒व भ॑वति बहु॒रूपो॑ भ॑वति बहु॒रूपः॑ ह्यन्न॒ः समृ॑द्धौ
वैश्वदे॒वं ब॑हुरू॒पमाल॑भेत॒ ग्राम॑कामो वैश्वदे॒वा वै संजा॑ता वि॒श्वाने॒व
दे॒वान्ध॒स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ त ए॒वास्मै॑ (३९)

सजा॑तान्प्रय॑च्छन्ति॒ ग्राम्ये॑व भ॑वति बहु॒रूपो॑ भ॑वति
बहु॑दे॒वत्यो॑(१) ह्यैष॑ समृ॑द्धौ प्राजाप॒त्यं तू॒पर॑माल॑भेत॒
यस्याना॑ज्ञातमि॒व ज्यो॒गाम॑येत्प्राजाप॒त्यो वै पु॒रुषः॑ प्र॒जाप॑तिः खलु॒
वै तस्य॑ वेद॒ यस्याना॑ज्ञातमि॒व ज्यो॒गाम॑यति॒ प्र॒जाप॑तिमे॒व स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॑ तस्मा॒त्त्रामा॑न्मुञ्चति॒ तू॒परो॑ भ॑वति
प्राजाप॒त्यो ह्यैष॑ दे॒वत॑या॒ समृ॑द्धौ॥ (४०)

अस्मा॑ इन्द्र॑मे॒वैष॑ संजा॑ता वि॒श्वाने॒व दे॒वान्ध॒स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ त ए॒वास्मै॑ प्राजाप॒त्यो हि

त्रीणि॑ च॥ [६]

व॒ष॒ट्कारो॑ वै गा॒यत्रि॑यै शिरो॑ऽच्छि॒नत्तस्यै॑ र॒सः परा॑ऽप॒तत्तं
बृ॒ह॒स्पति॑रु॒पांगृ॒ह्णा॒त्सा शि॑तिपृ॒ष्ठा व॒शाऽभ॑वद्यो॒ द्विती॑यः प॒राप॑त॒त्तं
मि॒त्रावरु॑णा॒वुपा॑ंगृ॒ह्णीता॑ऽसा द्वि॒रूपा॑ व॒शाऽभ॑वद्यस्तृती॒यः प॒राप॑त॒त्तं
वि॒श्वे दे॒वा उ॒पांगृ॒ह्णा॒त्सा ब॑हुरू॒पा व॒शाऽभ॑वद्यश्चतु॒र्थः प॒राप॑त॒त्तस्य॑

पृथिवीं प्राविशत्तं बृहस्पतिरभ्य- (४१)

गृह्णादस्त्वेवायं भोगायेति स उक्ष्वशः समभवद्यल्लोहितं
परापतत्तद्रुद्र उपांगृह्णात्सा रौद्री रोहिणी वशाऽभवद्वाहस्पत्याः
शितिपृष्ठामालभेत ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति छन्दसां
वा एष रसो यद्वशा रस इव खलु (४२)

वै ब्रह्मवर्चसं छन्दसामेव रसेन रसं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत वृष्टिकामो मैत्रं वा अहर्वारुणी
रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षति मित्रावरुणावेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं
वर्षयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रस इव खलु वै
वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन (४३)

रसं वृष्टिमवरुन्धे मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत प्रजाकामो
मैत्रं वा अहर्वारुणी रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै प्रजाः प्रजायन्ते
मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां
प्रजां प्रजनयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रस इव खलु वै
प्रजा छन्दसामेव रसेन रसं प्रजामव (४४)

रुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा अन्नं
विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं

प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं
इव खलु वा अन्नं छन्दसामेव रसेन रसमन्नमवरुन्धे वैश्वदेवीं
बहुरूपामालभेत् ग्रामकामो वैश्वदेवा वै (४५)

संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै
सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा
रसं इव खलु वै संजाताश्छन्दसामेव रसेन रसं सजातानवरुन्धे
बारहस्पत्यमुक्षवशमालभेत् ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं (४६)

दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति वशं वा एष चरति यदुक्षा
वशं इव खलु वै ब्रह्मवर्चसं वशेनैव वशं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
रौद्रीं रोहिणीमालभेताभिचरन्नुद्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
तस्मा एवैनमावृश्चति ताजगार्तिमाच्छति रोहिणी भवति रौद्री
ह्येषा देवतया समृद्धौ स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो
वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणात्येवेनं वैभीदक इध्मो
भिनत्येवैनम्॥ (४७)

अभि खलु वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन प्रजामवं वैश्वदेवा वै ब्रह्मवर्चसं यूप एकात्रविंशतिश्च। (७)॥ [७]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मां
एतां सौरीं श्वेतां वशामालभन्त तयैवास्मिन्नुचमदधुर्यो
ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एतां सौरीं श्वेतां वशामालभेतामुमे-

वाऽऽदित्यः स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति बैलुवो यूपो भवत्यसौ (४८)

वा आदित्यो यतोऽजायत ततो बिल्वं उदतिष्ठत्सयोन्येव
ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे ब्राह्मणस्पत्यां बभ्रुकर्णीमा लभेताभिचरन्वारुणं
दशकपालं पुरस्तान्निर्वपेद्वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा ब्रह्मणा
स्तृणुते बभ्रुकर्णी भवत्येतद्वै ब्रह्मणो रूपः समृद्धौ स्फ्यो यूपो
भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः
शृणा- (४९)

त्येवैनं वैभीदक इध्मो भिनत्येवैनं वैष्णवं वामनमालभेत यं
यज्ञो नोपनमेद्विष्णुर्वै यज्ञो विष्णुमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति
स एवास्मै यज्ञं प्रयच्छत्युपैनं यज्ञो नमति वामनो भवति वैष्णवो
ह्येष देवतया समृद्धौ त्वाष्ट्रं वडुबमालभेत पशुकामस्त्वष्टा वै पशूनां
मिथुनानां (५०)

प्रजनयिता त्वष्टारमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै
पशून्मिथुनान्प्रजनयति प्रजा हि वा एतस्मिन्पशवः प्रविष्टा अथेष
पुमान्त्सन्वडुबः साक्षादेव प्रजां पशूनवरुन्धे मैत्रः श्वेतमालभेत
सङ्ग्रामे सं यत्ते समयकामो मित्रमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति
स एवैनं मित्रेण सन्नयति (५१)

विशालो भवति व्यवसाययत्येवैनं प्राजापत्यं कृष्णमालभेत

वृष्टिकामः प्रजापतिर्वै वृष्ट्या ईशे प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयति कृष्णो भवत्येतद्वै वृष्ट्यै रूपं
रूपेणैव वृष्टिमवरुन्धे शबलो भवति विद्युतमेवास्मै जनयित्वा
वर्षयत्यवाशृङ्गो भवति वृष्टिमेवास्मै नियच्छति॥ (५२)

शृणाति मिथुनानात्रयति यच्छति॥ [८]

वरुणं सुषुवाणमन्नाद्यन्नोपानमत्स एतां वारुणीं
कृष्णां वशामपश्यत्तां स्वायै देवताया आलभत ततो वै
तमन्नाद्यमुपानमद्यमलमन्नाद्याय सन्तमन्नाद्यन्नोपनमत्स एतां
वारुणीं कृष्णां वशामालभेत वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद (५३)

एव भवति कृष्णा भवति वारुणी ह्येषा देवताया समृद्धौ
मैत्रं श्वेतमालभेत वारुणं कृष्णमपां चौषधीनां च सन्धावन्नकामो
मैत्रीर्वा ओषधयो वारुणीरापोऽपां च खलु वा ओषधीनां
च रसमुपजीवामो मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
तावेवास्मा अन्नं प्रयच्छतोऽन्नाद एव भव- (५४)

त्यपां चौषधीनां च सन्धावालभत उभयस्यावरुद्धौ विशाखो
यूपो भवति द्वे ह्येते देवते समृद्धौ मैत्रं श्वेतमा लभेत वारुणं
कृष्णं ज्योगामयावी यन्मैत्रो भवति मित्रेणैवास्मै वरुणं शमयति
यद्वारुणः साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मुञ्चत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव
देवा वै पुष्टिं नाविन्द- (५५)

न्तां मिथुनेऽपश्यन्तस्यां न समं राधयन्तावश्विना-
 वब्रूतामवयोर्वा एषा मैतस्यां वदद्धमिति साऽश्विनोरेवाभवद्यः
 पुष्टिकामः स्यात्स एतामाश्विनीं यमीं वशामालंभेताश्विनाविव
 स्वेनं भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मिन्पुष्टिं धत्तः पुष्यति प्रजयां
 पशुभिः॥ (५६)

अन्नादौऽन्नाद एव भवत्यविन्दन्यश्चैतत्वारिः शब्दः॥ [९]

आश्विनं धूम्रलंलाममालंभेत् यो दुर्ब्राह्मणः सोमं पिपासेदश्विनौ
 वै देवानामसोमपावास्तां तौ पश्चा सोमपीथं प्राप्नुतामश्विनावेतस्य
 देवता यो दुर्ब्राह्मणः सोमं पिपासत्यश्विनाविव स्वेनं भागधेयेनोपं
 धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत् उपैनं सोमपीथो नमति
 यद्धूम्रो भवति धूम्रिमाणमेवास्मादपहन्ति ललामो (५७)

भवति मुखत एवास्मिन्तेजो दधाति वायव्यं गोमृगमा-
 लंभेत् यमजंघ्रिवांसमभिश् संयुरपूता वा एतं वागृच्छति
 यमजंघ्रिवांसमभिश् संन्ति नैष ग्राम्यः पशुर्नाऽरण्यो यद्गोमृगो
 नेवैष ग्रामे नारण्ये यमजंघ्रिवांसमभिश् संन्ति वायुर्वै देवानां
 पवित्रं वायुमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवै- (५८)

नं पवयति पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति तमः
 पाप्मानं प्रविशति यस्याश्विने शस्यमाने सूर्यो नाविर्भवति सौर्यं
 बहूरूपमालंभेतामुमेवाऽऽदित्यः स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स

ए॒वास्मात्त॒मः पा॒प्मान॒मप॑हन्ति प्र॒तीच्य॑स्मै व्यु॒च्छन्ती व्यु॑च्छत्य॒प॒
त॒मः पा॒प्मान॑ ह॒ते॥ (५९)

लुलामः स एव षट्त्वारिंशच्च॥ [१०]

इन्द्रं॑ वो वि॒श्वत॑स्परीन्द्रं॒ नरो॑ मरु॒तो यद्ध॑ वो दि॒वो या वः॑ शर्म।
भरे॒ष्विन्द्र॑ ह॒वामहे॑ ऽहो॒मुच॑ सु॒कृतं॑ दै॒व्यं ज॒नम्। अ॒ग्निं
मि॒त्रं वरु॑ण॒ सा॒तये॑ भ॒गं द्या॒वापृ॑थि॒वी म॒रुतः॑ स्व॒स्तये॑। म॒मत्तु॑ नः
परि॑ज्मा वस॒रुहा॑ म॒मत्तु॑ वा॒तो अ॒पां वृष॑ण्वान्। शि॒शीत॑मिन्द्रा॒पर्व॑ता
यु॒वन्न॑स्तन्नो वि॒श्वे वरि॑वस्यन्तु दे॒वाः। प्रि॒या वो॒ नाम॑ (६०)

हु॒वे तुरा॑णां। आ॒यत्तु॑प॒न्मरु॑तो वाव॒शानाः॑। श्रि॒यसे॑ कं
भा॒नुभिः॑ स॒मिमि॑क्षिरे॒ ते र॒श्मिभि॑स्त ऋ॒क्भिः सु॒खाद॑यः। ते
वा॒शीम॑न्त इ॒ष्मिणो॑ अ॒भीर॑वो वि॒द्रे प्रि॒यस्य॑ मा॒रुत॑स्य॒ धाम्नः॑।
अ॒ग्निः प्र॑थ॒मो वसु॑भिर्नो॒ अव्या॑त्सोमो॒ रुद्रे॑भि॒रभिर॑क्षतु॒ त्मना॑।
इन्द्रो॑ म॒रुद्वि॑र॒ऋतु॑धा कृ॒णोत्वादि॑त्यैर्नो॒ वरु॑णः स॒ शि॑शातु। सन्नो॑
दे॒वो वसु॑भिर॒ग्निः स॑ (६१)

सोम॑स्त॒नूभी रु॒द्रिया॑भिः। स॒मिन्द्रो॑ म॒रुद्वि॑र्य॒ज्ञियैः स॒मादि॑त्यैर्नो॒
वरु॑णो अ॒जिज्ञि॑पत्। यथा॑ ऽऽदि॒त्या वसु॑भिः स॒म्बभू॑वुर्म॒रुद्वी
रु॒द्राः स॒मजा॑नता॒भिः। ए॒वा त्रि॑णाम॒न्नह॑णीयमा॒ना वि॒श्वे दे॒वाः
स॒मन॑सो भवन्तु। कु॒त्राचि॑द्यस्य॒ समृ॑तौ र॒ण्वा नरो॑ नृष॒दने॑।
अ॒रह॑न्तश्चि॒द्यमि॑न्ध॒ते सं॒ञ्जन॑यन्ति ज॒न्तवः॑। सं य॒दिषो॑ वना॒महे

स९ ह॒व्या मानु॑षाणाम्। उ॒त द्यु॒म्रस्य॒ शव॑स (६२)

ऋ॒तस्य॑ र॒श्मिमा॑ददे। य॒ज्ञो दे॒वानां॑ प्र॒त्येति॑ सु॒म्रमा॑दित्यासो
भव॑ता मृ॒डय॑न्तः। आ॒वोऽर्वा॑ची सु॒मति॑र्वृ॒त्याद॑होश्चि॒द्या
व॑रि॒वोवि॑त्तरा॒ऽसत्। शुचि॑र॒पः सू॒यव॑सा अ॒द॒ब्ध उप॑क्षेति वृ॒द्धव॑याः
सु॒वीरः॑। नकि॑ष्टं घ्नन्त्यन्ति॑तो न दू॒राद्य॑ आ॒दित्या॑नां भव॑न्ति प्र॒णीतौ॑।
धा॒रय॑न्त आ॒दित्या॑सो जग॑त्स्था दे॒वा वि॒श्वस्य॑ भुव॑नस्य गो॒पाः।
दी॒र्घाधि॑यो र॒क्षमा॑णा (६३)

असु॑र्यमृ॒तावा॑न॒श्चय॑माना ऋ॒णानि॑। ति॒स्रो भू॒मीर्धा॑रय॒त्री९ रु॒त
द्यु॒त्रीणि॑ व्र॒ता वि॒दथे॑ अ॒न्तरे॑षाम्। ऋ॒तेना॑ऽऽदि॒त्या म॑हि वो म॒हित्वं
तद॑र्यम॒न्वरु॑ण मि॒त्र चारु॑। त्यां नु क्ष॒त्रिया॑९ अ॒व आ॑दि॒त्यान्
या॑चिषामहे। सु॒मृडी॒का९ अ॒भिष्ट॑ये। न दक्षि॒णा वि॑चि॒किते॑ न स॒व्या
न प्रा॒चीन॑मादि॒त्या नो॑त प॒श्चा। पा॒क्याचि॑द्व॒सवो॑ धी॒र्याचि॑- (६४)

द्यु॒ष्मानी॑तो अ॒भयं॑ ज्योति॑रश्याम्। आ॒दि॒त्याना॑म॒वसा॑ नू॒तने॑न
सक्षी॑महि श॒र्मणा॑ श॒न्तमे॑न। अ॒नागा॑स्त्वे अ॒दिति॑त्वे तु॒रास॑ इ॒मं
य॒ज्ञं द॑धतु श्रोष॑माणाः। इ॒मं मे॑ वरु॑ण श्रु॒धी ह॑व॒मद्या॑ च॑ मृ॒डय।
त्वा॒मव॑स्युराच॑के। तत्त्वा॑ या॒मि ब्र॑ह्म॒णा व॑न्द॒मान॑स्तदाऽऽशा॑स्ते
यज॑मानो ह॒विर्भिः॑। अ॒हेड॑मानो वरु॑णे॒ह बो॒द्ध्युरु॑श॒स मा न॑ आयुः
प्रमो॑षीः॥ (६५)

[वायव्यं प्रजापतिस्ता वरुणं देवासुरा एष्वसावादित्यो दशरूपभामिन्द्रो वलस्यं बारहस्पत्यं वषट्कारोऽसौ सौरीं वरुणमाश्विनमिन्द्रं वो नर एकादश॥११॥ वायव्यमाग्नेयीं कृष्णग्रीवीमसावादित्यो वा अंहोरात्राणि वषट्कारः प्रजनयिता हुवे तुराणां पञ्चपटिः॥६५॥ वायव्यं प्रमोषीः॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः सृष्टा इन्द्राग्नी अपागूहताः
सोऽचायत्प्रजापतिरिन्द्राग्नी वै मे प्रजा अपाघुक्षतामिति
स एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत्तन्निरवपत्तावस्मै प्रजाः
प्रासाधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्य प्रजामपगूहतो योऽलं प्रजायै
सन्प्रजां न विन्दत ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्प्रजाकाम
इन्द्राग्नी (१)

एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै प्रजां प्रासाधयतो
विन्दते प्रजामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्स्पर्धमानः क्षेत्रे वा
सजातेषु वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति ताभ्यामेवेन्द्रियं
वीर्यं भ्रातृव्यस्य वृद्धे वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽप वा
एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति यः सङ्ग्राममुपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादश-
कपालं निर्-(२)

वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप

धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येणोपप्रयाति
जयति त९ सङ्ग्रामं वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्द्धते यः सङ्ग्रामं
जयत्येन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामं जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं (३)

धत्तो नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृद्धतेऽप वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं
क्रामति य एति जनतामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेज्जनता-
मेष्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं
वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येण जनतामेति पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा
वा इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणमेव (४)

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा इन्द्रियं
वीर्यमनु प्रयच्छति क्षेत्रपत्यं चरुं निर्वपेज्जनतामागत्येयं वै
क्षेत्रस्य पतिरस्यामेव प्रतितिष्ठत्येन्द्राग्रमेकादशकपालमुपरिष्ठा-
न्निर्वपेदस्यामेव प्रतिष्ठायेन्द्रियं वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते॥ (५)

प्रजाकाम इन्द्राग्नी उपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वीर्यं पूषणमेवैकान्नचत्वारि९शब्दं॥ — [१]

अग्रये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यो दर्शपूर्णमास-
याजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयेत्पुथो वा एषो-
ऽद्धपथेनैति यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं
वाऽतिपादयेत्यग्निमेव पथिकृतः स्वेन भागधेयेनोप धावति स

ए॒वैन॑मप॑थात्प॒न्थाम॑पि॒ नय॑त्यन॒ङ्गान्दक्षि॑णा व॒ही ह्ये॑ष स॒मृद्ध्या॑ अ॒ग्नये॑
व्र॒तप॑तये (६)

पु॒रोडा॑श॒मृष्टा॑क॒पालं॒ निर्व॑पे॒द्य आ॒हि॒ताग्निः॒ सन्न॑व्र॒त्यमि॑व
चरे॑द॒ग्निमे॒व व्र॑त॒पति॑ꣳ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैन॑
व्र॒तमा॑ल॒म्भय॑ति॒ व्र॒त्यो भ॑वत्य॒ग्नये॑ र॒क्षोघ्ने॑ पु॒रोडा॑श॒मृष्टा॑क॒पालं॒
निर्व॑पे॒द्य र॒क्षांसि॑ स॒चेर॑न्न॒ग्निमे॒व र॑क्षो॒हणꣳ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑
धावति॒ स ए॒वास्मा॑द्र॒क्षाꣳस्य॑प॒हन्ति॒ निशि॑तायां॒ निर्व॑पे- (७)

निशि॑तायाꣳ हि र॒क्षांसि॑ प्रेर॑ते स॒म्प्रेणा॑न्ये॒वैनानि॑ हन्ति
परि॑श्रिते याज॑ये॒द्रक्ष॑सा॒मन॑न्वव॒चारा॑य र॒क्षोघ्नी॑ या॒ज्यानु॑वा॒क्ये
भव॑तो र॒क्षसाꣳ स्तृ॒त्या अ॒ग्नये॑ रु॒द्रव॑ते पु॒रोडा॑श॒मृष्टा॑क॒पालं॒
निर्व॑पेदभि॒चर॑न्नेषा वा अ॒स्य घो॑रा त॒नूर्य॑द्रु॒द्रस्त॑स्मा ए॒वैन॑मावृ॒श्चति॑
ता॒जगा॑र्ति॒माच्छ॑त्य॒ग्नये॑ सु॒रभि॑मते पु॒रोडा॑श॒मृष्टा॑क॒पालं॒ निर्व॑पे॒द्यस्य॒
गावो॑ वा पु॒रुषा॑ - (८)

वा प्र॒मीये॑र॒न् यो वा॑ बिभी॒यादे॑षा वा अ॒स्य भे॑ष॒ज्या
त॒नूर्य॑त्सु॒रभि॑मती तयै॒वास्मै॑ भे॒षजं॑ क॒रोति॑ सु॒रभि॑मते भवति
पू॒तीग॒न्धस्या॑प॒हत्या॒ अ॒ग्नये॑ क्षा॒मव॑ते पु॒रोडा॑श॒मृष्टा॑क॒पालं॒
निर्व॑पे॒त्सङ्ग॑मे सं य॑त्ते भा॒गधे॑ये॒नैवैन॑ श॒मयि॑त्वा प॒रान॑भि
निर्दि॑शति॒ यम॑वरेषां वि॒द्ध्यन्ति॒ जीव॑न्ति॒ स यं॑ प॒रेषां॑ प्र स मी॑यते
जय॑न्ति॒ त र॑ सङ्ग॒म- (९)

म॒भि वा ए॒ष ए॒तानु॑च्यति॒ येषां॑ पूर्वा॒परा अ॒न्वञ्चः॑ प्र॒मीय॑न्ते
 पुरु॒षाहु॑तिर्ह्यस्य॒ प्रिय॑त॒माऽग्नये॑ क्षाम॑वते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
 निर्व॑पेद्भाग॒धेये॑नै॒वैन॑ श॒मय॑ति॒ नैषां॑ पुराऽऽयु॒षोऽप॑रः प्र॒मीय॑तेऽभि
 वा ए॒ष ए॒तस्य॑ गृ॒हानु॑च्यति॒ यस्य॑ गृ॒हान्द॑ह॒त्यग्नये॑ क्षाम॑वते
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्भाग॒धेये॑नै॒वैन॑ श॒मय॑ति॒ नास्या॑प॑रं
 गृ॒हान्द॑हति॥ (१०)

व्रतपंतये निशितायाऽन्निर्वपेत्पुरुषाः सङ्गमन्न चत्वारि च॥ [२]

अ॒ग्नये॑ का॒माय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्यं का॒मो
 नो॒पन॑मै॒दग्नि॑मे॒व का॒मः॑ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॑नोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॑
 का॒मेन॑ स॒मर्द्ध॑य॒त्युपै॑नं॒ कामो॑ न॒मत्य॑ग्नये॒ यवि॑ष्ठाय पुरो॒डाश॑म॒ष्टा-
 क॑पालं निर्व॑पे॒त्स्पर्ध॑मानः॒ क्षेत्रे॑ वा स॒जाते॑षु॒ वाऽग्नि॑मे॒व यवि॑ष्ठः
 स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॑नोप॑ धावति॒ तेनै॒वेन्द्रि॑यं वी॒र्यं॑ भ्रातृ॒व्यस्य॑ (११)

यु॒वते॒ वि पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्येण ज॒यते॑ऽग्नये॒ यवि॑ष्ठाय
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेदभि॒चर्य॑मा॒णोऽग्नि॑मे॒व यवि॑ष्ठः
 स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॑नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॒द्रक्षा॑सि॒ यव॑यति॒
 नैन॑मभि॒चर॑न्त्स्त्वृणुते॑ऽग्नय॒ आयु॑ष्मते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्यः
 का॒मये॑त॒ सर्व॑मायु॒रिया॑मित्य॒ग्निमे॒वाऽऽयु॑ष्मन्तः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॑नोप॑
 धावति॒ स ए॒वास्मि॒- (१२)

त्रायुर्दधाति॒ सर्व॑मायु॒रेत्य॑ग्नये॒ जा॒तवे॑दसे पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं

निर्वपेद्भूतिकामोऽग्निमेव जातवेदसः॥ स्वेन भागधेयेनोप धावति
 स एवैनं भूतिं गमयति भवत्येवाग्नये रुक्मन्ते पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेद्भुक्कामोऽग्निमेव रुक्मन्तः॥ स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवास्मिन्नुचं दधाति रोचन्त एवाग्नये तेजस्वते पुरोडाश- (१३)

मष्टाकपालं निर्वपेत्तेजस्कामोऽग्निमेव तेजस्वन्तः॥ स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्तेजो दधाति तेजस्व्येव
 भवत्यग्नये साहन्त्याय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सीक्षमाणो-
 ऽग्निमेव साहन्त्यः॥ स्वेन भागधेयेनोप धावति तेनैव संहते यः
 सीक्षते॥ (१४)

भ्रातृव्यस्यास्मिन्तेजस्वते पुरोडाशमष्टात्रिंशच्च॥ [३]

अग्नयेऽन्नवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्न-
 वान्त्स्यामित्यग्निमेवान्नवन्तः॥ स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवैनमन्नवन्तं करोत्यन्नवानेव भवत्यग्नयेऽन्नादाय पुरोडाश-
 मष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवान्नादः॥ स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवैनमन्नादं करोत्यन्नाद - (१५)

एव भवत्यग्नयेऽन्नपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः
 कामयेतान्नपतिः स्यामित्यग्निमेवान्नपतिः॥ स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवैनमन्नपतिं करोत्यन्नपतिरेव भवत्यग्नये पवमानाय
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये पावकायाग्नये शुचये ज्योगामयावी

यदग्रये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्रये (१६)

पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्रये शुचय
आयुरेवास्मिन्तेन दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येवैतामेव
निर्वपेच्चक्षुष्कामो यदग्रये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेन
दधाति यदग्रये पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्रये शुचये
चक्षुरेवास्मिन्तेन दधा- (१७)

त्युत यद्यन्यो भवति प्रैव पश्यत्यग्रये पुत्रवते पुरोडाशमष्टा-
कपालं निर्वपेदिन्द्राय पुत्रिणे पुरोडाशमेकादशकपालं प्रजाकामो-
ऽग्निरेवास्मै प्रजां प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्रयच्छत्यग्रये रसंवते-
ऽजक्षीरे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत रसवान्स्थ्यामित्यग्निमेव रसवन्तः
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं रसवन्तं करोति (१८)

रसवानेव भवत्यजक्षीरे भवत्याग्नेयी वा एषा यदजा साक्षादेव
रसमवरुन्धेऽग्रये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेत
वसुमान्स्थ्यामित्यग्निमेव वसुमन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवैनं वसुमन्तं करोति वसुमानेव भवत्यग्रये वाजसृते पुरोडाश-
मष्टाकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामे सं यत्ते वाजं (१९)

वा एष सिंसीरषति यः सङ्ग्रामं जिगीषत्यग्निः खलु
वै देवानां वाजसृदग्निमेव वाजसृतः स्वेन भागधेयेनोप
धावति धावति वाजं हन्ति वृत्रं जयति तं सङ्ग्राममथो

अ॒ग्निरि॑व॒ न प्र॑ति॒धृषे॑ भवत्य॒ग्नये॑ऽग्न॒वते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
निर्व॑पेद्यस्या॒ग्नाव॑ग्निम॒भ्युद्ध॑रेयुर्निर्दिष्ट॒भागो॑ वा ए॒तयो॑र॒न्यो-
ऽनि॑र्दिष्ट॒भागो॑ऽन्यस्तौ स॒म्भव॑न्तौ यज॑मान- (२०)

म॒भिस॑म्भवतः स ई॒श्वर॑ आ॒र्तिमा॑र्तो॒र्यद॑ग्नये॑ऽग्न॒वते॑ निर्व॑पति
भा॒गधे॑ये॒नैवैनौ॑ शमयति॒ नार्ति॑मा॒र्छति॑ यज॑मानोऽग्नये॒ ज्योति॑ष्मते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्यस्या॒ग्निरुद्ध॑तोऽहु॒तेऽग्नि॑होत्र उ॒द्वाये॑दपरं
आ॒दीप्या॑नूद्धृत्य॒ इत्या॑हुस्तत्तथा॒ न का॒र्यं यद्वा॑ग॒धेय॑म॒भि पूर्वं॑
उद्ध्र॑यते॒ किम॑परोऽभ्यु- (२१)

द्वि॒येते॑ति॒ तान्ये॒वाव॑क्षाणा॒नि सन्नि॑धाय॒ मन्थे॑दितः प्र॒थमं॑
जज्ञे॑ अ॒ग्निः स्वा॒द्योने॑रधि॒ जा॒तवे॑दाः। स गा॑यत्रि॒या त्रि॒ष्टुभा॑
जग॑त्या दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑तु प्र॒जा॒नन्नि॑ति॒ छन्दा॑भिरे॒वैन॑ऽ स्वा॒द्योनेः॑
प्र॒ज॒नय॑त्येष॒ वाव॑ सोऽ॒ग्निरि॑त्याहु॒ज्योति॑स्त्वा अ॒स्य॒ परा॑पति॒तमि॑ति॒
यद॑ग्नये॒ ज्योति॑ष्मते निर्व॑पति॒ यदे॒वास्य॒ ज्योतिः॑ परा॑पति॒तं
तदे॒वावरु॑न्धे॥ (२२)

करोत्यन्नादो दधाति यदग्नये शुचये चक्षुरेवास्मिन्तेन दधाति करोति वाजं यजमानमुदेवास्य पद्वि॥ [४]

वै॒श्वान॑रं द्वा॒दश॑कपालं निर्व॑पेद्वा॒रुणं॑ च॒रुं द॑धि॒क्राव्य॑णे
च॒रुम॑भि॒शस्य॑मानो॒ यद्वै॑श्वान॒रो द्वा॒दश॑कपालो॒ भव॑ति सं॒वथ्स॑रो
वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः सं॒वथ्स॑रेणै॒वैन॑ऽ स्वद॒यत्य॑प॒ पापं॑ वर्ण॑ ह॒ते

वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्ण्णा पुनाति हिरण्यं
दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं पुनात्येवैनमाद्यमस्यान्नं भवत्येतामेव
निर्वपेत्प्रजाकामः संवत्सरो (२३)

वा एतस्याशान्तो योनिं प्रजायै पशूनां निर्दहति यो-
ऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दते यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो
भवति संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेव भागधेयेन
शमयति सोऽस्मै शान्तः स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयति वारुणेनैवैनं
वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्ण्णा पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै
हिरण्यं पुनात्येवैनं (२४)

विन्दते प्रजां वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्पुत्रे
जाते यदष्टाकपालो भवति गायत्रियैवैनं ब्रह्मवर्चसेन
पुनाति यन्नवकपालस्त्रिवृतैवास्मिन्तेजो दधाति यद्विंशकपालो
विराजैवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति यदेकादशकपालस्त्रिष्टुभैवास्मिन्निन्द्रियं
दधाति यद्द्वादशकपालो जगत्यैवास्मिन्पशून् दधाति यस्मिञ्जात
एतामिष्टिं निर्वपति पूत - (२५)

एव तैजस्व्यन्नाद इन्द्रियावी पशुमान्भवत्यव वा एष
सुवर्गाल्लोकाच्छिद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां
वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयति सुवर्गाय हि लोकाय दर्श-

पूर्णमासाविज्येते वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपाद्यं संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उपदधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या (२६)

अथो देवता एवान्वारभ्य सुवर्गं लोकमेति वीरुहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा ऋतायवः पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेद्वैश्वानरं द्वादशकपालमग्निमुद्वासयिष्यन् यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मा आतिथ्यं करोत्यथो यथा जनं यतेऽवसं करोति तादृ- (२७)

गेव तद्द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः खलु वा अग्रेयोनिः स्वामेवैनं योनिं गमयत्याद्यमस्यान्नं भवति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम आहवनीये वैश्वानरमधिश्रयति गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मै सजाताः श्र्यावयति मारुतो भवति (२८)

मारुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमवरुन्धे सप्तकपालो भवति सप्तगणा वै मरुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान आसादयति विशमेवास्मा अनुवर्त्मानं

करोति॥ (२९)

प्रजाकामः संवत्सरो पुनात्येवैनं पृतः समष्ट्यै तादृङ्गारुतो भवत्येकान्नत्रिंशच्च॥ [५]

आदित्यं चरुं निर्वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्नियं वा अदितिं रस्या-
मेव पूर्वं प्रति तिष्ठन्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदायतनं
गृत्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरोः खलु वै
देवानामायतनमेतस्माद्वा आयतनाद्देवा असुरानजयन् यद्वैश्वानरं
द्वादशकपालं निर्वपति देवानामेवाऽऽयतने यतते जयति तं
सङ्ग्राममेतस्मिन्वा एतौ मृजाते (३०)

यो विद्विषाणयोरन्नमत्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्विद्विषा-
णयोरन्नं जग्ध्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरोः स्वदितमेवात्ति
नास्मिन्मृजाते संवत्सराय वा एतौ सममाते यौ सममाते तयोर्यः
पूर्वोऽभिद्रुहति तं वरुणो गृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं
निर्वपेत्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः
संवत्सरोमेवाऽऽत्वा निर्वरुणं (३१)

परस्तादभिद्रुहति नैनं वरुणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिगृह्णाति
योऽविं प्रतिगृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदविं प्रतिगृह्य
संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरोः स्वदितामेव प्रतिगृह्णाति नाव्यं
प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रामाप्नोति य उभयादत्प्रतिगृह्णात्यश्वं

वा॒ पुरु॑षं वा वै॒श्वान॒रं द्वा॑द॒शक॒पालं॑ निर्व॑पेदु॒भया॑दत् (३२)

प्रति॑गृह्यं संव॑त्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः संव॑त्स॒रस्व॑दितमेव
प्रति॑गृह्णाति॒ नाऽऽत्म॑नो॒ मात्रा॑माप्रोति॒ वैश्वान॒रं द्वा॑द॒शक॒पालं॑
निर्व॑पेत्स॒निमे॒ष्यन्त्संव॑त्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रो य॒दा खलु॑ वै
संव॑त्स॒रं ज॒नता॑यां चर॒त्यथ॑ स ध॒नार्घो॑ भ॒वति॑ यद्वै॑श्वान॒रं
द्वा॑द॒शक॒पालं॑ निर्व॑पति॒ संव॑त्स॒रसा॑तामेव स॒निम॒भि प्रच्य॑वते॒
दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्ति॒ यो वै संव॑त्स॒रं (३३)

प्र॒युज्य॑ न वि॒मुञ्च॑त्य॒प्रति॑ष्ठानो वै स भ॑वत्येतमेव वै॑श्वान॒रं
पुन॑रा॒गत्य॑ निर्व॑पेद्यमेव प्र॒युङ्क्ते॑ तं भा॒गधे॑येन॒ विमु॑ञ्चति॒ प्रति॑ष्ठित्यै
यया॑ र॒ज्ज्वोत्त॑मां गा॒माज॑ेत्तां भ्रातृ॒व्याय॑ प्रहि॑णुया॒न्निर्ऋ॑तिमेवास्मै
प्रहि॑णोति॥ (३४)

निर्व॑रुणं व॑पेदु॒भया॑दद्यो वै संव॑त्स॒रं ष॒ट्त्रिं॑शच्च॥ [६]

ऐ॒न्द्रं च॒रुं निर्व॑पेत्प॒शुका॑म ऐ॒न्द्रा वै प॒शव॑ इन्द्र॑मेव स्वेन॑
भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प॒शून्प्रय॑च्छति॒ पशु॑मानेव
भ॑वति च॒रुर्भ॑वति॒ स्वादे॒वास्मै॑ योनेः॑ प॒शून्प्रज॑नयतीन्द्रा॒येन्द्रि॑याव॑ते
पु॒रोडा॑शमेकाद॒शक॒पालं॑ निर्व॑पेत्प॒शुका॑म इन्द्रि॒यं वै प॒शव॑
इन्द्र॑मेवेन्द्रि॒याव॑न्तः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स - (३५)

ए॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यं प॒शून्प्रय॑च्छति॒ पशु॑मानेव भ॑वतीन्द्रा॒य घ॑र्मव॑ते

पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो ब्रह्मवर्चसं वै घर्म
 इन्द्रमेव घर्मवन्तः३ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
 दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवतीन्द्रायाः कवन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं
 निर्वपेदन्नकामोऽर्को वै देवानामन्नमिन्द्रमेवार्कवन्तः३ स्वेन भागधेये-
 (३६)

नोपधावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवतीन्द्राय
 घर्मवन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रायेन्द्रियावन्त इन्द्रा-
 याः कवन्ते भूतिकामो यदिन्द्राय घर्मवन्ते निर्वपति शिर एवास्य
 तेन करोति यदिन्द्रायेन्द्रियावन्त आत्मानमेवास्य तेन करोति
 यदिन्द्रायाः कवन्ते भूत एवान्नाद्ये प्रतितिष्ठति भवत्येवेन्द्राया- (३७)

९होमुचै पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यः पाप्मना गृहीतः
 स्यात्पाप्मा वा अ९ह इन्द्रमेवा९होमुचः३ स्वेन भागधेयेनोप धावति
 स एवैनं पाप्मनोऽहंसो मुञ्चतीन्द्राय वैमृधाय पुरोडाशमेकादश-
 कपालं निर्वपेद्यं मृधोऽभि प्रवेपेरन्नाष्ट्राणि वाऽभिसंमियुरिन्द्रमेव
 वैमृधः३ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मान्मृधो (३८)

ऽपहन्तीन्द्राय त्रात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्बुद्धो
 वा परियत्तो वेन्द्रमेव त्रातारः३ स्वेन भागधेयेनोप धावति
 स एवैनं त्रायत इन्द्रायाः काश्वमेधवन्ते पुरोडाशमेकादश-
 कपालं निर्वपेद्यं महायज्ञो नोपनमैदेते वै महायज्ञस्यान्त्ये

त॒नू यद॑र्का॒श्वमे॒धावि॒न्द्रमे॒वाका॑श्चमे॒धव॑न्त॒ः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑
धाव॑ति॒ स ए॒वास्मा॑ अन्त॒तो म॑हाय॒ज्ञं च्या॑वय॒त्युपै॑नं॒ महाय॒ज्ञो
न॑मति॥ (३९)

इन्द्रियावन्तः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धाव॑ति॒ सोऽर्क॑वन्तः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नैवेन्द्रा॑यास्मान्म॒र्धोऽस्मै॑ स॒प्त

च॥ _____ [७]

इन्द्रा॒यान्वृ॑जवे॒ पुरो॑डाशमेकादशकपालं॒ निर्व॑पे॒द्राम॑काम॒
इन्द्र॑मे॒वान्वृ॑जुः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धाव॑ति॒ स ए॒वास्मै॑
सजा॒तान॑नु॒कान्क॑रोति॒ ग्राम्ये॑व भ॒वतीन्द्रा॑ण्यै चरुं॒ निर्व॑पे॒द्यस्य॑
सेना॑ऽस॒शिते॑व॒ स्यादिन्द्रा॑णी॒ वै सेना॑यै दे॒वतेन्द्रा॑णीमे॒व स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धाव॑ति॒ सैवा॑स्य॒ सेना॒ स॒श्यति॑ ब॒ल्वं जा॑न॒पी- (४०)

ॐ सन्न॑ह्ये॒द्रौर्य॑त्राधि॒ष्कन्ना॒ न्यमे॑ह॒त्ततो॒ बल्वं॑जा॒ उद॑तिष्ठ॒न्गवा॑-
मे॒वैन॑ न्या॒यम॑पिनीय॒ गा वैद॑य॒तीन्द्रा॑य॒ मन्यु॑मते॒ मन॑स्वते॒
पुरो॑डाशमेकादशकपालं॒ निर्व॑पे॒त्सङ्ग्रामे॑ सं य॑त्त॒ इन्द्रि॑येण॒ वै
म॒न्युना॒ मन॑सा सङ्ग्रामं॒ जय॑तीन्द्रमे॒व म॑न्युमन्तं॒ मन॑स्वन्तः॒ स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धाव॑ति॒ स ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं म॒न्युं मनो॑ दधाति॒ जय॑ति॒
त॒ (४१)

सङ्ग्राम॑मे॒तामे॒व निर्व॑पे॒द्यो हु॑तम॒नाः स्व॒यं पा॑प॒ इव॑
स्यादे॒तानि॒ हि वा ए॒तस्मा॑दप॒क्रान्ता॒न्यथै॑ष हु॒तम॒नाः स्व॒यं पा॑प॒
इन्द्र॑मे॒व म॑न्युमन्तं॒ मन॑स्वन्तः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धाव॑ति॒ स

ए॒वास्मिन्निन्द्रि॒यं म॒न्युं मनो॑ दधाति॒ न ह॒तम॑नाः स्व॒यं पा॑पो
भव॒तीन्द्रा॑य दा॒त्रे पु॒रोडा॑शमेकादशकपालं॒ निर्व॑पेद्यः का॒मये॑त
दान॑कामा मे प्र॒जाः स्यु॒- (४२)

रितीन्द्र॑मेव दा॒तार॑ः स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॒
दान॑कामाः प्र॒जाः करो॑ति॒ दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्तीन्द्रा॑य प्रदा॒त्रे
पु॒रोडा॑शमेकादशकपालं॒ निर्व॑पेद्यस्मै प्र॒त्तमि॒व स॒न्न प्र॑दीयेतेन्द्र॑मेव
प्रदा॒तार॑ः स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॒ प्रदा॑पयतीन्द्रा॑य
सु॒त्राम्णो॑ पु॒रोडा॑शमेकादशकपालं॒ निर्व॑पेदपरु॒द्धो वा॒- (४३)

उ॒परु॒द्धमा॑नो वेन्द्र॑मेव सु॒त्रामा॑णः स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒
स ए॒वैनं॑ त्रायतेऽन॒परु॒द्धो भ॑वतीन्द्रो॒ वै स॒दृङ् दे॒वता॑भिरासी॒त्स न
व्या॒वृ॒तम॑गच्छ॒त्स प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑त्तस्मा॒ ए॒तमै॒न्द्रमे॑कादशकपालं॒
नि॒र॒व॒प॒त्तेनै॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यम॑दधाच्छ॒क्करी॑ या॒ज्यानु॒वाक्ये॑ अकरो॒द्वज्रो॑
वै श॒क्करी॑ स ए॒नं वज्रो॑ भू॒त्या ऐ॒न्ध (४४)

सोऽभ॒व॒त्सोऽबि॒भेद्भू॑तः प्र मा॑ धक्ष्यतीति॒ स प्र॒जाप॑तिं
पु॒नरु॒पा॒धाव॑त्स प्र॒जाप॑तिः श॒क्क॒र्या अ॒धि रे॒वतीं॑ नि॒र॒मिमी॑त
शान्त्या॒ अ॒प्र॒दा॒हाय॑ योऽलः॑ श्रि॒ये स॒न्ध॒स॒दृङ्ख॑समा॒नैः स्या॑त्तस्मा॒
ए॒तमै॒न्द्रमे॑कादशकपालं॒ निर्व॑पेदिन्द्र॑मेव स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒
स ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं द॑धाति॒ रे॒वतीं॑ पु॒रोनु॒वाक्या॑ भवति॒ शान्त्या॑
अ॒प्र॒दा॒हाय॑ श॒क्करी॑ या॒ज्या वज्रो॑ वै श॒क्करी॑ स ए॒नं वज्रो॑ भू॒त्या

इन्धे भवत्येव॥ (४५)

अपि तश्च स्युर्वेन्ध भवति चतुर्दश च॥ [८]

आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेदभिचरन्त्सरस्वत्याज्य-
भागा स्याद्बार्हस्पत्यश्चरुर्यदाग्नावैष्णव एकादशकपालो
भवत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं यज्ञेन
चाभिचरति सरस्वत्याज्यभागा भवति वाग्वै सरस्वती
वाचैवैनमभिचरति बार्हस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै देवानां
बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनमभिचरति (४६)

प्रति वै पुरस्तादभिचरन्तमभिचरन्ति द्वे द्वे पुरोनुवाक्ये
कुर्यादतिप्रयुक्त्या एतयैव यजेताभिचर्यमाणो देवताभिरेव देवताः
प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवताश्चैव
यज्ञं च मद्धतो व्यवसर्पति तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति
नैनमभिचरन्त्स्तृणुत आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेद्यं यज्ञो
नो- (४७)

पुनर्मेदग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञोऽग्निं चैव विष्णुं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै यज्ञं प्रयच्छत उपैनं यज्ञो
नमत्याग्नावैष्णवं घृते चरुं निर्वपेच्चक्षुष्कामोऽग्रेर्वै चक्षुषा मनुष्या
वि पश्यन्ति यज्ञस्य देवा अग्निं चैव विष्णुं च स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवा- (४८)

स्मिञ्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति धेन्वै वा एतद्रेतो
यदाज्यमनन्दुहस्तण्डुला मिथुनादेवास्यै चक्षुः प्रजनयति
घृते भवति तेजो वै घृतं तेजश्चक्षुस्तेजसैवास्यै तेजश्चक्षुरवरुन्ध
इन्द्रियं वै वीर्यं वृद्धे भ्रातृव्यो यजमानोऽयं जमानस्याद्धरकल्पां
प्रति निर्वपेद्भ्रातृव्ये यजमाने नास्येन्द्रियं (४९)

वीर्यं वृद्धे पुरा वाचः प्रवदितो निर्वपेद्वावत्येव वाक्तामप्रोदितां
भ्रातृव्यस्य वृद्धे तामस्य वाचं प्रवदन्तीमन्या वाचोऽनु
प्रवदन्ति ता इन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधत्याग्नावैष्णव-
मष्टाकपालं निर्वपेत्प्रातः सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा
स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रं
प्रातः सवनं प्रातः सवनमेव तेनाऽऽप्रो- (५०)

त्याग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेन्माध्यन्दिनस्य सवनस्या-
काले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदेकादशकपालो
भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुत्रैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनं माध्यन्दिनमेव
सवनं तेनाऽऽप्रोत्याग्नावैष्णवं द्वादशकपालं निर्वपेत्तृतीयसवनस्या-
काले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यद्द्वादशकपालो
भवति द्वादशाक्षरा जगती जागृतं तृतीयसवनं तृतीयसवनमेव
तेनाऽऽप्रोति देवताभिरेव देवताः (५१)

प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं कपालैरेव

छन्दाऽस्याप्रोति पुरोडाशैः सर्वानानि मैत्रावरुणमेकंकपालं
निर्वपेद्वृषायै काले यैवासौ भ्रातृव्यस्य वशाऽनूबन्ध्या सो
एवैषैतस्यैकंकपालो भवति नहि कपालैः पशुमर्हत्याप्तुम्॥ (५२)

ब्रह्मण्येवेनम्भिचरति यज्ञो न तावेवास्यान्द्रियमाप्रोति देवताः सुसत्रिश्च॥ [९]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा
एत९ सोमारौद्रं चरुं निर्वपन्तेनैवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः
स्यात्तस्मा एत९ सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्सोमं चैव रुद्रं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्त्यतो ब्रह्मवर्चस्यैव
भवति तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्बुद्रो- (५३)

वै तिष्यः सोमः पूर्णमासः साक्षादेव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
परिश्रिते याजयति ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै श्वेतायै श्वेतवन्ध्यायै
दुग्धं मथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षणमाज्येन मार्जयन्ते यावदेव
ब्रह्मवर्चसं तत्सर्वं करोत्यति ब्रह्मवर्चसं क्रियत इत्याहुरीश्वरो
दुश्चर्मा भवितोरिति मानवी ऋचौ धार्य्ये कुर्याद्यद्वै किं च
मनुरवदत्तद्वैषजं (५४)

भेषजमेवास्मै करोति यदि बिभीयाद्दुश्चर्मा भविष्यामीति
सोमापौष्णं चरुं निर्वपेत्सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः
स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्चर्मा भवति

सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्प्रजाकामः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां
प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति
विन्दते" (५५)

प्रजा९ सोमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिचरन्त्सौम्यो वै देवतया पुरुष
एष रुद्रो यदग्निः स्वाया एवैनं देवतायै निष्क्रीय रुद्रायपि दधाति
ताजगार्तिमाच्छति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेज्योगामयावी सोमं वा
एतस्य रसो गच्छत्यग्निः शरीरं यस्य ज्योगामयति सोमादेवास्य
रसं निष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमुत यदी- (५६)

तासुर्भवति जीवत्येव सोमारुद्रयोर्वा एतं ग्रसितं होता
निष्विदति स ईश्वर आर्तिमार्तोरनृद्वान् होत्रा देवो वह्निर्वा
अनृद्वान् वह्निर्होता वह्निनैव वह्निमात्मानं स्पृणोति सोमारौद्रं
चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वैऽस्मा आयतने भ्रातृव्यं जनयेयमिति
वेदिं परिगृह्याद्धमुद्धन्याद्धं नाद्धं बर्हिषः स्तृणीयाद्धं
नाद्धमिद्धस्याभ्यादद्धाद्धं न स्व एवास्मा आयतने भ्रातृव्यं
जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषजं विन्दते यदि स्तृणीयाद्धं द्वादश च॥ [१०]

ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम
इन्द्रं चैव मरुतंश्च स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै

सजा॒तान्प्रयच्छन्ति॑ ग्राम्ये॑व भव॒त्याहव॑नीयं ऐन्द्रमधि॑श्रयति॒
 गार्ह॑पत्ये मारु॒तं पा॑पवस्य॒सस्य॑ विधृत्यै स॒प्तक॑पालो मारु॒तो
 भव॑ति स॒प्तग॑णा वै म॒रुतो॑ गण॒श ए॒वास्मै॑ सजा॒तानव॑रुन्धेऽनूच्यमा॑न॒
 आसा॑दयति॒ विश॑मेवा- (५८)

स्मा॒ अनु॑वर्त्मानं करोत्ये॒तामे॒व निर्व॑पेद्यः का॒मये॑त क्ष॒त्राय॑ च
 वि॒शे च॑ स॒मदं॑ दद्या॒मित्यै॒न्द्रस्या॑व॒द्यन्ब्रू॑यादिन्द्रा॒यानु॑ ब्रूहीत्या॒श्राव्यं॑
 ब्रू॒यान्म॒रुतो॑ य॒जेति॑ मारु॒तस्या॑व॒द्यन्ब्रू॑यान्म॒रुद्ध्योऽनु॑ब्रूहीत्या॒श्राव्यं॑
 ब्रू॒यादिन्द्रं॑ य॒जेति॑ स्व ए॒वैभ्यो॑ भा॒गधे॑ये स॒मदं॑ दधाति॒
 वितृ॑ङ्हाणास्तिष्ठन्त्ये॒तामे॒व (५९)

निर्व॑पेद्यः का॒मये॑त कल्पे॑र॒न्निति॑ यथादे॒वतम॑व॒दाय॑ यथादे॒वतं॑
 य॒जेद्वा॒गधे॑येनै॒वैनान्॑ यथाय॒थं क॑ल्पयति॒ कल्प॑न्त ए॒वैन्द्र॑मेका॒दश॑-
 क॒पालं॑ निर्व॑पेद्वैश्वदे॒वं द्वाद॑शक॒पालं॑ ग्राम॑काम इन्द्रं॑ चै॒व वि॒श्वाश्च॑
 दे॒वान्स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ त ए॒वास्मै॑ सजा॒तान्प्रयच्छन्ति॑
 ग्राम्ये॑व भव॒त्यैन्द्र॑स्याव॒दाय॑ वैश्वदे॒वस्याव॑द्येदथैन्द्रः स्यो- (६०)

परि॑ष्ठादिन्द्रियेणै॒वास्मा॑ उ॒भय॑तः सजा॒तान्परि॑गृह्णात्युपा॒धाय्य॑-
 पूर्॒वयं॑ वा॒सो दक्षि॑णा सजा॒ताना॑मुप॑हित्यै पृ॒श्नि॒यै दुग्धे॑ प्रैयङ्ग॒वं
 च॒रुं निर्व॑पेन्म॒रुद्ध्यो॑ ग्राम॑कामः पृ॒श्नि॒यै वै प॒य॑सो म॒रुतो॑ जा॒ताः
 पृ॒श्नि॒यै प्रि॒यङ्ग॒वो मारु॑ताः खलु॒ वै दे॒वत॑या सजा॒ता म॒रुत॑ ए॒व
 स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ त ए॒वास्मै॑ सजा॒तान्प्रयच्छन्ति॑ ग्राम्ये॑व

भवति प्रियवती याज्यानुवाक्ये (६१)

भवतः प्रियमेवैनं समानानां करोति द्विपदा पुरोनुवाक्या भवति द्विपद एवावरुन्धे चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव पशूनवरुन्धे देवासुराः सं यत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्ते ३ऽन्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्भिर्वरुण आदित्यैः स इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत्तमे- (६२)

तया संज्ञान्याऽयाजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवते चरुं ततो वा इन्द्र देवा ज्यैष्ठ्यायाभिः समं जानत यः समानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतया संज्ञान्या याजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवते चरुमिन्द्रमेवैनं भूतं ज्यैष्ठ्याय समाना अभिसञ्जानते वसिष्ठः समानानां भवति॥ (६३)

विशमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्य याज्यानुवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दश च॥ [११]

हिरण्यगर्भ आपो ह यत्प्रजापते। स वैद पुत्रः पितरं स मातरं स सूनुर्भुवत्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्षं स सुवः स विश्वा भुवो अभवत्स आऽभवत्। उदुत्यं चित्रम्।

सप्र॑ल॒वन्न॑वी॒यसा॑ऽग्ने॑ द्यु॒मेन॑ सं॒ यता॑। बृ॒हत्त॑तन्थ॒ भानु॑ना॑। निका॒व्या
वे॒धसः॑ श॒श्वत॑स्कर॒हस्ते॑ दधा॒नो - (६४)

न॒र्या पु॒रूणि॑। अ॒ग्निर्भु॑वद्रयि॒पती॑ रयी॒णां स॒त्रा च॑क्रा॒णो
अ॒मृता॑नि॒ विश्वा॑। हि॒र॒ण्यपा॑णिमू॒तये॑ सवि॒तार॒मुप॑ ह॒ये। स चे॒त्ता
दे॒वता॑ प॒दम्। वा॒मम॒द्य स॑वि॒तर्वा॒ममु॑ श्वो दि॒वेदि॑वे वा॒मम॒स्मभ्य॑
सा॒वीः। वा॒मस्य॑ हि क्षय॑स्य दे॒व भू॑रे॒रया॑ धि॒या वा॑म॒भार्जः॑ स्याम।
बडि॑त्था पर्व॒तानां॑ खि॒द्रं बि॑भर्षि पृथि॒वि। प्र या भू॑मि प्रव॒त्वति॑
म॒हा जि॒नोषि॑ (६५)

महि॑नि। स्तोमा॑सस्त्वा वि॒चारि॑णि॒ प्रति॑ष्टोभन्त्य॒क्तुभिः॑। प्र या
वा॒जं न हे॑ष॒न्तं पे॒रुम॑स्य॒स्यर्जु॑नि। ऋ॒दूद॑रे॒ण स॒ख्या स॑चे॒य यो
मा न रि॒ष्येद्ध॑र्यश्च पी॒तः। अ॒यं यः सो॒मो न्य॑धा॒य्यस्मे॑ तस्मा॒ इन्द्र॑
प्र॒तिरे॑मे॒म्यच्छ॑। आ॒पा॒न्तम॑न्युस्तृ॒पल॑प्र॒भर्मा॑ धु॒निः शि॒मीवा॑ञ्छ॒रुमा॑
ऋ॒जीषी॑। सो॒मो वि॒श्वान्य॑त॒सा वना॑नि॒ ना॒र्वागि॑न्द्र॒ प्रति॑माना॒नि दे॒भुः।
प्र (६६)

सु॒वा॒नः सोम॑ ऋ॒तयु॑श्चि॒केते॑न्द्रा॒य ब्र॑ह्म ज॒मद॑ग्नि॒रर्च॑न्। वृषा॑
य॒न्तासि॑ श॒वस॑स्तु॒रस्या॒न्तर्य॑च्छ॒ गृण॑ते ध॒र्त्रं दृ॑ह। स॒बाध॑स्ते॒ मद॑
च शु॒ष्मयं॑ च॒ ब्र॒ह्म नरो॑ ब्रह्म॒कृतः॑ स॒पर्य॑न्। अ॒र्को वा॒ यत्तु॑रते॒
सोम॑चक्षा॒स्तत्रे॑दिन्द्रो॒ दध॑ते पृ॒थ्सु॑ तु॒र्याम्। वष॑त्ते वि॒ष्णवा॒स आ
कृ॑णोमि॒ तन्मे॑ जुष॒स्व शि॑पिविष्ट॒ हव्य॑म्। (६७)

वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरौ मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः।
 प्र तत्ते अद्य शिपिविष्ट नामार्यः शंसामि वयुनानि विद्वान्। तं त्वा
 गृणामि तव समतवीयान्क्षयन्तमस्य रजसः पराके। किमित्ते विष्णो
 परिचक्ष्य भूत्प्रयद्वक्षे शिपिविष्टो अस्मि। मा वर्षो अस्मदपंगूह
 एतद्यदन्यरूपः समिथे बभूथ। (६८)

अग्ने दा दाशुषे रयिं वीरवन्तं परीणसम्। शिशीहि नः सूनुमतः।
 दा नो अग्ने शतिनो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजः श्रुत्या अपावृधि।
 प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्ण शुक्रमुषसो विदिद्युतुः।
 अग्निर्दा द्रविणं वीरपेशा अग्निर्ऋषिं यः सहस्रां सनोति। अग्निर्दिवि
 हव्यमाततानाग्नेर्धामानि विभृता पुरुत्रा। मा (६९)

नो मर्द्धीरा तू भर। घृतं न पूतं तनूररेपाः शुचि हिरण्यम्।
 तत्ते रुक्मो न रोचत स्वधावः। उभे सुश्चन्द्र सर्पिषो दर्वी श्रीणीष
 आसनि। उतो न उत्पुपूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषः स्तोतृभ्य आ
 भर। वायौ शतं हरीणां युवस्व पोष्याणाम्। उत वा ते सहस्रिणो
 रथ आ यातु पाजसा। प्र याभिर्- (७०)

यासि दाश्वाः समच्छां नियुद्धिर्वायविष्टये दुरोणे। नि नो रयिः
 सुभोजसं युवेह नि वीरवद्रव्यमश्वियं च राधः। रेवतीर्नः सधमाद्
 इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। रेवाः इद्रेवतः स्तोता

स्यात्त्वावतो मघोनः। प्रेदुं हरिवः श्रुतस्य॥ (७१)

जिनोषिं देभुः प्र हव्यं बभूथ मा याभिश्चत्वारिंशच्च॥ [१२]

[प्रजापतिस्ताः सृष्टा अग्नये पथिकृतेऽग्नये कामायाग्नयेऽन्नवते वैश्वानरमादित्यं चरुमैन्द्रं चरुमिन्द्रायान्वृजव
आग्नावैष्णवमसौ सोमारौद्रमैन्द्रमेकादशकपालं हिरण्यगर्भो द्वादश॥ (१२) प्रजापतिरग्नये कामायाभि सम्भवतो
यो विद्विषाणयोरिन्द्रो सन्नह्येदाग्नावैष्णवमुपरिष्टाद्यासिं दाश्वं समेकंसप्ततिः॥ (७१) प्रजापतिः प्रेदुं हरिवः
श्रुतस्य॥]

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

आदित्येभ्यो भुवंद्वद्ध्यश्चरुं निर्वपेद्भूतिकाम आदित्या वा एतं
भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यादित्यानेव
भुवंद्वतः स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं भूतिं गमयन्ति
भवत्येवाऽऽदित्येभ्यो धारयद्वद्ध्यश्चरुं निर्वपेदपरुद्धो वाऽपरुध्यमानो
वाऽऽदित्या वा अपरोद्धारं आदित्या अवगमयितारं आदित्यानेव
धारयद्वतः (१)

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं विशि दध्रत्यनपरुध्यो
भवत्यदितेऽनु मन्यस्वेत्यं परुध्यमानोऽस्य पदमा ददीतेयं
वा अदितिरियमेवास्मै राज्यमनु मन्यते सत्याशीरित्याह
सत्यामेवाऽऽशिषं कुरुत इह मनु इत्याह प्रजा एवास्मै समनसः

करोत्युप प्रेतं मरुत - (२)

सुदानव एना वि॒शपति॑नाभ्यमु॒ राजा॑न॒मित्या॑ह मारु॒ती वै
वि॒द्भुष्टो वि॒शपति॑र्विशै॒वैन॑ राष्ट्र॒ेण॒ सम॑र्धयति॒ यः प॒रस्ता॑द्भाम्यवादी
स्यात्तस्य॑ गृहाद्वीहीना हरेच्छुक्लाः॑ कृष्णाः॑श्च वि चि॑नुयाद्ये शुक्लाः
स्युस्तमा॑दित्यं च॒रुं निर्व॑पेदादित्या वै दे॒वता॑या वि॒द्विश॑मे॒वाव॑ गच्छ-
(३)

त्यव॑ंगतास्य वि॒डन॑वगतः राष्ट्र॒मित्या॑हुर्ये कृष्णाः स्युस्तं वा॒रुणं
च॒रुं निर्व॑पेद्धारुणं वै राष्ट्र॒मुभे॑ ए॒व विशं॑ च राष्ट्रं चा॒व गच्छ॑ति॒ यदि॒
नाव॑गच्छेदि॒मम॑हमा॒दित्ये॑भ्यो भा॒गं निर्व॑पाम्यामुष्मा॒दमुष्यै॑ वि॒शो-
ऽव॑गन्तो॒रिति॑ निर्व॑पेदादित्या ए॒वैनं॑ भा॒गधेयं॑ प्रे॒प्सन्तो॑ वि॒शम॑व (४)

गम॑यन्ति॒ यदि॒ नाव॑गच्छेदाश्व॒त्थान्म॒यूखान्॑स॒प्त म॑ध्यमे॒षायामुप॑
हन्यादि॒दम॑हमा॒दित्यान्ब॒ध्नान्म्यामुष्मा॒दमुष्यै॑ वि॒शोऽव॑गन्तो॒रित्या॑-
दित्या ए॒वैनं॑ ब॒द्धवी॑रा वि॒शम॑व गम॑यन्ति॒ यदि॒ नाव॑गच्छेदे॒तमे॒वा-
ऽऽदि॒त्यं च॒रुं निर्व॑पेदि॒ध्मेऽपि॑ म॒यूखान्॑सं न॒ह्येद॑नप॒रुध्य॑मे॒वाव॑
गच्छ॑त्याश्व॒त्था भ॑वन्ति म॒रुता॑ वा ए॒तदो॒जो यद॑श्व॒त्थ ओज॑सै॒व
वि॒शम॑व गच्छ॑ति स॒प्त भ॑वन्ति स॒प्तग॑णा वै म॒रुतो॑ ग॒णश॑ ए॒व
वि॒शम॑व गच्छ॑ति॥ (५)

धारय॑द्वतो मरुतो गच्छ॑ति वि॒शम॑वैतदष्टादश च॥ [१]

दे॒वा वै मृ॒त्योर॑बिभयुस्ते प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑न्तेभ्य॑ ए॒तां

प्राजापत्या९ शतकृष्णलां निरवपत्तयैवैष्वमृतमदधाद्यो
 मृत्योर्बिभीयात्तस्मा एतां प्राजापत्या९ शतकृष्णलां निर्वपेत्प्रजा-
 पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नायुर्दधाति
 सर्वमायुरेति शतकृष्णला भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय
 आयुष्येवेन्द्रिये (६)

प्रति तिष्ठति घृते भवत्यायुर्वै घृतममृत९ हिरण्यमायुश्चैवा-
 स्मा अमृतं च समीचीं दधाति चत्वारिचत्वारि कृष्णलान्यव
 द्यति चतुरवत्तस्याऽऽस्या एकधा ब्रह्मण उप हरत्येकधैव
 यजमान आयुर्दधात्यसावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः
 प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा एत९ सौर्यं चरुं निरवपन्तेनैवास्मि- (७)

त्रुचमधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एत९ सौर्यं
 चरुं निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्य९ स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवत्युभयतो रुक्मौ भवत
 उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति प्रयाजेप्रयाजे कृष्णलं जुहोति दिग्भ्य
 एवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुन्ध आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्सावित्रं
 द्वादशकपालं भूम्यै (८)

चरुं यः कामयेत् हिरण्यं विन्देय हिरण्यं मोप
 नमेदिति यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं
 तेनैवैनद्विन्दते सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दते भूम्यै

चरुर्भवत्यस्यामेवैनद्विन्दत उपैन९ हिरण्यं नमति वि वा एष
इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते यो हिरण्यं विन्दत एता- (९)

मेव निर्वपेद्धिरण्यं वित्त्वा नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यत एतामेव
निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव
हिरण्यं तेनैवैनद्विन्दति सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दति
भूम्यै चरुर्भवत्यस्यां वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यस्यामेवैनद्विन्दीन्द्र-
(१०)

स्त्वष्टुः सोममभीषहापिबुध्स विष्वङ्मूर्च्छुध्स इन्द्रियेण
सोमपीथेन व्यार्ध्यत स यदूर्ध्वमुदवमीत्ते श्यामाकां अभवन्ध्स
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एत९ सोमेन्द्र९ श्यामाकं चरुं
निर्वपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रिय९ सोमपीथमदधाद्वि वा एष इन्द्रियेण
सोमपीथेनर्ध्यते यः सोमं वमिति यः सोमवामी स्यात्तस्मा- (११)

एत९ सोमेन्द्र९ श्यामाकं चरुं निर्वपेत्सोमं चैवेन्द्रं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रिय९ सोमपीथं धत्तो नेन्द्रियेण
सोमपीथेन व्यृध्यते यत्सौम्यो भवति सोमपीथमेवाव रुन्धे यदेन्द्रो
भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे श्यामाको
भवत्येष वाव स सोमः (१२)

साक्षादेव सोमपीथमव रुन्धेऽग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं पशुकामोऽग्निरेवास्मै

पशून्प्रजनयति वृद्धानिन्द्रः प्र यच्छति दधि मधु घृतमापो धाना
भवन्त्येतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैव पशूनं रुन्धे पञ्चगृहीतं भवति
पाङ्कः हि पशवो बहुरूपं भवति बहुरूपा हि पशवः (१३)

समृद्धौ प्राजापत्यं भवति प्राजापत्या वै पशवः प्रजा-
पतिरेवास्मै पशून्प्र जनयत्यात्मा वै पुरुषस्य मधु यन्मध्वग्नौ
जुहोत्यात्मानमेव तद्यजमानोऽग्नौ प्र दधाति पङ्क्तौ याज्यानुवाक्ये
भवतः पाङ्क्तः पुरुषः पाङ्क्ताः पशव आत्मानमेव मृत्योर्निष्क्रीय
पशूनं रुन्धे॥ (१४)

इन्द्रियैस्मिन्भूम्यां एतामिन्द्रः स्यात्तस्मै सोमो बहुरूपा हि पशव एकचत्वारिंशच्च॥ — [२]

देवा वै सत्रमासतर्द्धिपरिमितं यशस्कामास्तेषां सोमं
राजानं यशं आर्च्छ्यन्स गिरिमुदैत्तमग्निरनूदैत्तावग्नीषोमौ समभवतां
ताविन्द्रो यज्ञविभ्रष्टोऽनु परैत्तावब्रवीद्याजयतं मेति तस्मा
एतामिष्टिं निरवपतामाग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रमेकादशकपालं सौम्यं
चरुं तयैवास्मिन्तेज - (१५)

इन्द्रियं ब्रह्मवर्चसमधत्तां यो यज्ञविभ्रष्टः स्यात्तस्मा एतामिष्टिं
निर्वपेदाग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रमेकादशकपालं सौम्यं चरुं यदाग्नेयो
भवति तेज एवास्मिन्तेन दधाति यदैन्द्रो भवतीन्द्रियमेवास्मिन्तेन
दधाति यत्सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेनाऽऽग्नेयस्य च सौम्यस्य चैन्द्रे
समाश्लेषयेत्तेजश्चैवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं च समीचीं (१६)

दधात्यग्रीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपेद्यं कामो नोपनमेदा-
ग्रेयो वै ब्राह्मणः स सोमं पिबति स्वामेव देवताः स्वेन भागधेयेनोप
धावति सैवैनं कामेन समर्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्रीषोमीयमष्टा-
कपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामोऽग्रीषोमावेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं धत्तो ब्रह्मवर्चस्येव (१७)

भवति यदष्टाकपालस्तेनाऽऽग्रेयो यच्छामाकस्तेन सौम्यः
समृद्धौ सोमाय वाजिनं श्यामाकं चरुं निर्वपेद्यः क्लैव्याद्विभीयाद्रेतो
हि वा एतस्माद्वाजिनमपक्रामत्यथैष क्लैव्याद्विभाय सोममेव
वाजिनः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नेतो
वाजिनं दधाति न क्लीबो भवति ब्राह्मणस्पत्यमेकादशकपालं
निर्वपेद्भामकामो - (१८)

ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
सजातान्प्र यच्छति ग्राम्येव भवति गुणवन्ती याज्यानुवाक्ये भवतः
सजातैरेवैनं गुणवन्तं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत ब्रह्मन्विशं
वि नाशयेयमिति मारुती याज्यानुवाक्ये कुर्याद्ब्रह्मन्नेव विशं वि
नाशयति॥ (१९)

तेजः समीचीं ब्रह्मवर्चस्येव ग्रामकामस्त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

अर्यम्णे चरुं निर्वपेत्सुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमा-
र्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं सुवर्गं

लो॒कं ग॑मयत्य॒र्यम्णे च॒रुं निर्व॑पेद्यः का॒मये॑त॒ दान॑कामा मे
प्र॒जाः स्यु॑रित्य॒सौ वा आ॑दित्यो॒ऽर्य॒मा यः खलु॑ वै ददा॑ति
सो॒ऽर्य॒माऽर्य॑मण॒मेव स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॑नोप॒ धाव॑ति॒ स ए॒वा- (२०)

स्मै॒ दान॑कामाः प्र॒जाः क॑रोति॒ दान॑कामा अस्मै प्र॒जा
भ॑वन्त्य॒र्यम्णे च॒रुं निर्व॑पेद्यः का॒मये॑त स्व॒स्ति ज॒नता॑मिया॒मित्य॒सौ
वा आ॑दित्यो॒ऽर्य॒माऽर्य॑मण॒मेव स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॑नोप॒ धाव॑ति॒ स ए॒वैनं॑
तद॑मयति॒ यत्र जि॑गमिषतीन्द्रो॒ वै दे॒वाना॑मानुजाव॒र आ॑सी॒त्स
प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑त्तस्मा॑ ए॒तमै॒न्द्रमा॑नुषू॒कमे॑कादशकपालं॒ नि- (२१)

र॑व॒प॒त्तेनै॒वैन॒मग्रं॑ दे॒वता॑नां॒ पर्य॑णयद्बुध्र॒वंती॒ अग्र॑वती
याज्यानुवा॒क्ये अ॑करोद्बुध्रादे॒वैन॒मग्रं॑ पर्य॑णय॒द्यो रा॑ज॒न्य आ॑नुजाव॒रः
स्या॑त्तस्मा॑ ए॒तमै॒न्द्रमा॑नुषू॒कमे॑कादशकपालं॒ निर्व॑पेदिन्द्र॒मेव स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॑नोप॒ धाव॑ति॒ स ए॒वैन॒मग्रं॑ समा॒नानां॑ परि॒ णय॑ति बुध्र॒वंती॒
अग्र॑वती याज्यानुवा॒क्ये भ॑वतो बुध्रादे॒वैन॒मग्रं॑- (२२)

परि॑ णयत्यानुषू॒को भ॑वत्येषा ह्ये॒तस्य॑ दे॒वता॒ य आ॑नुजाव॒रः
समृ॑द्धौ यो ब्रा॒ह्म॒ण आ॑नुजाव॒रः स्या॑त्तस्मा॑ ए॒तं बा॑र्हस्प॒त्यमा॑नुषू॒कं
च॒रुं निर्व॑पेद्बृहस्पति॒मेव स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॑नोप॒ धाव॑ति॒ स ए॒वैन॒मग्रं॑
समा॒नानां॑ परि॑ णयति बुध्र॒वंती॒ अग्र॑वती याज्यानुवा॒क्ये भ॑वतो
बुध्रादे॒वैन॒मग्रं॑ परि॑ णयत्यानुषू॒को भ॑वत्येषा ह्ये॒तस्य॑ दे॒वता॒ य

आनुजावरः समृद्धौ॥ (२३)

एव निरग्रमेतस्य चत्वारि च॥ [४]

प्रजापतेस्त्रयस्त्रिंशद्गुहिरं आसन्ताः सोमाय राज्ञे-
ऽददात्तासां रोहिणीमुपैत्ता ईर्ष्यन्तीः पुनरगच्छन्ता अन्वैत्ताः
पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददात्सोऽब्रवीदृतममीष्व यथा
समावच्छ उपैष्याम्यथ ते पुनर्दास्यामीति स ऋतमामीत्ता अस्मै
पुनरददात्तासां रोहिणीमेवोपै- (२४)

त्तं यक्ष्मं आर्च्छद्वाजानं यक्ष्मं आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म
यत्पापीयानभवत्तत्पापयक्ष्मस्य यज्जायाभ्योऽविन्दत्तज्जायेन्यस्य य
एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद नैनमेते यक्ष्मां विन्दन्ति स एता एव
नमस्यन्नुपाधावत्ता अब्रुवन्वरं वृणामहै समावच्छ एव न उपाय
इति तस्मा एत- (२५)

मादित्यं चरुं निरवपन्तेनैवैनं पापाथ्स्रामादमुञ्चन् यः
पापयक्ष्मगृहीतः स्यात्तस्मा एतमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्यानेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं पापाथ्स्रामान्मुञ्चन्त्यमावास्यायां
निर्वपेदमुमेवैनमाप्यायमानमन्वा प्याययति नवोनवो भवति जाय-
मान इति पुरोनुवाक्या भवत्यायुरेवास्मिन्तया दधाति यमादित्या
अं शुमाप्याययन्तीति याज्यैवैनमेतया प्याययति॥ (२६)

एवोपैतमस्मिन्त्रयोदश च॥ [५]

प्रजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यं व्यादिशत्सोऽब्रवीद्यदिमाँल्लोका-
 नभ्यतिरिच्यातै तन्ममाँसदिति तदिमाँल्लोकानभ्यत्यरिच्यतेन्द्रः
 राजानमिन्द्रमधिराजमिन्द्रः स्वराजानं ततो वै स इमाँल्लोकाँस्त्रेधा-
 दुहत्तत्रिधातोस्त्रिधातुत्वं यं कामयेताऽन्नादः स्यादिति तस्मा एतं
 त्रिधातुं निर्वपेदिन्द्राय राज्ञे पुरोडाश- (२७)

मेकादशकपालमिन्द्रायाऽधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञेऽयं वा इन्द्रो
 राजायमिन्द्रोऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव लोकान्स्वेन
 भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्र यच्छन्त्यन्नाद एव भवति
 यथा वत्सेन प्रत्तां गां दुह एवमेवेमाँल्लोकान्प्रत्तान्काममन्नाद्यं
 दुह उत्तानेषु कपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय त्रयः पुरोडाशा
 भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामात्या उत्तरउत्तरो
 ज्यायान्भवत्येवमिव हीमे लोकाः समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नव
 द्यत्यछम्बद्वारं व्यत्यासमन्वाहाऽनिर्दाहाय॥ (२८)

पुरोडाशत्रयः षड्विंशतिश्च॥

[६]

देवासुराः संयत्ता आसन्तां देवानसुरा अजयन्ते देवाः
 पराजिग्याना असुराणां वैश्यमुपायन्तेभ्य इन्द्रियं वीर्यमपा-
 क्रामत्तदिन्द्रोऽचायत्तदन्वपाक्रामत्तदेवरुधं नाशक्रोत्तदस्मा-
 दभ्यर्धोऽचरत्स प्रजापतिमुपाधावत्तमेतया सर्वपृष्ठयाऽयाजयत्त-
 यैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यमदधाद्य इन्द्रियकामो - (२९)

वीर्यकामः स्यात्तमेतया सर्वपृष्ठया याजयेदेता एव देवताः
स्वेन भागधेयेनोप धावति ता एवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधति
यदिन्द्राय रथन्तराय निर्वपति यदेवाग्नेस्तेजस्तदेवाव रुन्धे
यदिन्द्राय बारहताय यदेवेन्द्रस्य तेजस्तदेवाव रुन्धे यदिन्द्राय
वैरूपाय यदेव सवितुस्तेजस्त- (३०)

देवाव रुन्धे यदिन्द्राय वैराजाय यदेव धातुस्तेजस्तदेवाव रुन्धे
यदिन्द्राय शाकुराय यदेव मरुतां तेजस्तदेवाव रुन्धे यदिन्द्राय
रैवताय यदेव बृहस्पतेस्तेजस्तदेवाव रुन्धे एतावन्ति वै तेजांसि
तान्येवाव रुन्धे उत्तानेषु कपालेष्वधि श्रयत्ययांतयामत्वाय द्वादश-
कपालः पुरोडाशौ - (३१)

भवति वैश्वदेवत्वाय समन्तं पर्यवद्यति समन्तमेवेन्द्रियं वीर्यं
यजमाने दधाति व्यत्यासमन्वाहानिर्दाहायाश्च ऋषभो वृष्णिर्बस्तः
सा दक्षिणा वृषत्वायैतयैव यजेताभिःस्यमान एताश्चेद्वा अस्य
देवता अन्नमदन्त्युदन्त्युवेवास्य मनुष्याः॥ (३२)

इन्द्रियकामः सवितुस्तेजस्तत्पुरोडाशोऽष्टात्रिंशच्च॥ [७]

रजनो वै कौणेयः क्रतुजितं जानकिं चक्षुर्वन्यमयात्तस्मां
एतामिष्टिं निर्वपदग्नये भ्राजस्वते पुरोडाशमष्टाकपालं सौर्यं
चरुमग्नये भ्राजस्वते पुरोडाशमष्टाकपालं तयैवास्मिन्चक्षुर-
दधाद्यश्चक्षुष्कामः स्यात्तस्मां एतामिष्टिं निर्वपेदग्नये भ्राजस्वते

पुरोडाशमष्टाकपालः सौर्यं चरुमग्नये भ्राजस्वते पुरोडाश-
मष्टाकपालमग्नेर्वै चक्षुषा मनुष्या वि (३३)

पश्यन्ति सूर्यस्य देवा अग्निं चैव सूर्यं च स्वेन भागधेयेनोप-
धावति तावेवास्मिञ्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति यदाग्नेयौ भवतश्चक्षुषी
एवास्मिन्तत्प्रति दधाति यथ्सौर्यो नासिकां तेनाभितः सौर्यमाग्नेयौ
भवतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी विधृतं
समानी याज्यानुवाक्ये भवतः समानः हि चक्षुः समृद्ध्या उदु त्यं
जातवेदसः सप्त त्वा हरितो रथे चित्रं देवानामुदंगादनीकमिति
पिण्डान्प्र यच्छति चक्षुरेवास्मै प्र यच्छति यदेव तस्य तत्॥ (३४)

वि ह्यष्टाविंशतिश्च॥

[८]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासं धीरश्चेत्ता वसुविद्धुवो-
ऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्ता वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवो-
ऽहः संजातेषु भूयासमभिभूश्चेत्ता वसुविदामनमस्यामनस्य देवा
ये संजाताः कुमारः समनसस्तानहं कामये हृदा ते मां कामयन्ताः
हृदा तान्म आमनसः कृधि स्वाहाऽऽमनम- (३५)

स्यामनस्य देवा याः स्त्रियः समनसस्ता अहं कामये
हृदा ता मां कामयन्ताः हृदा ता म आमनसः कृधि स्वाहा
वैश्वदेवीः साङ्ग्रहणीं निर्वपेद्दामकामो वैश्वदेवा वै संजाता
विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्र

यच्छन्ति ग्राम्येव भवति साङ्ग्रहणी भवति मनोग्रहणं वै सङ्ग्रहणं
मन एव संजातानां (३६)

गृह्णाति ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमिति परिधीन्परि
दधात्याशिषमेवैतामा शास्तेऽथो एतदेव सर्वं संजातेष्वधि भवति
यस्यैवं विदुष एते परिधयः परिधीयन्त आमनमस्यामनस्य देवा
इति तिस्र आहुतीर्जुहोत्येतावन्तो वै संजाता ये महान्तो ये क्षुल्लका
याः स्त्रियस्तानेवाव रुन्धे त एनमवरुद्धा उप तिष्ठन्ते॥ (३७)

स्वाहामनमसि संजातानां रुन्धे पञ्च च॥ [१]

यन्नवमैत्तन्नवनीतमभवद्यदसर्पत्तत्सर्पिरभवद्यदघ्नियत् तद्-
घृतमभवदश्विनोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि
स्वाहेन्द्रस्य प्राणोऽसि तस्य ते ददातु यस्य प्राणोऽसि स्वाहा
मित्रावरुणयोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि स्वाहा
विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि (३८)

तस्य ते ददतु येषां प्राणोऽसि स्वाहा घृतस्य धाराममृतस्य
पन्थामिन्द्रेण दत्तां प्रयतां मरुद्भिः। तत्त्वा विष्णुः पर्यपश्यत्तत्त्वेडा
गव्यैरयत्। पावमानेन त्वा स्तोमेन गायत्रस्य वर्तन्योपाः शोर्वीर्येण
देवस्त्वा सवितोऽसृजतु जीवातवे जीवनस्यायै बृहद्रथन्तरयोस्त्वा
स्तोमेन त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितो- (३९)

ऽसृजतु जीवातवे जीवनस्याया अग्नेस्त्वा मात्रया जगत्स्यै

वर्तन्याग्रयणस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितोऽभ्युज्जतु जीवातवे
जीवनस्याया इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि प्रियः रेतो वरुण सोम
राजन्। मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासत्।
अग्निरायुष्मान्त्स वनस्पतिभिरायुष्मान्तेन त्वायुषाऽऽयुष्मन्तं
करोमि सोम आयुष्मान्त्स ओषधीभिर्यज्ञ आयुष्मान्त्स
दक्षिणाभिर्ब्रह्माऽऽयुष्मत्तद्वाह्मणैरायुष्मद्देवा आयुष्मन्तस्तेऽमृतेन
पितर आयुष्मन्तस्ते स्वधयाऽऽयुष्मन्तस्तेन त्वायुषाऽऽयुष्मन्तं
करोमि॥ (४०)

विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितोऽभ्युज्जतु

आयुष्मान्यश्चविः शतिश्च॥ [१०]

अग्निं वा एतस्य शरीरं गच्छति सोमः रसो वरुण
एनं वरुणपाशेन गृह्णाति सरस्वतीं वाग्नाविष्णू आत्मा
यस्य ज्योगामयति यो ज्योगामयावी स्याद्यो वा कामयेत
सर्वमायुरियामिति तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदाग्नेयमष्टाकपालः
सौम्यं चरुं वारुणं दशकपालः सारस्वतं चरुमाग्रावैष्णवमेका-
दशकपालमग्नेरेवास्य शरीरं निष्क्रीणाति सोमाद्रसं (४१)

वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति सारस्वतेन वाचं दधात्यग्निः
सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं यज्ञेन च भिषज्यत्युत
यदीतासुर्भवति जीवत्येव यन्नवमैतन्नवनीतमभवदित्याज्यमवैक्षते

रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टेऽश्विनोः प्राणोऽसीत्याहाश्विनौ वै देवानां (४२)

भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोतीन्द्रस्य प्राणोऽसीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति मित्रावरुणयोः प्राणोऽसीत्याह प्राणापानावेवास्मिन्नेतेन दधाति विश्वेषां देवानां प्राणोऽसीत्याह वीर्यमेवास्मिन्नेतेन दधाति घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामित्याह यथायजुरैवैतत्पावमानेन त्वा स्तोमेनेत्या- (४३)

ह प्राणमेवास्मिन्नेतेन दधाति बृहद्रथन्तरयोस्त्वा स्तोमेनेत्याहौज एवास्मिन्नेतेन दधात्यग्नेस्त्वा मात्रयेत्या- हाऽऽत्मानमेवास्मिन्नेतेन दधात्यृत्विजः पर्याहुर्यावन्त एवर्त्विजस्त एनं भिषज्यन्ति ब्रह्मणो हस्तमन्वारभ्य पर्याहुरेकधैव यजमान आयुर्दधति यदेव तस्य तद्धिरण्याद्- (४४)

घृतं निष्पिबत्यायुर्वै घृतममृतं हिरण्यममृतादेवायुर्निष्पिबति शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्यथो खलु यावतीः समा एष्यन्मन्येत तावन्मानं स्यात्समृद्ध्या इममग्र आयुषे वर्चसे कृधीत्याहायुरेवास्मिन्वर्चो दधाति विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासदित्याह जरदष्टिमेवैनं करोत्यग्निरायुष्मानिति हस्तं गृह्णात्येते वै देवा आयुष्मन्तस्त

ए॒वास्मिन्नायु॑र्दधति॒ सर्व॒मायु॑रेति॥ (४५)

रसं दे॒वानां॑ स्तोमे॒नेति॒ हिर॑ण्यादस॒दिति॒ द्वाविं॑शतिश्च॥ [११]

प्र॒जाप॑तिर्वरु॒णायाश्च॑मनय॒त्स स्वां दे॒वता॑माच्छु॒त्स पर्य॑दीर्यत॒
स ए॒तं वारु॑णं चतु॒ष्कपा॑लमपश्य॒त्तं निर॑वप॒त्ततो॒ वै स
वरु॑णपा॒शाद॑मुच्यत॒ वरु॑णो वा ए॒तं गृ॑ह्णाति॒ योऽश्व॑ प्रतिगृह्णाति॒
याव॑तोऽश्वान्प्रतिगृह्णीयात्ताव॑तो वारु॒णाश्चतु॑ष्कपा॒लान्निर्व॑पेद्वरु॒णमे॒व
स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॑ वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति॒ (४६)

चतु॒ष्कपाला॑ भवन्ति॒ चतु॑ष्पा॒द्द्व्यश्वः॒ समृ॑द्ध्या॒ एक॒मति॑रिक्तं
निर्व॑पेद्यमे॒व प्र॑तिग्राही भव॑ति॒ यं वा ना॒ध्येति॒ तस्मा॑दे॒व
वरु॑णपा॒शान्मु॑च्यते॒ यद्य॑परं॒ प्रतिग्रा॑ही स्यात्सौ॒र्यमे॑क॒कपाल॑मनु॒
निर्व॑पेदमुमे॒वाऽऽदि॒त्यमु॑च्चारं॒ कुरु॑तेऽपोऽवभृथमवै॒त्यप्सु॒ वै
वरु॑णः सा॒क्षादे॒व वरु॑णमव॒ यज॑तेऽपोन॒ग्रीयं॑ च॒रुं पुन॑रेत्य॒
निर्व॑पेदप्सुयोनि॒र्वा अश्वः॒ स्वामे॒वैनं॒ योनिं॑ गमयति॒ स ए॒नं
शान्त॑ उप॑ तिष्ठते॥ (४७)

मुञ्चति॒ चरु॑ सप्तद॑श च॥ [१२]

या वा॑मिन्द्रावरुणा यत॒व्या त॒नूस्त॑येमम॒हंसो॑ मुञ्चतं॒ या
वा॑मिन्द्रावरुणा सह॒स्या रक्ष॑स्या॒ तेज॑स्या॒ त॒नूस्त॑येमम॒हंसो॑ मुञ्चतं॒
यो वा॑मिन्द्रावरुणाव॒ग्नौ साम॑स्तं वा॑मेतेनाव॒ यजे॒ यो वा॑मिन्द्रावरुणा

द्विपाथ्सु पशुषु चतुष्पाथ्सु गोष्ठे गृहेष्वप्स्वोषधीषु वनस्पतिषु
सामस्तं वामेतेनावं यज इन्द्रो वा एतस्यै- (४८)

न्द्रियेणापं क्रामति वरुण एनं वरुणपाशेनं गृह्णाति
यः पाप्मनां गृहीतो भवति यः पाप्मनां गृहीतः स्यात्तस्मा
एतामैन्द्रावरुणीं पयस्यां निर्वपेदिन्द्र एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति
वरुण एनं वरुणपाशान्मुञ्चति पयस्यां भवति पयो हि वा
एतस्मादपक्रामत्यथैष पाप्मनां गृहीतो यत्पयस्यां भवति पयं
एवास्मिन्तया दधाति पयस्यां (४९)

पुरोडाशमव दधात्यात्मन्वन्तमेवैनं करोत्यथो आयतनवन्तमेव
चतुर्धा व्यूहति दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति पुनः समूहति दिग्भ्य एवास्मै
भेषजं करोति समूह्याव द्यति यथाविद्धं निष्कृन्तति तादृगेव तद्यो
वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनावं यज इत्याह दुरिष्ट्या एवैनं
पाति यो वामिन्द्रावरुणा द्विपाथ्सु पशुषु सामस्तं वामेतेनावं
यज इत्याहैतावतीर्वा आप ओषधयो वनस्पतयः प्रजाः पशवं
उपजीवनीयास्ता एवास्मै वरुणपाशान्मुञ्चति॥ (५०)

एतस्य पयस्यां पाति षड्विंशतिश्च॥

[१३]

स प्रब्रवन्नि काव्येन्द्र वो विश्वतस्परीन्द्रं नरः। त्वं नः सोम
विश्वतो रक्षां राजन्नघायतः। न रिष्येत्त्वावतः सखा। या ते धामानि
दिवि या पृथिव्यां या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु। तेभिर्नो विश्वैः सुमना

अहेङ्नाजन्त्सोमं प्रति हव्या गृभाय। अग्नीषोमा सर्वेदसा सहृती
वनतं गिरः। सं देवत्रा बभूवथुः। युव- (५१)

मेतानि दिवि रोचनान्यग्निश्च सोमं सक्रतू अधत्तम्।
युवः सिन्धूः रभिशस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुञ्चतं गृभीतान्।
अग्नीषोमाविमः सु मे शृणुतं वृषणा हवम्। प्रति सूक्तानि हर्यतं
भवतं दाशुषे मयः। आन्यं दिवो मातरिश्वा जभारामश्चादन्यं परि
श्येनो अद्रैः। अग्नीषोमा ब्रह्मणा वावृधानोरुं यज्ञाय चक्रथुरु
लोकम्। अग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य वीतः (५२)

हर्यतं वृषणा जुषेथाम्। सुशर्माणा स्ववसा हि भूतमथा
धत्तं यजमानाय शं योः। आ प्यायस्व सं ते। गुणानां त्वा
गुणपतिः हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां
ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नृतिभिः सीद सादनम्। स इज्जनेन स
विशा स जन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः। देवानां यः
पितरमाविवांसति (५३)

श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम्। स सुष्टुभा स ऋक्ता
गुणेन वलः रुरोज फलिगः रवेण। बृहस्पतिरुस्रिया हव्यसूदः
कनिक्रदद्वावंशतीरुदाजत्। मरुतो यद्ध वो दिवो या वः शर्म।
अर्यमा याति वृषभस्तुविष्मान्दाता वसूनां पुरुहूतो अरहन्।
सहस्राक्षो गोत्रभिद्वज्रबाहुरस्मासु देवो द्रविणं दधातु। ये

तैऽर्यमन्बृहवो देवयानाः पन्थानो (५४)

राजन्दि॒व आ॒चर॑न्ति। तेभि॑र्नो दे॒व महि॑ शर्म॒ यच्छु॑ शं न
एधि॑ द्विपदे॒ शं चतु॑ष्पदे। बु॒ध्रादग्र॑मङ्गि॒रोभिर्गृ॑णानो वि पर्व॑तस्य
दृ॒ःहि॒तान्यैर॑त्। रु॒जद्रो॑धा॒सि कृ॒त्रिमा॑ण्येषा॒ः सोम॑स्य॒ ता म॒द
इन्द्र॑श्चकार। बु॒ध्रादग्रे॑ण वि मि॒माय॑ मानैर्वज्रे॑ण॒ खान्य॑तृणन्नदीना॑म्।
वृथा॑सृजत्प॒थिभिर्दी॑र्घया॒थैः सोम॑स्य॒ ता म॒द इन्द्र॑श्चकार। (५५)

प्र यो ज॒ज्ञे वि॒द्वाः अ॒स्य बन्धुं॑ वि॒श्वानि॑ दे॒वो जनि॑मा
विव॑क्ति। ब्र॒ह्म ब्र॒ह्मण॑ उ॒ज्जभार॑ मध्या॑न्त्रीचादु॒च्चा स्व॒धया॑भि प्र
त॑स्थौ। म॒हान्म॒ही अ॑स्तभाय॒द्वि जा॒तो द्या॑ः स॒द्म पार्थि॑वं च॒ रजः॑।
स बु॒ध्रादा॑ष्ट ज॒नुषा॑भ्यग्रं बृ॒हस्प॑तिर्दे॒वता॑ यस्य॒ स॒म्राट्। बु॒ध्राद्यो
अग्र॑म॒भ्यर्त्यो॑ज॒सा बृ॒हस्प॑ति॒मा वि॑वासन्ति दे॒वाः। भि॒नद्व॒लं वि
पुरो॑ दर्दरीति॒ कनि॑क्रद॒त्सुव॑र॒पो जि॑गाय॥ (५६)

[आदित्येभ्यो देवा वै मृत्योर्देवा वै स॒त्रम॑र्यम्णे प्र॒जाप॑ते॒स्त्रय॑स्त्रि॒ःशत्प्र॑जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑-
ऽन्नाद्य॑न्देवासुरास्तान्नज॑नो द्ध्रु॒वोऽसि॑ यन्न॒वम॑ग्निं वै प्र॒जाप॑तिर्वरु॑णाय॒ या वा॑मिन्द्रावरु॑णा स॒प्रत्न॑वच्चतु॑र्दश॥14॥
आ॒दि॒त्येभ्य॑स्त्वष्ट॑रस्मै दान॑कामा ए॒वाव॑रु॒न्धेऽग्निं॑ वै स॒प्रत्न॑वथ॒र्धश्चा॑शत्॥56॥ आ॒दि॒त्येभ्यः॑ सु॒व॑र॒पो जि॑गाय॥]

[यु॒वं वी॒तमा॑ वि॒वा॑सति॒ पन्था॑नो दी॒र्घया॑थैः सोम॑स्य॒ ता म॒द इन्द्र॑श्चकार दे॒वा न॑व च॥[१४]]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

देवा मनुष्याः पितरस्तेऽन्यत आसन्नसुरा रक्षांसि
 पिशाचास्तेऽन्यतस्तेषां देवानामुत यदल्पं लोहितमकुर्वन्तद्रक्षांसि
 रात्रीभिरसुभ्रन्तान्सुब्धान्मृतानभि व्यौच्छुते देवा अविदुर्यो वै
 नोऽयं म्रियते रक्षांसि वा इमं घ्नन्तीति ते रक्षांस्युपांमत्रयन्त
 तान्यब्रुवन्वरं वृणामहे य- (१)

दसुराञ्जयाम तन्नः सहासदिति ततो वै देवा असुरानजयन्ते-
 ऽसुराञ्जित्वा रक्षांस्युपांनुदन्त तानि रक्षांस्यनृतमकर्तेति समन्तं
 देवान्पर्यविशन्ते देवा अग्रावनाथन्त तैऽग्नये प्रवन्ते पुरोडाशमष्टा-
 कपालं निर्वपन्नग्नये विबाधवन्तेऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवन्ते
 निर्वपन् यान्येव पुरस्ताद्रक्षांस्युस्या- (२)

सन्तानि तेन प्राणुदन्त यदग्नये विबाधवन्ते यान्येवाभितो
 रक्षांस्युस्यासन्तानि तेन व्यबाधन्त यदग्नये प्रतीकवते यान्येव
 पश्चाद्रक्षांस्युस्यासन्तानि तेनापांनुदन्त ततो देवा अभवन्परासुरा
 यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेताग्नये प्रवन्ते
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये विबाधवन्ते- (३)

ऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवन्ते निर्वपन्ति य एवास्मा-
 च्छ्रेयान्भ्रातृव्यस्तं तेन प्र णुदते यदग्नये विबाधवन्ते य एवैनैन

सृष्ट्वं तेन वि बाधते यद्ग्नये प्रतीकवते य एवास्मात्पापीयान्तं
तेनाप नुदते प्र श्रेयांसं भ्रातृव्यं नुदतेऽति सृष्टशं क्रामति नैनं
पापीयानाप्नोति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते॥ (४)

वृणामहे यत्पुरस्ताद्रक्षांसि वपेद्ग्नये विबाधवन्त एव चत्वारि च॥ [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा अब्रुवन् यो नो
वीर्यावत्तमस्तमनुं समारभामहा इति त इन्द्रमब्रुवन्त्वं वै
नो वीर्यावत्तमोऽसि त्वामनुं समारभामहा इति सोऽब्रवीत्तिस्रो मं
इमास्तनुवो वीर्यावतीस्ताः प्रीणीताथासुरानभि भविष्यथेति ता वै
ब्रूहीत्यब्रुवन्त्रियमं होमुगियं विमृधेयमिन्द्रियावती- (५)

त्यब्रवीत्त इन्द्रायां होमुचै पुरोडाशमेकादशकपालं
निर्वपन्निन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावते यदिन्द्रायां होमुचै
निर्वपन्नं हंस एव तेनामुच्यन्त यदिन्द्राय वैमृधाय मृध एव
तेनापाघ्नत यदिन्द्रायेन्द्रियावन्त इन्द्रियमेव तेनाऽऽत्मन्नदधत्
त्रयस्त्रिंशत्कपालं पुरोडाशं निर्वपन्नयस्त्रिंशद्वै देवतास्ता इन्द्र
आत्मन्ननुं समारम्भयत् भूत्यै (६)

तां वाव देवा विजितिमुत्तमामसुरैर्यजयन्त यो
भ्रातृव्यवान्त्स्यात्स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेतेन्द्रायां होमुचै
पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावते-
ऽहंसा वा एष गृहीतो यस्माच्छ्रेयान्भ्रातृव्यो यदिन्द्रायां होमुचै

निर्वपत्य॑ हंस एव तेन॑ मुच्यते मृधा वा एषोऽभिषण्णो
यस्मा॑त्समा॒नेष्वन्यः श्रेया॑नुता - (७)

ऽभ्रातृव्यो यदिन्द्रा॑य वैमृ॒धाय॑ मृधं एव तेनाप॑ हते
यदिन्द्रा॑येन्द्रि॒याव॑त इन्द्रि॒यमे॒व तेना॒ऽऽत्म॑न्धत्ते त्रय॑स्त्रि॒ंशत्क॑पालं
पुरो॒डाशं॑ निर्वपति॑ त्रय॑स्त्रि॒ंशद्वे॑ देवता॒स्ता एव॑ यज॑मान आ॒त्मन्न॑नु
स॒मार॑म्भयते भूत्यै सा वा ए॒षा विजि॑तिर्नामेष्टिर्य॑ एवं वि॒द्वाने॒तये॒ष्ट्या
यज॑त उत्त॒मामे॒व विजि॑तिं भ्रातृ॒व्येण॑ वि ज॑यते॥ (८)

इन्द्रियाव॑ती भूत्या॑ उत्तैका॒त्रप॑ञ्चाशच्च॥ [२]

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आस॒न्तेषां॑ गाय॒त्र्योजो॑ बल॑मिन्द्रि॒यं
वी॒र्यं॑ प्र॒जां प॒शून्सु॒हृद्वा॒दाया॑प॒क्रम्या॑तिष्ठ॒त्तेऽम॑न्यन्त यत॒रान् वा
इ॒यमु॑पाव॒र्त्स्यति॑ त इ॒दं भ॑विष्य॒न्तीति॑ तां व्य॑ह्वयन्त विश्व॑कर्म॒न्निति॑
दे॒वा दा॑भीत्यसुराः सा ना॒न्यत॑रा॒श्च नो॑पाव॑र्तत ते दे॒वा
ए॒तद्य॑जुरपश्य॒न्नोजो॑ऽसि॒ सहो॑ऽसि॒ बल॑मसि॒ (९)

भ्राजो॑ऽसि दे॒वानां॑ धाम॒ नामा॑सि॒ विश्व॑मसि॒ विश्वा॑युः सर्व॑मसि॒
स॒र्वायु॑रभिभूरिति॑ वाव दे॒वा असुरा॑णामोजो॑ बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑
प्र॒जां प॒शून्वृ॑ञ्जत॒ यद्वा॑य॒त्र्यप॒क्रम्या॑तिष्ठ॒त्तस्मा॑दे॒तां गा॑य॒त्रीती॑ष्टिमाहुः
संव॑त्स॒रो वै गा॑य॒त्री संव॑त्स॒रो वै तद॑प॒क्रम्या॑तिष्ठद्यदे॒तया॑ दे॒वा
असुरा॑णामोजो॑ बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ (१०)

प्रजां पशूनवृञ्जत तस्मादेताः संवर्ग इतीष्टिमाहुर्यो
 भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेताग्रये संवर्गाय
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्तः शृतमासन्नमेतेन यजुषाऽभि
 मृशेदोज एव बलमिन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून्भ्रातृव्यस्य वृद्धे
 भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति॥ (११)

बलमस्येतया देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्ता
 यत्रावसन्ततो गर्मुदुदतिष्ठत्ता बृहस्पतिश्चान्ववैताः सो-
 ऽब्रवीद्बृहस्पतिरनयां त्वा प्र तिष्ठान्यथ त्वा प्रजा उपावर्त्स्यन्तीति
 तं प्रातिष्ठत्ततो वै प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त यः प्रजाकामः
 स्यात्तस्मा एतं प्राजापत्यं गार्मुतं चरुं निर्वपेत्प्रजापति- (१२)

मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां प्र जनयति
 प्रजापतिः पशूनसृजत तेऽस्मात्सृष्टाः पराश्च आयन्ते यत्रावसन्ततो
 गर्मुदुदतिष्ठत्तान्पूषा चान्ववैताः सोऽब्रवीत्पूषाऽनयां मा प्र तिष्ठथ
 त्वा पशवं उपावर्त्स्यन्तीति मां प्र तिष्ठेति सोमोऽब्रवीन्मम
 वा - (१३)

अंकृष्टपच्यमित्युभौ वां प्र तिष्ठानीत्यब्रवीतौ प्रातिष्ठत्ततो
 वै प्रजापतिं पशवं उपावर्तन्त यः पशुकामः स्यात्तस्मा एतः
 सोमापौष्णं गार्मुतं चरुं निर्वपेत्सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप

धावति तावेवास्मै पशून् जनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा
पशूनां प्रजनयिता सोम एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून्
जनयति॥ (१४)

वपेत्यजापतिं वै दधाति पूषा त्रीणि च॥ [४]

अग्ने गोभिर्न आ गृहीन्दो पुष्ट्या जुषस्व नः। इन्द्रो धर्ता गृहेषु
नः॥ सविता यः सहस्रियः स नो गृहेषु रारणत्। आ पूषा एत्वा
वसु॥ धाता ददातु नो रयिमीशानो जगत्स्पतिः। स नः पूर्णेन
वावनत्॥ त्वष्टा यो वृषभो वृषा स नो गृहेषु रारणत्। सहस्रेणायुतेन
च॥ येन देवा अमृतं (१५)

दीर्घं श्रवो दिव्यैरयन्त। रायस्पोष त्वमस्मभ्यं गवां कुल्मिं
जीवसु आ युवस्व। अग्निर्गृहपतिः सोमो विश्ववनिः सविता
सुमेधाः स्वाहा॥ अग्ने गृहपते यस्ते घृत्यो भागस्तेन सह
ओज आक्रममाणाय धेहि श्रेष्ठ्यात्पथो मा योषं मूर्धा भूयासु
स्वाहा॥ (१६)

अमृतमष्टात्रिंशच्च॥ [५]

चित्रया यजेत पशुकाम इयं वै चित्रा यद्वा अस्यां विश्वं
भूतमधि प्रजायते तेनेयं चित्रा य एवं विद्वाश्चित्रया पशुकामो
यजते प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते प्रैवाऽऽग्नेयेन वापयति रेतः

सौम्येन दधाति रेतं एव हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोति सारस्वतौ
भवत एतद्वै दैव्यं मिथुनं दैव्यमेवास्मै (१७)

मिथुनं मध्यतो दधाति पुष्ट्यै प्रजननाय सिनीवाल्यै चरुर्भवति
वाग्वै सिनीवाली पुष्टिः खलु वै वाक्पुष्टिमेव वाचमुपैत्यैन्द्र उत्तमो
भवति तेनैव तन्मिथुनं सप्तैतानि हवींषि भवन्ति सप्त
ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः सप्त छन्दांस्युभयस्यावरुद्धा अथैता
आहुतीर्जुहोत्येते वै देवाः पुष्टिपतयस्त एवास्मिन्पुष्टिं दधति
पुष्यति प्रजयां पशुभिरथो यदेता आहुतीर्जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥ (१८)

अस्मै त एव द्वादश च॥ [६]

मारुतमसि मरुतामोजोऽपां धारां भिन्द्धि रमयंत
मरुतः श्येनमायिनं मनोजवसं वृषणं सुवृक्तिम्। येन
शर्धं उग्रमवसृष्टमेति तदश्विना परि धत्तं स्वस्ति।
पुरोवातो वर्षञ्जिन्वरावृथ्स्वाहा वातावद्वर्षन्नुग्ररावृथ्स्वाहा
स्तनयन्वर्षन्भीमरावृथ्स्वाहाऽनशन्यवस्फूर्जन्दिद्युद्वर्षन्त्वेषरा-
वृथ्स्वाहाऽतिरात्रं वर्षन्पूतिरावृथ्- (१९)

स्वाहा बहु हायमवृषादिति श्रुतरावृथ्स्वाहाऽऽतपति
वर्षन्विराडावृथ्स्वाहावस्फूर्जन्दिद्युद्वर्षन्भूतरावृथ्स्वाहा मान्दा
वाशाः शुभ्यूरजिराः। ज्योतिष्मतीस्तमस्वरीरुन्दतीः सुफेनाः।

मित्र॑भृ॒तः क्षत्र॑भृ॒तः सुरा॑ष्ट्रा इ॒ह मा॑ऽवत। वृ॒ष्णो अश्व॑स्य
स॒न्दान॑मसि॒ वृष्ट्यै॑ त्वोप॑ नह्यामि॥ (२०)

पूर्तिरावृद्धिचत्वारिंशच्च॥

[७]

देवा॑ वसव्या॒ अग्ने॑ सोम॒ सूर्यः॑ देवाः॑ शर्म॑ण्या मित्रा॑वरुणार्थमन्न॑।
देवाः॑ सपी॑तयोऽपां॑ नपादाशुहेमन्न॑। उ॒द्रो द॑त्तोऽद॒धिं भि॑न्त दि॒वः
प॒र्जन्या॑दन्तरि॑क्षात्पृथि॒व्यास्ततो॑ नो॒ वृष्ट्या॑ऽवत। दिवा॑ चि॒त्तमः॑
कृ॒ण्वन्ति प॒र्जन्ये॑नोदवा॒हेन॑। पृथि॒वीं यद्व्यु॑न्दन्ति। आ यं नरः॑
सु॒दान॑वो ददा॒शुषे॑ दि॒वः कोश॑मचु॒च्यवुः॑। वि प॒र्जन्याः॑ सृजन्ति॒
रोद॑सी॒ अनु॑ धन्व॑ना यन्ति (२१)

वृ॒ष्टयः॑। उदी॑रयथा मरुतः॑ समु॒द्रतो॑ यूयं वृ॒ष्टिं व॑र्षयथा
पुरी॑षिणः। न वो॑ दस्त्रा॒ उप॑ दस्यन्ति धे॒नवः॑ शुभं॑ या॒तामनु॑ रथा॑
अवृ॑त्सत। सृ॒जा वृ॒ष्टिं दि॒व आ॒द्भिः स॑मु॒द्रं पृ॑ण। अ॒ब्जा अ॑सि
प्रथ॑म॒जा बल॑मसि॒ समु॑द्रियम्। उ॒न्न॑म्भय पृथि॒वीं भि॑न्दीदं दि॒व्यं
नभः॑। उ॒द्रो दि॒व्यस्य॑ नो दे॒हीशा॑नो॒ वि सृ॑जा॒ दृति॑म्। ये दे॒वा
दि॒विभा॑गा॒ येऽन्तरि॑क्षभागा॒ ये पृथि॑विभा॒गाः। त इ॒मं य॒ज्ञम॑वन्तु
त इ॒दं क्षे॒त्रमा॑ वि॒शन्तु॑ त इ॒दं क्षे॒त्रम॑नु॒ वि वि॑शन्तु॥ (२२)

यन्ति देवा विंशतिश्च॥

[८]

मा॒रु॒तम॑सि म॒रुता॑मोज् इति॑ कृ॒ष्णं वा॑सः॒ कृष्ण॑तूषं॒ परि॑ धत्त
ए॒तद्वै वृ॒ष्ट्यै रू॒पं स॑रूप ए॒व भू॑त्वा प॒र्जन्यं॑ व॒र्षय॑ति र॒मय॑त मरुतः॑

श्येनमायिनमिति पश्चाद्वातं प्रति मीवति पुरोवातमेव जनयति
वर्षस्यावरुद्धौ वातनामानि जुहोति वायुर्वै वृष्ट्या ईशे वायुमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयत्यष्टौ (२३)

जुहोति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव
वृष्टिः सम्प्र च्यावयति कृष्णाजिने सं यौति हविरेवाकरन्तर्वेदि
सं यौत्यवरुद्धौ यतीनामद्यमानानां शीर्षाणि परापतन्ते खर्जूरा
अभवन्तेषां रसं ऊर्ध्वोऽपतन्तानि करीराण्यभवन्त्सौम्यानि
वै करीराणि सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति
यत्करीराणि भवन्ति (२४)

सौम्ययैवाऽऽहुत्या दिवो वृष्टिमव रुन्धे मधुषा सं यौत्यपां
वा एष ओषधीनां रसो यन्मध्वद्ध्य एवौषधीभ्यो वर्षत्यथो
अद्ध्य एवौषधीभ्यो वृष्टिं नि नयति मान्दा वाशा इति सं
यौति नामधेयैरेवैना अच्छैत्यथो यथा ब्रूयादसावेहीत्येवमेवैना
नामधेयैरा (२५)

च्यावयति वृष्णो अश्वस्य सन्दानमसि वृष्ट्यै त्वोप नह्यामीत्याह
वृषा वा अश्वो वृषा पर्जन्यः कृष्ण इव खलु वै भूत्वा वर्षति
रूपेणैवैनं समर्धयति वर्षस्यावरुद्धौ ॥ (२६)

अष्टौ भवन्ति नामधेयैरेकात्रिंशच्च ॥

[९]

देवा वसव्या देवाः शर्मण्या देवाः सपीतय इत्या बध्नाति

देवताभिरेवान्वहं वृष्टिमिच्छति यदि वर्षेत्तावत्येव होतव्यं यदि न
वर्षेच्छो भूते हविर्निर्वपेदहोरात्रे वै मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु
वै पर्जन्यो वर्षति नक्तं वा हि दिवा वा वर्षति मित्रावरुणावेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा - (२७)

अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं वर्षयतोऽग्नये धामच्छदे पुरोडाशमष्टा-
कपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं सौर्यमेककपालमग्निर्वा इतो
वृष्टिमुदीरयति मरुतः सृष्टां नयन्ति यदा खलु वा असावादित्यो
न्यङ्गुश्मिभिः पर्यावर्ततेऽथ वर्षति धामच्छदिव खलु वै भूत्वा
वर्षत्येता वै देवता वृष्ट्या ईशते ता एव स्वेन भागधेयेनोप धावति
ता - (२८)

एवास्मै पर्जन्यं वर्षयन्त्युतावर्षिष्यन्वर्षत्येव सृजा
वृष्टिं दिव आद्भिः समुद्रं पृणेत्याहेमाश्चैवामूश्चापः समर्धयत्यथो
आभिरेवामूरच्छैत्यजा असि प्रथमजा बलमसि समुद्रियमित्याह
यथायजुरैवैतदुन्नम्भय पृथिवीमिति वर्षाह्वां जुहोत्येषा वा
ओषधीनां वृष्टिवनिस्तयैव वृष्टिमा च्यावयति ये देवा दिविभागा
इति कृष्णाजिनमव धूनीतीम एवास्मै लोकाः प्रीता अभीष्टा
भवन्ति॥ (२९)

अस्मै धावति ता वा एकविंशतिश्च॥ [१०]

सर्वाणि छन्दांस्येतस्यामिष्ट्यामनूच्यानीत्याहुस्त्रिष्टुभो वा

ए॒तद्दी॒र्यं यत्क॒कुदु॒ष्णिहा॒ जग॑त्यै यदु॒ष्णिह॑क॒कुभा॑व॒न्वाह॒ तेनै॒व
सर्वा॑णि छ॒न्दा॒स्यव॑ रुन्धे गा॒यत्री॒ वा ए॒षा यदु॒ष्णिहा॒ यानि॑
च॒त्वार्य॑ध्य॒क्षरा॑णि चतु॑ष्पाद ए॒व ते प॒शवो॑ यथा॑ पुरो॒डाशे॑
पुरो॒डाशो॑ऽध्ये॒वमे॒व तद्य॑दृ॒च्यध्य॑क्षरा॑णि यज्जग॑त्या (३०)

परि॒द॒ध्याद॑न्तं य॒ज्ञं ग॑मये॒त्रिष्टु॒भा परि॑ दधातीन्द्रि॒यं वै वी॒र्यं
त्रि॒ष्टुगिन्द्रि॑य ए॒व वी॒र्यं य॒ज्ञं प्रति॑ष्ठापयति॒ नान्तं॑ गमय॒त्यग्ने॒ त्री ते
वाजि॑ना॒ त्री ष॒धस्थे॑ति॒ त्रिव॑त्या॒ परि॑ दधाति॒ सरू॑प॒त्वाय॒ सर्वो॑ वा ए॒ष
य॒ज्ञो यत्रै॑धात॒वीयं॑ का॒माय॑का॒माय॒ प्र यु॑ज्यते॒ सर्वे॑भ्यो॒ हि का॒मेभ्यो॑
य॒ज्ञः प्र॑युज्यते॒ त्रैधा॑त॒वीये॑न यजेताभि॒चर॑न्त्सर्वो॒ वा - (३१)

ए॒ष य॒ज्ञो यत्रै॑धात॒वीयः॑ स॒र्वेणै॑वैनं॒ यज्ञे॑नाभि चरति॒ स्तृणु॑त
ए॒वैन॑मे॒तयै॒व य॑जेताभि॒चर्य॑माणः॒ सर्वो॑ वा ए॒ष य॒ज्ञो यत्रै॑धात॒वीयः॑
स॒र्वेणै॑व य॒ज्ञेन॑ यजते॒ नैन॑मभि॒चर॑न्त्स्तृणु॒त ए॒तयै॒व य॑जेत॒ सह॑स्रेण
य॒क्ष्यमा॑णः॒ प्रजा॑तमे॒वैन॑द्व॒दात्ये॑तयै॒व य॑जेत॒ सह॑स्रेणे॒जानो॑ऽन्तं॒ वा
ए॒ष प॑शूनां गच्छति (३२)

यः स॒हस्रे॑ण॒ यज॑ते प्र॒जाप॑तिः॒ खलु॒ वै प॒शून॑सृजत॒ ताः
स्रैधा॑त॒वीये॑नै॒वासृ॑जत॒ य एवं॑ वि॒द्वाः स्रैधा॑त॒वीये॑न प॒शुका॑मो यज॑ते
यस्मा॑दे॒व यो॑नेः प्र॒जाप॑तिः प॒शून॑सृजत॒ तस्मा॑दे॒वैनान्त्सृ॑जत॒
उ॒पैन॑मुत्तरः॒ सह॑स्रं नमति॒ देवता॑भ्यो॒ वा ए॒ष आ वृ॑क्ष्यते॒ यो य॒क्ष्य
इत्यु॑क्त्वा न यज॑ते त्रैधा॑त॒वीये॑न यजेत॒ सर्वो॑ वा ए॒ष य॒ज्ञो - (३३)

यत्रैधातुवीयः सर्वेणैव यज्ञेन यजते न देवताभ्य आ वृश्च्यते
 द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयश्चतुष्कपालास्त्रिः षमृद्धत्वाय
 त्रयः पुरोडाशा भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्या
 उत्तरउत्तरो ज्यायांभवत्येवमिव हीमे लोका यवमयो मध्य एतद्वा
 अन्तरिक्षस्य रूपः समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नव द्यत्यछम्बद्वारः
 हिरण्यं ददाति तेज एवा- (३४)

व रुन्धे तार्प्यं ददाति पशूनेवाव रुन्धे धेनुं ददात्याशिष एवाव
 रुन्धे साम्नो वा एष वर्णो यद्धिरण्यं यजुषां तार्प्यमुक्थामदानां
 धेनुरेतानेव सर्वान् वर्णानव रुन्धे॥ (३५)

जगत्याऽभिचरन्त्यसर्वो वै गच्छति यज्ञस्तेज एव त्रिःशच्च॥ [११]

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्र उपहवमैच्छत्
 तं नोपाह्वयत् पुत्रं मैऽवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा
 प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत् तत्त्वष्टाहवनीयमुप
 प्रावर्तयत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति स यावदूर्ध्वः पराविध्यति तावति
 स्वयमेव व्यरमत यदि वा तावत्प्रवण- (३६)

मासीद्यदि वा तावदध्यग्रेरासीत्स सम्भवन्नग्रीषोमावभि
 समभवत्स इषुमात्रमिषुमात्रं विष्वङ्बुर्वधत् स इमाँल्लोकानवृणोद्य-
 दिमाँल्लोकानवृणोत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं तस्मादिन्द्रोऽबिभेदपि त्वष्टा
 तस्मै त्वष्टा वज्रमसिञ्चत्तपो वै स वज्र आसीत्तमुद्यन्तुं नाशक्रोदथ

वै तर्हि विष्णु- (३७)

र॒न्या दे॒वता॑सी॒त्सोऽब्र॑वी॒द्विष्ण॑वे॒हीद॑मा ह॒रि॑ष्यावो॒
येना॒यमि॑दमि॒ति स वि॑ष्णु॒स्त्रेधा॑त्मानं वि न्य॑धत्त पृथि॒व्यां
तृती॑यमन्तरि॒क्षे तृती॑यं दि॒वि तृती॑यमभिपर्याव॒र्ताद्ध्य॑बि॒भेद्य॑त्पृथि॒व्यां
तृती॑यमासी॒त्तेनेन्द्रो॑ वज्र॒मुद॑यच्छ॒द्विष्ण॑व॒नुस्थि॑तः सोऽब्र॑वी॒न्मा मे प्र
हा॒रस्ति॑ वा इ॒दं (३८)

मयि॑ वी॒र्यं तत्ते॒ प्र दा॑स्यामीति॒ तद॑स्मै प्राय॑च्छ॒त्तत्प्रत्य॑गृह्णा॒दधा॑
मेति॒ तद्विष्ण॑वेति॒ प्राय॑च्छ॒त्तद्विष्णुः॑ प्रत्य॑गृह्णा॒दस्मा॑स्विन्द्रं इन्द्रि॒यं
द॑धात्विति॒ यद॑न्तरि॒क्षे तृती॑यमासी॒त्तेनेन्द्रो॑ वज्र॒मुद॑यच्छ॒द्विष्ण॑व॒नुस्थि॑तः
सोऽब्र॑वी॒न्मा मे प्र हा॒रस्ति॑ वा इ॒दं (३९)

मयि॑ वी॒र्यं तत्ते॒ प्र दा॑स्यामीति॒ तद॑स्मै प्राय॑च्छ॒त्
तत्प्रत्य॑गृह्णा॒द् द्विर्मा॑धा इति॒ तद्विष्ण॑वेति॒ प्राय॑च्छ॒त्तद्विष्णुः॑
प्रत्य॑गृह्णा॒दस्मा॑स्विन्द्रं इन्द्रि॒यं द॑धात्विति॒ यद्वि॒वि तृती॑यमासी॒त्तेनेन्द्रो॑
वज्र॒मुद॑यच्छ॒द्विष्ण॑व॒नुस्थि॑तः सोऽब्र॑वी॒न्मा मे प्र हा॒र्येना॑ह- (४०)

मि॒दमस्मि॑ तत्ते॒ प्र दा॑स्यामीति॒ त्वी (३) इत्य॑ब्रवी॒त्सन्धान्तु॑
सं द॑धावह॒ त्वामे॒व प्र वि॑शानीति॒ यन्मां प्र॑विशेः किं मा॑ भु॒ञ्ज्या
इत्य॑ब्रवीत् त्वामे॒वेन्धी॑य तव॒ भो॒गाय॑ त्वां प्र वि॑शेयमित्य॑ब्रवीत्तं वृ॒त्रः
प्रावि॑शदुद॒रं वै वृ॒त्रः क्षु॒त्खलु॑ वै म॒नुष्य॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो य - (४१)

ए॒वं वेद॑ हन्ति॒ क्षुधं॑ भ्रातृ॒व्यं तद॑स्मै प्राय॑च्छ॒त्तत्प्रत्य॑गृह्णा॒त्

त्रिर्माधा इति तद्विष्णुवेति प्रायच्छुत्तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्रं
इन्द्रियं दधात्विति यत् त्रिः प्रायच्छत् त्रिः प्रत्यगृह्णात्तत्
त्रिधातोस्त्रिधातुत्वं यद्विष्णुरन्वतिष्ठत् विष्णुवेति प्रायच्छुत्तस्मादैन्द्रा-
वैष्णवः हविर्भवति यद्वा इदं किं च तदस्मै तत्प्रायच्छदृचः सामानि
यजूंषि सहस्रं वा अस्मै तत्प्रायच्छुत्तस्मात्सहस्रदक्षिणम्॥ (४२)

प्रवृणं विष्णुर्वा इदमिदमहं यो भवत्येकविंशतिश्च॥ [१२]

देवा वै राजन्याञ्जायमानादबिभयुस्तमन्तरेव सन्तं
दाम्नापोम्भन्त्स वा एषोऽपोब्धो जायते यद्राजन्यो यद्वा एषो-
ऽनपोब्धो जायेत वृत्रान्मृश्चरेद्यं कामयेत राजन्यमनपोब्धो जायेत
वृत्रान्मृश्चरेदिति तस्मा एतमैन्द्राबारहस्पत्यं चरुं निर्वपेदैन्द्रो वै
राजन्यो ब्रह्म बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवेनं दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति हिरण्मयं
दाम् दक्षिणा साक्षादेवैनं दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति॥ (४३)

एतं द्वादश च॥ [१३]

नवोनवो भवति जायमानोऽह्नां केतुरुषसामेत्यग्रे। भागं
देवेभ्यो वि दधात्यायन् चन्द्रमास्तिरति दीर्घमायुः। यमादित्या
अंशुमाप्याययन्ति यमक्षितमक्षितयः पिबन्ति। तेन नो
राजा वरुणो बृहस्पतिरा प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः। प्राच्यां
दिशि त्वमिन्द्रासि राजोतोदीच्यां वृत्रहन्वृत्रहाऽसि। यत्र यन्ति
स्रोत्यास्त- (४४)

ज्जितं ते दक्षिणतो वृषभ एधि हव्यः। इन्द्रो जयाति न परा
जयाता अधिराजो राजसु राजयाति। विश्वा हि भूयाः पृतना
अभिष्टीरुपसद्यो नमस्यो यथासत्। अस्येदेव प्र रिरिचे महित्वं
दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात्। स्वराडिन्द्रो दम् आ विश्वगूर्तः
स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाय। अभि त्वा शूर नोनुमोऽदुग्धा इव धेनवः।
ईशान- (४५)

मस्य जगतः सुवर्दशमीशानमिन्द्र तस्थुषः। त्वामिद्धि
हवामहे साता वाजस्य कारवः। त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां
काष्ठास्वर्वतः। यद्वावं इन्द्र ते शतं शतं भूमीरुत स्युः। न त्वां
वज्रिन्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी। पिबा सोममिन्द्र
मन्दतु त्वा यं ते सुषावं हर्यश्वाद्रिः। (४६)

सोतुर्बाहुभ्यां सुयंतो नार्वी। रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रं सन्तु
तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। उदग्ने शुचयस्तव वि ज्योतिषोदु
त्यं जातवेदसं सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य। शोचिष्केशं
विचक्षण। चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आ-
ऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुष- (४७)

श्च। विश्वे देवा ऋतावृधं ऋतुभिर्हवनश्रुतः। जुषन्तां युज्यं
पयः। विश्वे देवाः शृणुतेमं हवं मे ये अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ठा ये

अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वम्॥ (४८)

देवा मनुष्या देवासुरा अब्रुवन्देवासुरास्तेषांङ्गायत्री प्रजापतिस्ता यत्राग्ने गोभिश्चित्रयां मारुतन्देवां
वसव्या अग्ने मारुतमिति देवां वसव्या देवाः शर्मण्यास्त्वष्टां हृतपुत्रो देवा वै राज्ञ्यान्नवोनवश्चतुर्दश॥ [१४]

[देवा मनुष्याः प्रजां पशून्देवां वसव्याः परिध्यादिदमस्म्यष्टाचत्वारिंशत्॥ 48॥ देवा मनुष्यां
मादयध्वम्॥]

तदीशानमद्रिस्तस्थुर्पस्त्रिंशच्च॥ [१५]

विश्वरूपस्त्वष्टेन्द्रं वृत्रम्रह्मवादिनः स त्वे नासामयाज्येष वै देवर्थो देवा वै नर्चि नायज्ञोऽग्ने
महान्नीत्रिर्वीतमायुष्टे द्वादश॥ [१६] [विश्वरूपो नैनं शीतरूरावद्य वसु पूर्वद्युर्वाजा इत्यग्ने महान्निर्वीतमन्या
यन्ति चतुःसततिः॥ 74॥ विश्वरूपोऽनु ते दायि॥]

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत्स्वस्त्रीयोऽसुराणां
तस्य त्रीणि शीर्षाण्यासन्त्सोमपानं सुरापानमन्नादनं स
प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमवदत्परोक्षमसुरेभ्यः सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं भागं
वदन्ति यस्मा एव परोक्षं वदन्ति तस्य भाग उदितस्तस्मादिन्द्रो-
ऽबिभेदीदृङ् वै राष्ट्रं वि पर्यावर्तयतीति तस्य वज्रमादाय
शीर्षाण्यच्छिनद्यत्सोमपान- (१)

मासीत्स कपिञ्जलोऽभवद्यत्सुरापानं स कलविङ्को

यदन्नादनु॑ स तित्तिरिस्तस्याञ्जलिना॑ ब्रह्महृत्यामुपांगृह्णात्ता॑
 संवत्स॒रम॑बिभ॒स्तं भू॒तान्य॒भ्य॑क्रोश॒न्ब्रह्म॑ह॒न्निति॑ स पृथि॒वीमुपा॑सीद-
 दस्यै॑ ब्रह्महृत्यायै॒ तृतीयं॑ प्रति॑ गृहा॒णेति॑ साऽब्रवी॒द्वरं॑ वृ॒णै
 खा॒तात्प॑राभविष्यन्ती॑ मन्ये॒ ततो॒ मा परा॑ भूव॒मिति॑ पुरा॒ तै (२)

संवत्स॒रादपि॑ रोहा॒दित्य॑ब्रवी॒त्तस्मा॑त्पुरा॒ संवत्स॒रात्पृथि॑व्यै
 खा॒तमपि॑ रोहति॒ वारै॑वृ॒तः॒ ह्यस्यै॑ तृतीयं॑ ब्रह्महृत्यायै॒
 प्रत्य॑गृह्णा॒त्तत्स्व॑कृ॒तमि॑रि॒णम॑भव॒त्तस्मा॑दाहि॒ताग्निः॑ श्रद्धादे॒वः स्व॑कृ॒त
 इ॒रि॒णे॒ नाव॑ स्येद्ब्रह्महृत्यायै॒ ह्येष॑ वर्णः॒ स वन॑स्पती॒नुपा॑सीददस्यै॒
 ब्रह्म॑हृत्यायै॒ तृतीयं॑ प्रति॑ गृह्णी॒तेति॑ तैऽब्रुव॒न्वरं॑ वृ॒णाम॑है वृ॒क्णात् (३)

प॑राभविष्यन्तो॑ मन्यामहे॒ ततो॒ मा परा॑ भूमे॒त्याब्र॑श्च॒नाद्वो॒
 भूया॑ःस॒ उत्ति॑ष्ठा॒नित्य॑ब्रवी॒त्तस्मा॑दाब्रश्च॒नाद्वृ॒क्षाणां॑ भूया॑ःस॒
 उत्ति॑ष्ठन्ति॒ वारै॑वृ॒तः॒ ह्येषां॑ तृतीयं॑ ब्रह्महृत्यायै॒ प्रत्य॑गृह्ण॒न्त्स
 निर्या॑सोऽभव॒त्तस्मा॑न्निर्या॑सस्य॒ नाश्यं॑ ब्रह्महृत्यायै॒ ह्येष॑ वर्णोऽथो॒
 खलु॒ य ए॒व लोहि॑तो॒ यो वाऽऽब्र॑श्च॒नान्निर्ये॑षति॒ तस्य॑ नाऽऽश्यं॑ (४)

का॒मम॑न्यस्य॒ स स्त्री॑ष॒सा॒दमुपा॑सीददस्यै॒ ब्रह्म॑हृत्यायै॒ तृतीयं॑
 प्रति॑ गृह्णी॒तेति॑ ता अ॒ब्रुव॒न्वरं॑ वृ॒णाम॑हा ऋ॒त्वि॒यात्प्र॑जां वि॒न्दाम॑है
 का॒ममा॑ विज॑नि॒तोः सम्भ॑वा॒मेति॑ तस्मा॒दृत्वि॒यात्प्रि॒त्र्यः॑ प्र॒जां
 वि॒न्दन्ते॒ काम॑मा विज॑नि॒तोः सम्भ॑वन्ति॒ वारै॑वृ॒तः॒ ह्यासां॑ तृतीयं॑

ब्रह्महत्यायै प्रत्यङ्गृह्णन्त्सा मलवद्वासामभवत्तस्मान्मलवद्वाससाम
न सं वदेत् (५)

न सहाऽऽसीत् नास्या अन्नमद्याद्वह्महत्यायै ह्येषा वर्णं
प्रतिमुच्याऽऽस्तेऽथो खल्वहुरभ्यञ्जनं वाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव
न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति यां मलवद्वाससः सम्भवन्ति यस्ततो
जायते सोऽभिषस्तो यामरण्ये तस्यै स्तेनो यां पराचीं तस्यै
हीतमुख्यपगल्भो या स्नाति तस्यां अप्सु मारुको या- (६)

ऽभ्यङ्के तस्यै दुश्चर्मा या प्रलिखते तस्यै खलतिरपमारी या-
ऽऽङ्के तस्यै काणो या दतो धावते तस्यै श्यावदन् या नखानि
निकृन्तते तस्यै कुनखी या कृणत्ति तस्यै क्लीबो या रञ्जुः सृजति
तस्यां उद्वन्धुको या पुर्णेन पिबति तस्यां उन्मादुको या खर्वेण
पिबति तस्यै खर्वस्तिस्त्रो रात्रीर्व्रतं चरेदञ्जलिना वा पिबेदखर्वेण
वा पात्रेण प्रजायै गोपीथाय॥ (७)

यत्सोमपानन्ते वृष्णात्तस्य नाशयं वदेत् मारुको याऽखर्वेण वा त्रीणि च॥ [१]

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्र उपहवमैच्छत्
तं नोपाह्वयत् पुत्रं मैऽवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा
प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत् तत्त्वष्टाहवनीयमुप
प्रावर्तयत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति यदवर्तयत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं
यदब्रवीत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति तस्मादस्ये- (८)

न्द्रः शत्रुरभवत्स सम्भवंन्नग्रीषोमावभि समभवत्स
 इषुमात्रमिषुमात्रं विष्वङ्ङुवर्धत स इमाल्लोकानवृणोद् यदिमाल्लोका-
 नवृणोत् तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं तस्मादिन्द्रोऽबिभेत्स प्रजापतिमुपा-
 धावच्छत्रुर्मेऽजनीति तस्मै वज्रं सिक्त्वा प्रायच्छदेतेन जहीति
 तेनाभ्यायत् तावंब्रूतामग्रीषोमौ मा (९)

प्र हारावमन्तः स्व इति मम वै युवः स्थ इत्यब्रवीन्मामभ्ये-
 तमिति तौ भागधेयमैच्छेतां ताभ्यामेतमग्रीषोमीयमेकादशकपालं
 पूर्णमासे प्रायच्छत्तावंब्रूतामभि सन्दष्टौ वै स्वो न शक्नुव ऐतुमिति
 स इन्द्र आत्मनः शीतरूरावजनयत्तच्छीतरूरयोर्जन्म य एव
 शीतरूरयोर्जन्म वेद (१०)

नैनः शीतरूरौ हतस्ताभ्यामेनमभ्यनयत् तस्माञ्जञ्जभ्यमा-
 नादग्रीषोमौ निरक्रामतां प्राणापानौ वा एनं तदजहितां प्राणो
 वै दक्षोऽपानः क्रतुस्तस्माञ्जञ्जभ्यमानो ब्रूयान्मयि दक्षक्रतू इति
 प्राणापानावेवात्मन्धत्ते सर्वमायुरेति स देवता वृत्रान्निरहूय वार्त्रघ्नः
 हविः पूर्णमासे निरवपद् घ्नन्ति वा एनं पूर्णमास आ- (११)

ऽमावास्यायां प्याययन्ति तस्माद्वार्त्रघ्नी पूर्णमासे-
 ऽनूच्येते वृधन्वती अमावास्यायां तत्सः स्थाप्य वार्त्रघ्नः
 हविर्वज्रमादाय पुनरभ्यायत् ते अब्रूतां द्यावापृथिवी मा प्र
 हारावयोर्वै श्रित इति ते अब्रूतां वरं वृणावहै नक्षत्रविहिता-

ऽहमसानीत्यसावब्रवीच्चित्रविहिताऽहमितीयं तस्मान्नक्षत्रविहिता-
ऽसौ चित्रविहितेयं य एवं द्यावापृथिव्योर्- (१२)

वरं वेदैर्न वरो गच्छति स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो
वृत्रमहन्ते देवा वृत्रं हत्वाऽग्नीषोमावब्रुवन् हव्यं नो वहतमिति
तावब्रूतामपतेजसौ वै त्यौ वृत्रे वै त्ययोस्तेज इति तै-
ऽब्रुवन्क इदमच्छेतीति गौरित्यब्रुवन्गौर्वाव सर्वस्य मित्रमिति
साऽब्रवीद् (१३)

वरं वृणौ मय्येव सतोभयेन भुनजाध्वा इति तद्वौराहरत्तस्माद्भविं
सतोभयेन भुञ्जत एतद्वा अग्नेस्तेजो यद् घृतमेतत्सोमस्य यत्पयो
य एवमग्नीषोमयोस्तेजो वेद तेजस्यैव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
किं देवत्यं पौर्णमासमिति प्राजापत्यमिति ब्रूयात्तेनेन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रं
निरवासाययदिति तस्माज्ज्येष्ठं पुत्रं धनेन निरवासाययन्ति॥ (१४)

अस्य मा वेदा द्यावापृथिव्योर्ब्रवीदिति तस्माच्चत्वारि च॥ [२]

इन्द्रं वृत्रं जघ्निवाऽसम्मृधोऽभि प्रावेपन्त स एतं वैमृधं
पूणमासेऽनुनिर्वाप्यमपश्यत्तं निरवपत्तेन वै स मृधोऽपाहत्
यद्वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति मृध एव तेन यजमानोऽप
हत् इन्द्रो वृत्रं हत्वा देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्यार्ध्यत् स
एतमाग्नेयमष्टाकपालममावास्यायामपश्यदेन्द्रं दधि (१५)

तन्निरवपत्तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं चावारुन्ध यदाग्नेयो-

ऽष्टाकपालोऽमावास्यायां भवत्यैन्द्रं दधिं देवतांश्चैव तेनैन्द्रियं च
 यजमानोऽव रुन्ध इन्द्रस्य वृत्रं जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यं पृथिवीमनु
 व्याच्छ्रुत्तदोषधयो वीरुधोऽभवन्त्स प्रजापतिमुपाधावद्वृत्रं मे जघ्नुष
 इन्द्रियं वीर्यं (१६)

पृथिवीमनु व्यारुत्तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स प्रजा-
 पतिः पशूनब्रवीदेतदस्मै सं नयतेति तत्पशव ओषधीभ्यो-
 ऽध्यात्मन्त्समनयन्तत्प्रत्यदुहन् यत्समनयन्तत्सान्नाय्यस्य
 सान्नाय्यत्वं यत्प्रत्यदुहन्तत्प्रतिधुषः प्रतिधुक्त्वं समनैषुः प्रत्यधुक्षन्न
 तु मयि श्रयत इत्यब्रवीदेतदस्मै (१७)

शृतं कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै शृतमकुर्वन्निन्द्रियं वावास्मिन्वीर्यं
 तदश्रयन्तच्छृतस्य शृतत्वं समनैषुः प्रत्यधुक्षच्छृतमक्रुन्न
 तु मा धिनोतीत्यब्रवीदेतदस्मै दधिं कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै
 दध्यकुर्वन्तदेनमधिनोत्तद्दध्नो दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति दध्नः
 पूर्वस्यावदेयं (१८)

दधि हि पूर्वं क्रियत इत्यनादृत्य तच्छृतस्यैव पूर्वस्याऽव
 द्येदिन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रित्वा दध्नोपरिष्ठाद्धिनोति यथापूर्वमुपैति
 यत्पृथीकैर्वा पर्णवल्कैर्वातश्चात्सौम्यं तद्यत्कलै राक्षसं
 तद्यत्तण्डुलैर्वैश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं तद्यद्दध्ना तथ्सेन्द्रं
 दध्ना तनक्ति (१९)

सेन्द्रत्वायाँग्रिहोत्रोच्छेषणमुभ्यातनक्ति यज्ञस्य सन्तत्या इन्द्रो
 वृत्रं हत्वा परां परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानस्तं देवताः
 प्रैषमैच्छन्सोऽब्रवीत्प्रजापतिर्यः प्रथमोऽनुविन्दति तस्य प्रथमं
 भागधेयमिति तं पितरोऽन्वविन्दन्तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते
 सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छत्तं देवा अभि समगच्छन्ताऽमा वै
 नो - (२०)

उद्य वसु वसतीतीन्द्रो हि देवानां वसु तदमावास्याया
 अमावास्यत्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं देवत्यं सान्नाय्यमिति
 वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्विश्वे हि तद्देवा भागधेयमभि समगच्छन्तेत्यथो
 खल्वैन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते तद्विषज्यन्तोऽभि
 समगच्छन्तेति॥ (२१)

दधि मे जघृषं इन्द्रियं वीर्यमित्यब्रवीदेतदस्मा अवदेयन्तनक्ति नो द्विवत्वारिंशच्च॥ [३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे दर्शपूर्णमासौ यजेत य
 एनौ सेन्द्रो यजेतेति वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति तेन
 पूर्णमासः सेन्द्रं ऐन्द्रं दध्यमावास्यायां तेनामावास्यां सेन्द्रा य
 एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते सेन्द्रावैवैनौ यजते श्वःश्वोऽस्मा
 ईजानाय वसीयो भवति देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत
 ते देवा एता- (२२)

मिष्टिमपश्यन्नाग्नावैष्णवमेकादशकपालं सरस्वत्यै चरुं
 सरस्वते चरुं तां पौर्णमासं सःस्थाप्यानु निरवपन्ततो

दे॒वा अ॒भ॒व॒न्प॒रासु॒रा यो भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्या॒त्स पौ॑र्णमा॒सः
 स॒ऽस्था॒प्यै॒तामिष्टि॑मनु॒ निर्व॑पेत्पौर्णमा॒सेनै॒व वज्रं॑ भ्रातृ॑व्याय
 प्र॒हृ॒त्याऽऽग्रा॑वैष्णवे॒न दे॒वता॑श्च य॒ज्ञं च॒ भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒द्धे
 मि॒थुना॒न्प॒शून्त्सार॑स्व॒ताभ्यां॑ याव॑दे॒वास्या॑स्ति॒ तथ् (२३)

सर्वं॑ वृ॒द्धे पौ॑र्णमा॒सीमे॒व य॑जेत॒ भ्रातृ॑व्यवा॒न्नामा॑वा॒स्याः ह॒त्वा
 भ्रातृ॑व्यं॒ ना प्या॑ययति॒ साकं॑ प्र॒स्था॒यीये॑न य॒जेत॑ प॒शुका॑मो॒ यस्मै॑
 वा अ॒ल्पे॑नाऽऽह॑रन्ति॒ नाऽऽत्म॑ना॒ तृ॒प्यति॒ नान्य॑स्मै॒ ददा॑ति॒ यस्मै॑
 म॒ह॒ता तृ॒प्य॑त्या॒त्मना॑ ददा॑त्य॒न्यस्मै॑ म॒ह॒ता पूर्ण॑ः हो॒तव्यं॑ तृ॒प्त
 ए॒वैन॑मिन्द्रः प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्तर्पयति॒ दारु॑पा॒त्रेण॑ जुहोति॒ न हि
 मृ॒न्मय॑माहु॑तिमा॒न॒श औ॒दु॒म्बरं॑ (२४)

भ॒व॒त्यूर्वा॑ उ॒दु॒म्बर॑ ऊ॒र्क्पर्श॑व॒ ऊ॒र्जे॑वा॒स्मा ऊ॒र्जं प॒शून्व॑
 रु॒न्धे ना॑ग॒त॒श्ची॒र्महेन्द्रं॑ य॑जेत॒ त्रयो॑ वै ग॒त॒श्चि॒यः शु॒श्रु॒वान्ग्रा॑म॒णी
 रा॑ज॒न्यं॒स्तेषा॑ महेन्द्रो दे॒वता॑ यो वै स्वां दे॒वता॑म॒ति॒य॒ज॑ते॒ प्र स्वा॑यै
 दे॒वता॑यै च्यवते॒ न परा॑ प्राप्नो॑ति॒ पापी॑यान्भवति॒ संव॑त्सरमिन्द्रः
 य॒जेत॑ संव॑त्सरः॒ हि व्र॑तं नाति॒ स्वै- (२५)

वैनं॑ दे॒वते॑ज्यमा॒ना भू॒त्या इ॒न्द्रे व॑सी॒यान्भव॑ति॒ संव॑त्सरस्य
 प॒र॒स्ता॒द॒ग्नये॑ व्र॒त॒प॒तये॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेत्संव॑त्सरमे॒वैनं॑
 वृ॒त्रं ज॑घ्नि॒वाः स॑म॒ग्निर्व्र॑त॒प॒तिर्व्र॑त॒मा ल॑म्भयति॒ ततो॑ऽधि॒ कामं॑

यजेत॥ (२६)

एतान्तदौदम्बरं स्वा त्रिशच्च॥ [४]

नासौमयाजी सं नयेदनागतं वा एतस्य पयो योऽसौमयाजी
यदसौमयाजी सन्नयेत्परिमोष एव सोऽनृतं करोत्यथो परैव सिच्यते
सोमयाज्येव सं नयेत्पयो वै सोमः पयः सान्नाय्यं पयसैव पयं
आत्मन्धत्ते वि वा एतं प्रजयां पशुभिरर्धयति वर्धयत्यस्य भ्रातृव्यं
यस्य हविर्निरुप्तं पुरस्ताच्चन्द्रमा - (२७)

अभ्युदेति त्रेधा तण्डुलान् वि भजेद्ये मध्यमाः स्युस्तान्ग्नये
दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं कुर्याद्ये स्थविष्ठास्तानिन्द्राय प्रदात्रे
दधंश्चरुं येऽणिष्ठास्तान् विष्णवे शिपिविष्टाय शृते चरुमग्निरेवास्मै
प्रजां प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्र यच्छति यज्ञो वै विष्णुः पशवः
शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति न द्वे (२८)

यजेत यत्पूर्वया सम्प्रति यजेतोत्तरया छम्बङ्कुर्याद्यदुत्तरया
सम्प्रति यजेत पूर्वया छम्बङ्कुर्यान्नेष्टिर्भवति न यज्ञस्तदनु
हीतमुख्यपगल्भो जायत एकामेव यजेत प्रगल्भोऽस्य जायते-
ऽनादृत्य तद्वै एव यजेत यज्ञमुखमेव पूर्वयाऽऽलभते यजेत उत्तरया
देवता एव पूर्वयाऽवरुन्ध इन्द्रियमुत्तरया देवलोकमेव (२९)

पूर्वयाऽभिजयति मनुष्यलोकमुत्तरया भूयसो यज्ञक्रतूनुपैत्येषा

वै सुमना॒ नामेष्टिर्यमद्येजानं॑ प॒श्चाच्चन्द्रमा॑ अ॒भ्युदेत्य॒स्मिन्नेवास्मै॑
लो॒केऽर्धु॑कं भवति दाक्षायणय॒ज्ञेन॑ सुव॒र्गकामो॑ यजेत पूर्णमा॑से
सं नये॒न्मैत्रावरु॑ण्याऽऽमि॒क्षयाऽमावा॑स्यायां यजेत पूर्णमा॑से
वै दे॒वानां॑ सु॒तस्तेषा॑मे॒तम॑र्धमा॒सं प्रसु॑तस्तेषां॑ मैत्रावरु॒णी
व॒शाऽमावा॑स्यायामनू॒बन्ध्या॑ यत् (३०)

पूर्वे॒द्युर्यज॑ते वेदि॒मेव॑ तत्क॑रोति यद्व॒त्सान॑पाकरोति
सदोह॑विर्धाने ए॒व सम्मि॑नोति यद्यज॑ते दे॒वैरे॒व सु॒त्या॑ सम्पा॑दयति
स ए॒तम॑र्धमा॒सं स॑ध॒मादं॑ दे॒वैः सोमं॑ पिबति यन्मै॑त्रावरु॒ण्याऽ-
ऽमि॒क्षयाऽमावा॑स्यायां यज॑ते यैवा॒सौ दे॒वानां॑ व॒शाऽनू॒बन्ध्या॑ सो
ए॒वैषै॑तस्य॑ सा॒क्षाद्वा ए॒ष दे॒वान॒भ्यारो॑हति य ए॒षां य॒ज्ञ- (३१)

म॒भ्यारो॑हति यथा॒ खलु॑ वै श्रेया॑न॒भ्यारूढः॑ का॒मय॑ते तथा॑
करोति॑ यद्य॒ववि॑ध्यति पापी॒यान्भव॑ति यदि॒ नाव॑विध्यति स॒दृङ्
व्यावृ॑त्काम ए॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यजेत क्षुरप॑वि॒रुह्यैष॑ य॒ज्ञस्ता॒जक्पु॑ण्यो
वा भव॑ति प्र वा॑ मीयते तस्यै॒तद्व॒तं ना॒नृतं॑ वदेन्न मा॒सं म॑श्रीयान्न
स्त्रिय॑मुपे॒यान्नास्य॑ पल्पू॒लने॑न॒ वासः॑ पल्पू॒लये॒युरेत॑द्धि दे॒वाः सर्वं॑ न
कुर्व॑न्ति॥ (३२)

चन्द्रमा द्वे दे॒वलोक॑मे॒व यद्य॑ज्ञं पल्पू॒लये॒युः षट्॥ [५]

ए॒ष वै दे॑वर॒थो यद॑र॒शपूर्ण॑मा॒सौ यो द॑र॒शपूर्ण॑मा॒सावि॑क्षा
सोमे॑न॒ यज॑ते रथ॑स्पष्ट ए॒वाव॑साने॒ वरं॑ दे॒वाना॑म॒व स्य॑त्ये॒तानि॑

वा अङ्गापरू॑षि संवत्सरस्य॑ यद्वर्शपूर्णमा॑सौ य एवं
 विद्वान्दर्शपूर्णमा॑सौ यजतेऽङ्गापरू॑ष्येव संवत्सरस्य॑ प्रति
 दधात्येते वै संवत्सरस्य॑ चक्षु॑षी यद्वर्शपूर्णमा॑सौ य एवं
 विद्वान्दर्शपूर्णमा॑सौ यजते ताभ्या॑मेव सुव॑र्गं लोकमनु॑ पश्य- (३३)

त्येषा वै दे॒वानां॑ वि॒क्रान्ति॑र्यद्वर्शपूर्णमा॑सौ य एवं
 विद्वान्दर्शपूर्णमा॑सौ यजते दे॒वाना॑मे॒व वि॒क्रान्ति॑मनु॒ वि क्र॑मत ए॒ष
 वै दे॒वयानः॑ पन्था॒ यद्वर्शपूर्णमा॑सौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमा॑सौ
 यजते॒ य ए॒व दे॒वयानः॑ पन्था॒स्त॑ समा॒रोह॑त्येतौ वै दे॒वाना॑
 हरी॑ यद्वर्शपूर्णमा॑सौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमा॑सौ यजते॒ यावे॒व
 दे॒वाना॑ हरी॑ ताभ्या॑- (३४)

मे॒वैभ्यो॑ ह॒व्यं व॑हत्येतद्वै दे॒वाना॑मा॒स्यं यद्वर्शपूर्णमा॑सौ
 य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमा॑सौ यजते सा॒क्षादे॒व दे॒वाना॑मा॒स्यं
 जुहोत्ये॒ष वै ह॑वि॒र्धानी॑ यो द॑र्शपूर्णमा॒सया॑जी सा॒यं प्रा॑तरग्निहोत्रं
 जुहोति॑ यजते द॑र्शपूर्णमा॒साव॑हर॒हर॑हवि॒र्धानिना॑ सु॒तो य एवं
 विद्वान्दर्शपूर्णमा॑सौ यजते ह॑वि॒र्धान्य॑स्मीति॒ सर्व॑मे॒वास्यं॑ ब॒र्हिष्यं॑
 दत्तं भ॑वति दे॒वा वा अ॑हर्- (३५)

य॒ज्ञियं॑ नाविन्दन्ते द॑र्शपूर्णमा॒साव॑पुन॒न्तौ वा ए॒तौ पू॒तौ
 मे॒ध्यौ यद्वर्शपूर्णमा॑सौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमा॑सौ यजते
 पू॒तावे॒वैनौ॑ मे॒ध्यौ यजते॒ नामा॑वा॒स्यायां॑ च पौ॒र्णमा॒स्यां च॒

स्त्रियमुपेयाद्यदुपेयान्निरिन्द्रियः स्यात्सोमस्य वै राज्ञोऽर्धमासस्य
रात्रयः पत्नय आसन्तासाममावास्यां च पौर्णमासीं च नोपैत् (३६)

ते एनमभि समनह्येतां तं यक्ष्म आर्च्छद्राजानं यक्ष्म
आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म यत्पापीयानभवत्तत्पापयक्ष्मस्य
यज्जायाभ्यामविन्दत्तज्जायेन्यस्य य एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद
नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एते एव नमस्यन्नुपाधावत्ते अब्रूतां वरं
वृणावहा आवं देवानां भागधे असावा (३७)

ऽऽवधि देवा इज्यान्ता इति तस्मात्सदृशीनां
रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमास्यां च देवा इज्यन्ते एते
हि देवानां भागधे भागधा अस्मै मनुष्या भवन्ति य एवं वेद
भूतानि क्षुधमघ्नन्त्सद्यो मनुष्या अर्धमासे देवा मासि पितरः
संवत्सरे वनस्पतयस्तस्मादहरहर्मनुष्या अशनमिच्छन्तेऽर्धमासे
देवा इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते संवत्सरे वनस्पतयः फलं
गृह्णन्ति य एवं वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यम्॥ (३८)

पश्यति ताभ्यामहरैदसाव फलं सप्त च॥ [६]

देवा वै नर्चि न यजुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिं करोति
सामैवाकर्हिं करोति यत्रैव देवा अश्रयन्त तत एवैनान्प्र युङ्क्ते हिं
करोति वाच एवैष योगो हिं करोति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते
त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां यज्ञस्यैव तद्वरुसं (३९)

नह्यत्यप्रस्र॑साय॒ सन्त॑तमन्वा॒ह प्रा॒णाना॑मन्नाद्य॑स्य॒ सन्त॑त्या
अथो॒ रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै॒ राथ॑न्तरीं॒ प्रथ॑मामन्वा॒ह राथ॑न्तरो॒ वा अ॒यं
लो॒क इ॒ममे॒व लो॒कम॑भि॒ जय॑ति॒ त्रि॒र्वि गृ॑ह्णाति॒ त्रय॑ इ॒मे लो॒का
इ॒माने॒व लो॒कान॑भि॒ जय॑ति॒ बार॑हतीमुत्त॒मामन्वा॑ह॒ बार॑हतो॒ वा अ॒सौ
लो॒कोऽमु॒मे॒व लो॒कम॑भि॒ जय॑ति॒ प्र वो - (४०)

वाजा॒ इत्य॑नि॒रुक्तां प्रा॒जाप॑त्यामन्वा॒ह य॒ज्ञो वै प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञमे॒व
प्र॒जाप॑ति॒मा र॑भते॒ प्र वो॒ वाजा॒ इत्य॑न्वा॒हान्नं॒ वै वा॒जोऽन्न॑मे॒वाव॑ रुन्धे
प्र वो॒ वाजा॒ इत्य॑न्वा॒ह तस्मा॑त्प्रा॒चीन॑ः॒ रेतो॑ धीय॒तेऽग्न॒ आ या॑हि
वी॒तय॒ इत्या॑ह॒ तस्मा॑त्प्र॒तीचीः॑ प्र॒जा जा॑यन्ते॒ प्र वो॒ वाजा॒ - (४१)

इत्य॑न्वा॒ह मा॒सा वै वा॒जा अ॒र्धमा॑सा॒ अ॒भिद्य॑वो दे॒वा ह॒विष्म॑न्तो
गौ॒र्धृता॑ची॒ य॒ज्ञो दे॒वाञ्जि॑गाति॒ यज॑मानः॒ सु॒म्रय॑रि॒दम॑सी॒दम॑सीत्ये॒व
य॒ज्ञस्य॑ प्रि॒यं धा॒माव॑ रुन्धे॒ यं का॒मये॑त् सर्व॒मायु॑रि॒यादि॑ति॒ प्र वो॒
वा॒जा इति॑ तस्या॒नूच्या॑ग्न॒ आ या॑हि वी॒तय॒ इति॑ सन्त॑तमुत्त॑रमर्ध॒र्चमा॑
ल॑भेत (४२)

प्रा॒णेनै॒वास्या॑पानं॒ दा॑धार॒ सर्व॑मायु॑रेति॒ यो वा अ॑र॒न्निः
सा॒मिधे॑नीनां॒ वेदा॑र॒त्नावे॒व भ्रातृ॑व्यं॒ कुरु॑तेऽर्ध॒र्चो सं द॑धात्येष
वा अ॑र॒न्निः सा॒मिधे॑नीनां॒ य ए॒वं वेदा॑र॒त्नावे॒व भ्रातृ॑व्यं॒ कुरु॑त्
ऋ॒षेर्ऋ॒षेर्वा॑ ए॒ता निर्मि॑ता॒ यथ्सा॑मिधे॒न्यस्ता॑ यदसं॑युक्ताः॒ स्युः
प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यज॑मानस्य॒ वि ति॑ष्ठेरन्नर्ध॒र्चो स॑न्द॑धाति॒ सं

युनक्त्येवैनान्स्ता अस्मै संयुक्ता अवरुद्धाः सर्वामाशिषं दुहे॥ (४३)

बृसं वो जायन्ते प्र वो वाजां लभेत दधाति सन्दशं च॥ [७]

अयंज्ञो वा एष योऽसामाऽग्र आ याहि वीतय इत्याह
रथन्तरस्यैष वर्णस्तं त्वां समिद्धिरङ्गिर इत्याह वामदेव्यस्यैष वर्णो
बृहदग्रे सुवीर्यमित्याह बृहत एष वर्णो यदेतं तृचमन्वाह यज्ञमेव
तत्सामन्वन्तं करोत्यग्निरमुष्मिल्लोक आसीदादित्योऽस्मिन्ताविमौ
लोकावशान्ता- (४४)

वास्तां ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यग्र आ याहि वीतय
इत्यस्मिल्लोकैऽग्निमदधुर्बृहदग्रे सुवीर्यमित्यमुष्मिल्लोक आदित्यं
ततो वा इमौ लोकावशाम्यतां यदेवमन्वाहानयोर्लोकयोः शान्त्यै
शाम्यतोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं वेद पञ्चदश सामिधेनीरन्वाह
पञ्चदश (४५)

वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते
तासां त्रीणि च शतानि षष्टिश्चाक्षराणि तावन्तीः संवत्सरस्य
रात्रयोऽक्षरश एव संवत्सरमाप्नोति नृमेधश्च परुच्छेपश्च
ब्रह्मवाद्यमवदेतामस्मिन्दारावार्द्रेऽग्निं जनयाव यतरो नौ
ब्रह्मीयानिति नृमेधोऽभ्यवदत्स धूममजनयत्परुच्छेपोऽभ्यवदत्सो-
ऽग्निमजनयदृष इत्यब्रवीद्- (४६)

यथ्स॒माव॑द्वि॒द्व क॒था त्वम॒ग्निम॑जी॒जनो॒ नाह॑मिति॒
 सामि॑धे॒नीना॑मे॒वाहं॑ वर्णं वे॒देत्य॑ब्रवी॒द्यद् घृ॒तव॑त्प॒दम॑नूच्यते॒ स
 आ॑सां वर्ण॑स्तं त्वा॑ स॒मिद्वि॑रङ्गि॒र इत्या॑ह सामि॑धेनीष्वे॒व
 तज्ज्योति॑र्जनयति॒ स्त्रिय॑स्तेन॒ यदृ॒चः स्त्रिय॑स्तेन॒ यद्वा॑य॒त्रियः॑
 स्त्रिय॑स्तेन॒ यथ्स॑ामि॒धेन्यो॑ वृष॑ण्वती॒मन्वा॑ह (४७)

तेन॒ पु॒ऽस्व॑ती॒स्तेन॒ सेन्द्रा॑स्तेन॒ मिथु॑ना अ॒ग्निर्दे॑वानां॒ दू॒त
 आसी॑दु॒शना॑ का॒व्योऽसु॑राणां॒ तौ प्र॒जाप॑तिं प्र॒श्नमै॑ता॒ऽस प्र॒जा॒
 प॑तिर॒ग्निं दू॒तं वृ॑णीमह॒ इत्य॑भि॒ पर्या॑वर्तत॒ ततो॑ दे॒वा अभ॑व॒न्परा॑सु॒रा
 यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽग्निं दू॒तं वृ॑णीमह॒ इत्य॑न्वाह॒ भव॑त्या॒त्मना॑ परा॑स्य
 भ्रातृ॑व्यो भवत्यध्व॒रव॑ती॒मन्वा॑ह॒ भ्रातृ॑व्यमे॒वैतया॑ (४८)

ध्वर॑ति शोचि॒ष्केश॑स्त॒मीम॑ह॒ इत्या॑ह प॒वित्र॑मे॒वैतद्य॑ज॒मानमे॒वै॒
 तया॑ पवयति॒ समि॑द्धो अ॒ग्न आ॑हुतेत्या॒ह परि॑धिमे॒वैतं॑ परि॒ दधा॑त्य॒
 स्क॑न्दाय॒ यद॑त॒ ऊ॒र्ध्वम॑भ्याद॒ध्याद्य॑था॒ बहिः॑ परि॒धि स्क॑न्दति॒ तादृ॑गे॒व
 तत्र॑यो॒ वा अ॒ग्नयो॑ ह॒व्यवा॑ह॒नो दे॒वानां॑ क॒व्यवा॑ह॒नः पि॒तृणा॑ऽस॒हर॑क्षा॒
 असु॑राणां॒ त ए॒तर॑ह्याश॑ऽसन्ते॒ मां व॑रिष्यते॒ मा- (४९)

मि॒ति वृ॑णीध्व॑ऽह॒व्यवा॑ह॒नमित्या॑ह॒ य ए॒व दे॒वानां॑ तं वृ॑णीत
 आ॒र्षेयं॑ वृ॑णीते॒ बन्धो॑रे॒व नै॒त्यथो॑ सन्त॑त्यै॒ पर॑स्ता॒दर्वा॑चो॒ वृणी॑ते॒
 तस्मा॑त्प॒रस्ता॑दर्वा॒श्चो म॑नुष्या॒न्पि॒तरो॑ऽनु॒ प्र पि॑पते॥ (५०)

अग्ने॑ म॒हा॑ अ॒सीत्या॑ह म॒हान् ह्ये॑ष यद॒ग्निर्ब्रा॑ह्म॒णेत्या॑ह
 ब्रा॒ह्म॒णो ह्ये॑ष भा॒रतेत्या॑हैष हि दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं भ॑रति दे॒वेद्ध॒ इत्या॑ह
 दे॒वा ह्ये॑तमै॒न्ध॒त॒ मन्वि॑द्ध॒ इत्या॑ह मनु॒र्ह्येत॑मु॒त्तरो॑ दे॒वेभ्य॑ ऐ॒न्द्रर्षि॑ष्ठु॒त॒
 इत्या॑ह॒र्षयो॒ ह्ये॑तमस्तु॒वन्वि॑प्रा॒नुम॑दित॒ इत्या॑ह (५१)

वि॒प्रा ह्ये॑ते यच्छु॒श्रुवा॑सः कवि॒शस्त॑ इत्या॑ह क॒वयो ह्ये॑ते
 यच्छु॒श्रुवा॑सो ब्रह्म॑स॒शित॑ इत्या॑ह ब्रह्म॑स॒शितो॒ ह्ये॑ष घृ॒ताह॑वन्
 इत्या॑ह घृ॒ताहु॑ति॒र्ह्यस्य॑ प्रि॒यत॑मा प्र॒णीर्य॑ज्ञाना॒मित्या॑ह प्र॒णीर्ह्ये॑ष
 य॒ज्ञाना॑र॒थीर॑ध्व॒राणा॑मित्या॑हैष हि दे॒वर॑थो॒ऽतू॒र्तो हो॑तेत्या॑ह न
 ह्ये॑तं कश्च॒न (५२)

त॑रति॒ तूर्णि॑र॒हव्य॑वाडित्या॑ह स॒र्वः ह्ये॑ष त॒रत्या॑स्पात्रं जु॒हूर्दे॒वा॒
 ना॒मित्या॑ह जु॒हूर्ह्ये॑ष दे॒वानां॑ चम॒सो दे॒वपान॑ इत्या॑ह चम॒सो ह्ये॑ष
 दे॒वपानो॑ऽरा॒ इवा॑ग्ने ने॒मिर्दे॒वास्त्वं प॑रिभूर॒सीत्या॑ह दे॒वान् ह्ये॑ष
 प॑रिभूर्य॒द्भ्यादा॑ व॒ह दे॒वान्दे॒वय॑ते यज॑माना॒येति॑ भ्रातृ॒व्यम॑स्मै (५३)

जन॑ये॒दा व॑ह दे॒वान् यज॑माना॒येत्या॑ह यज॑मानमे॒वैतेन॑ वर्धय॒
 त्य॒ग्निम॑ग्न॒ आ व॑ह सोम॒मा व॑हेत्या॑ह दे॒वता॑ ए॒व तद्य॑थापूर्वमु॒प ह्य॑त॒
 आ चा॑ग्ने दे॒वान् व॑ह सु॒यजा॑ च यज॑ जा॒तवे॑द् इत्या॑हा॒ग्निमे॒व तथ्स॑
 श्य॑ति॒ सोऽस्य॑ स॒शितो॑ दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑हत्य॒ग्निर्हो॑ते- (५४)

त्या॑हा॒ग्निर्वै दे॒वाना॑ होता॒ य ए॒व दे॒वाना॑ होता॒ तं
 वृ॑णीते॒ स्मो व॒यमि॒त्याहा॑ऽऽत्मानं॒मेव॑ स॒त्त्वं ग॑मयति सा॒धु ते॑

यजमान देवतेत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते यद्व्याद्योऽग्निः
 होतारमवृथा इत्यग्निर्नोभयतो यजमानं परि गृहीयात् प्रमायुकः
 स्याद्यजमानदेवत्या वै जुहूर्भ्रातृव्यदेवत्योपभृद्- (५५)

यद्वे इव ब्रूयाद्भ्रातृव्यमस्मै जनयेद् घृतवतीमध्वर्यो सूचमास्य-
 स्वेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयति देवायुवमित्याह देवान् ह्येषावति
 विश्ववारामित्याह विश्वः ह्येषावतीडामहै देवाः ईडेन्यान्नमस्यामं
 नमस्यान् यजाम यज्ञियानित्याह मनुष्या वा ईडेन्याः पितरो
 नमस्या देवा यज्ञिया देवता एव तद्यथाभागं यजति॥ (५६)

विप्रांनुमदित इत्याह चनास्मै होतोपभृद्देवता एव त्रीणि च॥ [९]

त्रीः स्तुचाननु ब्रूयाद्राजन्त्यस्य त्रयो वा अन्ये राजन्त्यात्पुरुषा
 ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्तानेवास्मा अनुकान्करोति पञ्चदशानु ब्रूयाद्
 राजन्त्यस्य पञ्चदशो वै राजन्त्यः स्व एवैनः स्तोमे प्रतिष्ठापयति
 त्रिष्टुभा परि दध्यादिन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियकामः खलु वै राजन्त्यो
 यजते त्रिष्टुभेवास्मा इन्द्रियं परि गृह्णाति यदि कामयेत (५७)

ब्रह्मवर्चसमस्त्विति गायत्रिया परि दध्याद्ब्रह्मवर्चसं वै गायत्री
 ब्रह्मवर्चसमेव भवति सप्तदशानु ब्रूयाद्वैश्यस्य सप्तदशो वै वैश्यः
 स्व एवैनः स्तोमे प्रतिष्ठापयति जगत्या परि दध्याज्जागता वै
 पशवः पशुकामः खलु वै वैश्यो यजते जगत्यैवास्मै पशून्परि
 गृह्णात्येकविंशतिमनु ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां

प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै (५८)

चतुर्विंशतिमनुं ब्रूयाद्ब्रह्मवर्चसकामस्य चतुर्विंशत्यक्षरा
गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं गायत्रियैवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे
त्रिंशतमनुं ब्रूयादन्नकामस्य त्रिंशदक्षरा विराडन्नं विराड्विरा-
जैवास्मा अन्नाद्यमव रुन्धे द्वात्रिंशतमनुं ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्य
द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगनुष्टुप्छन्दसां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै षट्त्रिंशतमनुं
ब्रूयात्पशुकामस्य षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बारहताः पशवो
बृहत्यैवास्मै पशू- (५९)

नव रुन्धे चतुश्चत्वारिंशतमनुं ब्रूयादिन्द्रियकामस्य
चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभैवास्मा इन्द्रियमव
रुन्धेऽष्टाचत्वारिंशतमनुं ब्रूयात्पशुकामस्याष्टाचत्वारिंशदक्षरा
जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनव रुन्धे सर्वाणि
छन्दांस्यनुं ब्रूयाद्बहुयाजिनः सर्वाणि वा एतस्य छन्दांस्यवरुद्धानि
यो बहुयाज्यपरिमितमनुं ब्रूयादपरिमितस्यावरुद्धौ॥ (६०)

कामयेत् प्रतिष्ठित्यै पशून्ऋषचत्वारिंशच्च॥ [१०]

निर्वीतं मनुष्याणां प्राचीनावीतं पितृणामुपवीतं देवानामुप
व्ययते देवलक्ष्ममेव तत्कुरुते तिष्ठन्नन्वाह तिष्ठन् ह्याश्रुततरं वदति
तिष्ठन्नन्वाह सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या आसीनो यजत्यस्मिन्नेव
लोके प्रति तिष्ठति यत्क्रौञ्चमन्वाहाऽऽसुरं तद्यन्मन्द्रं मानुषं

तद्यदन्तरा तत्सदेवमन्तरानूच्य॑ सदेवत्वाय॑ विद्वांसो॑ वै (६१)

पुरा॑ होतारोऽभूवन्तस्माद्विधृता॑ अध्वानोऽभूवन्न॑ पन्थानः॑
समरुक्षन्नन्तर्वेद्यन्यः॑ पादो॑ भवति॑ बहिर्वेद्यन्योऽथान्वाहाध्वनां॑
विधृत्यै॑ पथामस॑रोहायाथो॑ भूतं॑ चैव॑ भविष्यच्चाव॑ रुन्धे-
ऽथो॑ परिमितं॑ चैवापरिमितं॑ चाव॑ रुन्धेऽथो॑ ग्राम्याश्चैव॑
पशूनां॑रण्याश्चैव॑ रुन्धेऽथो॑ (६२)

देवलोकं॑ चैव॑ मनुष्यलोकं॑ चाभि॑ जयति॑ देवा॑ वै
सामिधेनीरनूच्य॑ यज्ञं॑ नान्वपश्यन्त्स॑ प्रजापतिस्तृष्णीमाधार-
माधारयत्ततो॑ वै देवा॑ यज्ञमन्वपश्यन्॑ यत्तृष्णीमाधारमाधारयति॑
यज्ञस्थानुख्यात्या॑ अथो॑ सामिधेनीरेवाभ्यनक्त्यलूक्षो॑ भवति॑ य एवं॑
वेदाथो॑ तर्पयत्येवैनास्तृप्यति॑ प्रजया॑ पशुभिर् (६३)

य एवं॑ वेद॑ यदेकयाधारयेदेकां॑ प्रीणीयाद्यद्वाभ्यां॑ द्वे
प्रीणीयाद्यत्तिसृभिरति॑ तद्वैचयेन्मनसा॑ धारयति॑ मनसा॑
ह्यनाप्तमाप्यते॑ तिर्यश्चमा॑ धारयत्यछम्बद्वारं॑ वाक्क्र॑ मनश्चार्तीयेतामहं॑
देवेभ्यो॑ हव्यं॑ वहामीति॑ वागब्रवीदहं॑ देवेभ्य॑ इति॑ मनस्तौ प्रजापतिं॑
प्रश्नमैता॑ सोऽब्रवीत् (६४)

प्रजापतिर्दृतीरेव॑ त्वं मनसोऽसि॑ यद्धि॑ मनसा॑ ध्यायति॑ तद्वाचा॑
वदतीति॑ तत्खलु॑ तुभ्यं॑ न वाचा॑ जुहवन्नित्यंब्रवीत्॑ तस्मान्मनसा॑
प्रजापतये॑ जुहति॑ मन॑ इव॑ हि प्रजापतिः॑ प्रजापतेरास्यै॑
परिधीन्त्सम्मा॑र्ष्टि॑ पुनात्येवैनात्रिर्मध्यमं॑ त्रयो॑ वै प्राणाः॑ प्राणानेवाभि॑

जयति त्रिर्दक्षिणार्ध्यं त्रयं - (६५)

इमे लोका इमानेव लोकानभि जयति त्रिरुत्तरार्ध्यं त्रयो वै देवयानाः पन्थानस्तानेवाभि जयति त्रिरुपं वाजयति त्रयो वै देवलोका देवलोकानेवाभि जयति द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या आधारमा धारयति तिर इव (६६)

वै सुवर्गो लोकः सुवर्गमेवास्मै लोकं प्र रोचयत्यृजुमा धारयत्यृजुरिव हि प्राणः सन्ततमा धारयति प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षसामपहत्यै यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति जिह्वं तस्या धारयेत्प्राणमेवास्माञ्जिह्वं नयति ताजकप्र मीयते शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार आत्मा ध्रुवा- (६७)

ऽऽधारमाधार्य ध्रुवाः समनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रति दधात्यग्निर्देवानां दूत आसीद्देव्योऽसुराणां तौ प्रजापतिं प्रश्नमैताः स प्रजापतिर्ब्राह्मणमब्रवीदेतद्वि ब्रूहीत्या श्रावयेतीदं देवाः शृणुतेति वाव तदब्रवीदग्निर्देवो होतेति य एव देवानां तमवृणीत ततो देवा- (६८)

अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः प्रवरं प्रवृणते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति यद्ब्राह्मणश्चाब्राह्मणश्च प्रश्नमेयातां ब्राह्मणायाधि ब्रूयाद्यद्ब्राह्मणायाध्याहाऽऽत्मनेऽध्याह यद्ब्राह्मणं

पराहाऽऽत्मानं पराह तस्माद्वाह्मणो न परोच्यः॥ (६९)

वा आरण्याश्चाव रुन्धेऽथो पशुभिः सोऽब्रवीदक्षिणार्ध्यत्रयं इव ध्रुवा देवाश्चत्वारिंशच्च॥-[११]

आयुष्ट आयुर्दा अग्र आ प्यायस्व सं तेऽव ते हेड उदुत्तमं
प्र णो देव्या नो दिवोऽग्नाविष्णू अग्नाविष्णू इमं मे वरुण तत्त्वा
याम्युदु त्यं चित्रम्। अपां नपादा ह्यस्थादुपस्थं जिह्मानामूर्ध्वो
विद्युतं वसानः। तस्य ज्येष्ठं महिमानं वहन्तीरुहिरण्यवर्णाः परि
यन्ति यहीः। स- (७०)

मन्या यन्त्युप यन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यः पृणन्ति। तमू
शुचिः शुचयो दीदिवाःसम्पां नपातं परि तस्थुरापः। तमस्मेरा
युवतयो युवानं मर्मज्यमानाः परि यन्त्यापः। स शुक्रेण
शिकना रेवदग्निर्दीदायानिध्मो घृतनिर्णिगप्सु। इन्द्रावरुणयोरुहः
सम्राजोरव आ वृणे। ता नो मृडात ईदृशौ। इन्द्रावरुणा
युवमध्वराय नो (७१)

विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। दीर्घप्रयज्युमति यो वनुष्यति
वयं जयेम पृतनासु दूढ्यः। आ नो मित्रावरुणा प्र बाहवा। त्वं
नो अग्ने वरुणस्य विद्वान् देवस्य हेडोऽव यासिसीष्ठाः। यजिष्ठो
वह्निमतः शोशुचानो विश्वा द्वेषांसि प्र मुमुग्ध्यस्मत्। स त्वं नो
अग्नेऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उषसो व्युष्टौ। अव यक्ष्व नो
वरुणः (७२)

रराणो वीहि मृडीकः सुहवो न एधि। प्रप्रायमग्निर्भरतस्य
 शृण्वे वि यथ्सूर्यो न रोचते बृहद्वाः। अभि यः पूरुं पृतनासु तस्थौ
 दीदाय दैव्यो अतिथिः शिवो नः। प्र ते यक्षि प्र त इयमि मन्म
 भुवो यथा वन्द्यो नो हवेषु। धन्वन्निव प्रपा असि त्वमग्न इयक्षवे
 पूरवे प्रत्न राजन्। (७३)

वि पाजसा वि ज्योतिषा। स त्वमग्ने प्रतीकेन प्रत्योष
 यातुधान्यः। उरुक्षयेषु दीद्यत्। तः सुप्रतीकः सुदृशः
 स्वश्चमविद्वांसो विदुष्टरः सपेम। स यक्षद्विश्वा वयुनानि विद्वान्प्र
 हव्यमग्निर्मृतेषु वोचत्। अहोमुचे विवेष यन्मा वि न इन्द्रेन्द्र
 क्षत्रमिन्द्रियाणि शतक्रतोऽनु ते दायि॥ (७४)

यहीः समध्वराय नो वरुणः राजः श्वतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१२]

[समिधुश्चक्षुषी प्रजापतिराज्यं देवस्य स्फग्मन्ब्रह्मवादिनोऽद्विग्रेस्त्रयो मनुः पृथिव्याः पशवोऽग्नीधे देवा

वै यज्ञस्य युक्ष्वोशन्तस्त्वा द्वादश]

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

समिधो यजति वसन्तमेवर्तूनामव रुन्धे तनूनपातं यजति
 ग्रीष्ममेवाव रुन्धे इडो यजति वरुषा एवाव रुन्धे बरुहिर्यजति
 शरदमेवाव रुन्धे स्वाहाकारं यजति हेमन्तमेवाव रुन्धे

तस्मात्स्वाहाकृता हेमन्पशवोऽवं सीदन्ति समिधो यजत्युषसं एव
देवतानामव रुन्धे तनूनपातं यजति यज्ञमेवाव रुन्ध - (१)

इडो यजति पशून्मेवाव रुन्धे बर्हिर्यजति प्रजामेवाव रुन्धे
समानयत उपभृतस्तेजो वा आज्यं प्रजा बर्हिः प्रजास्वेव तेजो
दधाति स्वाहाकारं यजति वाचमेवाव रुन्धे दशं सम्पद्यन्ते दशाक्षरा
विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे समिधो यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति
तिष्ठति तनूनपातं यजति (२)

यज्ञ एवान्तरिक्षे प्रति तिष्ठतीडो यजति पशुष्वेव प्रति
तिष्ठति बर्हिर्यजति य एव देवयानाः पन्थानस्तेष्वेव प्रति तिष्ठति
स्वाहाकारं यजति सुवर्ग एव लोके प्रति तिष्ठत्येतावन्तो वै देव-
लोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठति देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त
ते देवाः प्रयाजैरेभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त तत्प्रयाजानां (३)

प्रयाजत्वं यस्यैवं विदुषः प्रयाजा इज्यन्ते प्रैभ्यो लोकेभ्यो
भ्रातृव्यानुदतेऽभिक्रामं जुहोत्यभिजित्यै यो वै प्रयाजानां मिथुनं
वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते समिधो बर्हीरिव यजति
तनूनपातमेकमिव मिथुनं तदिडो बर्हीरिव यजति बर्हिरेकमिव
मिथुनं तदेतद्वै प्रयाजानां मिथुनं य एवं वेद प्र (४)

प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते देवानां वा अनिष्टा देवता आस-

नथासुरा यज्ञमजिघांसन्ते देवा गायत्रीं व्यौहन् पश्चाक्षराणि
 प्राचीनानि त्रीणि प्रतीचीनानि ततो वर्म यज्ञायाभवद्वर्म यजमानाय
 यत्प्रयाजानूयाजा इज्यन्ते वर्मेव तद्यज्ञाय क्रियते वर्म यजमानाय
 भ्रातृव्याभिभूत्यै तस्माद्वरूथं पुरस्ताद्वर्षीयः पश्चाद्वर्षीयो देवा वै
 पुरा रक्षोभ्य - (५)

इति स्वाहाकारेण प्रयाजेषु यज्ञः सः स्थाप्यमपश्यन्तः
 स्वाहाकारेण प्रयाजेषु समस्थापयन्ति वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति
 यत्स्वाहाकारेण प्रयाजेषु सः स्थापयन्ति प्रयाजानिष्ठा हवींष्यभि
 धारयति यज्ञस्य सन्तत्या अथो हविरेवाकरथो यथापूर्वमुपैति पिता
 वै प्रयाजाः प्रजाऽनूयाजा यत्प्रयाजानिष्ठा हवींष्यभिधारयति
 पितैव तत्पुत्रेण साधारणं (६)

कुरुते तस्मादाहुयश्चैवं वेद यश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा
 साधारणं पितुरित्यस्कन्नमेव तद्यत्प्रयाजेष्विष्टेषु स्कन्दति गायत्र्येव
 तेन गर्भं धत्ते सा प्रजां पशून् यजमानाय प्र जनयति॥ (७)

यजति यज्ञमेवावरुन्धे तनूनपातं यजति प्रयाजानामेवं वेद प्र रक्षोभ्यः साधारणं पञ्चत्रिंशच्च॥[१]

चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदाज्यभागौ यदाज्यभागौ यजति
 चक्षुषी एव तद्यज्ञस्य प्रति दधाति पूर्वार्धं जुहोति तस्मात्पूर्वार्धं
 चक्षुषी प्रबाहुं जुहोति तस्मात्प्रबाहुक्क्षुषी देवलोकं वा अग्निना
 यजमानोऽनु पश्यति पितृलोकः सोमैनोत्तरार्धंऽग्नये जुहोति

दक्षिणार्धे सोमायैवमिव हीमौ लोकावनयोर्लोकयोरनुख्यात्यै
राजानौ वा एतौ देवतानां (८)

यदग्नीषोमावन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै तस्माद्राज्ञा
मनुष्या विधृता ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते
येनान्यतोदतश्च पशून्दाधारोभयतोदतश्चेत्यृचमनूच्याज्यभागस्य
जुषाणेन यजति तेनान्यतोदतो दाधारर्चमनूच्यं हविषं ऋचा
यजति तेनोभयतोदतो दाधार मूर्धन्वती पुरोनुवाक्या भवति
मूर्धानमेवैनं समानानां करोति (९)

नियुत्वत्या यजति भ्रातृव्यस्यैव पशून्नि युवते केशिनं
ह दाम्यं केशी सात्यकामिरुवाच सप्तपदां ते शक्करीः श्वो
यज्ञे प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते प्रति
जनिष्यमाणान् यस्यै वीर्येणोभयोर्लोकयोर्योतिर्धत्ते यस्यै वीर्येण
पूर्वार्धेनानुङ्गान्भुनक्ति जघनार्धेन धेनुरिति पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या
भवति जातानेव भ्रातृव्यान्प्र णुदत उपरिष्टाल्लक्ष्मा (१०)

याज्या जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते पुरस्ताल्लक्ष्मा
पुरोनुवाक्या भवत्यस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्त उपरिष्टाल्लक्ष्मा
याज्यामुष्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तावस्मा इमौ
लोकौ भवतो य एवं वेद पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति
तस्मात्पूर्वार्धेनानुङ्गान्भुनक्त्युपरिष्टाल्लक्ष्मा याज्या तस्माज्जघनार्धेन

धेनुर्य ए॒वं वेद॑ भुङ्क्ते ए॒नमे॒तौ वज्र॑ आज्यं॒ वज्र॑ आज्य॑भागौ (११)

वज्रो॑ वषट्कारस्त्रिवृतमे॒व वज्र॑ः स॒म्भृत्य॑ भ्रातृ॒व्याय॑ प्र
हर॒त्यछ॑म्बट्कारम॒प॒गूर्य॑ वषट्करोति॒ स्तृत्यै॑ गाय॒त्री पु॑रोनुवा॒क्या
भवति॑ त्रिष्टु॒ग्याज्या॑ ब्रह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रम॒न्वार॑म्भयति॒ तस्मा॑द्ब्राह्म॒णो
मुख्यो॒ मुख्यो॑ भवति॒ य ए॒वं वेद॑ प्रै॒वैनं॑ पु॒रोनुवा॒क्ययाऽऽह॑ प्र
ण॑यति या॒ज्यया॑ ग॒मय॑ति वषट्कारेणै॒वैनं॑ पु॒रोनुवा॒क्यया॑ दत्ते॒ प्र
य॑च्छति या॒ज्यया॑ प्रति॑ (१२)

वषट्कारेण॑ स्थापयति त्रि॒पदा॑ पु॒रोनुवा॒क्या भवति॑ त्रयं॒ इमे
लो॒का ए॒ष्वेव॑ लो॒केषु॑ प्रति॑ तिष्ठति॒ चतु॑ष्पदा या॒ज्या चतु॑ष्पद ए॒व
प॒शून॑वं रुन्धे द्यक्ष॒रो व॑षट्कारो द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑ प॒शुष्वे॒वोपरि॑ष्ठात्प्रति॑
तिष्ठति॑ गाय॒त्री पु॑रोनुवा॒क्या भवति॑ त्रिष्टु॒ग्याज्यै॑षा वै स॒प्तप॑दा
श॒क्रोरी॑ यद्वा ए॒तया॑ दे॒वा अ॑शि॒क्षन्त॑द॒शक्रु॑वन् य ए॒वं वेद॑ श॒क्रोत्ये॒व
यच्छि॑क्षति॥ (१३)

देवतांनाङ्करोत्युपरिष्ठात्क्षमाऽऽज्यभागौ प्रति शक्रोत्येव द्वे च॥ [२]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्व्यादि॑श॒त्स आ॒त्मन्नाज्य॑मधत्त
तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्नेष वाव॒ यज्ञो॑ यदाज्य॑मप्ये॒व नो॒त्रास्त्विति॑
सोऽब्र॑वी॒द्यजान्॑ व॒ आज्य॑भागा॒वुप॑ स्तृणान॒भि घा॑रया॒निति॑
तस्मा॑द्य॒जन्त्याज्य॑भागा॒वुप॑ स्तृणन्त्य॒भि घा॑रयन्ति ब्रह्म॒वादि॑नो
वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्या॑तया॒मान्य॑न्यानि॒ ह॒वीऽष्य॑या॒तयाम॑माज्-

यमिति प्राजापत्यम् (१४)

इति ब्रूयादयातयामा हि देवानां प्रजापतिरिति छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य एतच्चतुरवत्तमधारयन्पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै वषट्काराय यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्त्यङ्गिरसो वा इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यवायन्ते (१५)

अपश्यन्पुरोडाशं कूर्मं भूतं सर्पन्तं तमब्रुवन्निन्द्राय ध्रियस्व बृहस्पतये ध्रियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो ध्रियस्वेति स नाध्रियत तमब्रुवन्नग्नये ध्रियस्वेति सोऽग्नयेऽध्रियत यदाग्नेयोऽष्टाकपालोऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां चाच्युतो भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै तमब्रुवन्कथाहास्था इत्यनुपाक्तोऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षोऽनुपाक्तः (१६)

अवाच्छत्येवमवारमित्युपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै सर्वाणि कपालान्यभि प्रथयति तावतः पुरोडाशानमुष्मिँल्लोकेऽभि जयति यो विदग्धः स नैर्ऋतो योऽश्रुतः स रौद्रो यः श्रुतः स सदेवस्तस्मादविदहता श्रुतंकृत्यः सदेवत्वाय भस्मनाभि वासयति तस्मान्मासेनास्थि छुन्नं वेदेनाभि वासयति तस्मात् (१७)

केशैः शिरश्छुन्नं प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकादगतं देवलोकं
 यच्छुतः५ हविरनभिघारितमभिघार्योद्वासयति देवत्रैवैनं दमयति
 यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः संवत्सरस्यानवेतः स्यादथ
 यजमानः प्र मीयेत यद्वे नश्येतां द्वौ मासौ संवत्सरस्यानवेतौ
 स्यातामथ यजमानः प्र मीयेत संख्यायोद्वासयति यजमानस्य (१८)

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद् द्यावा-
 पृथिव्यमेकं कपालमश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै
 भेषजं करोति द्यावापृथिव्यं एकं कपालो भवत्यनयोर्वा एतन्नश्यति
 यन्नश्यत्यनयोरेवैनं द्विन्दति प्रतिष्ठित्यै॥ (१९)

प्राजापत्यन्तेऽक्षोऽनुपाक्तो वेदेनाभि वांसयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशच्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या
 अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम् पूष्णो
 हस्ताभ्यामित्याह यत्तै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो द्विषतो वध इत्याह
 वज्रमेव तत्सः५ श्यति भ्रातृव्याय प्रहरिष्यन्त्संभ्वयजुरहरत्येतावती
 वै पृथिवी यावती वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भजति (२०)

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रिहरति त्रयं इमे लोका एभ्य
 एवैनं लोकेभ्यो निर्भजति तूष्णीं चतुर्थः५ हरत्यपरिमितादेवैनं
 निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः
 परा भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति

पितृदेवत्यातिखातेयतीं खनति प्रजापतिना (२१)

यज्ञमुखेन सम्मितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव प्रतिष्ठां
गमयति दक्षिणतो वर्षीयसीं करोति देवयजनस्यैव रूपमकः
पुरीषवतीं करोति प्रजा वै पशवः पुरीषं प्रजयैवैनम्पशुभिः
पुरीषवन्तं करोत्युत्तरं परिग्राहं परि गृह्णात्येतावती वै पृथिवी
यावती वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भज्यात्मन उत्तरं
परिग्राहं परि गृह्णाति क्रूरमिव वै (२२)

एतत्करोति यद्वेदिं करोति धा असि स्वधा असीति योयुष्यते
शान्त्यै प्रोक्षणीरा सादयत्यापो वै रक्षोग्री रक्षसामपहत्यै
स्फ्यस्य वर्त्मन्सादयति यज्ञस्य सन्तत्यै यं द्विष्यात्तं
ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (२३)

भजति प्रजापतिनेव वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यद्विर्हवींषि प्रोक्षीः केनाप इति ब्रह्मणेति
ब्रूयादद्विर्ह्येव हवींषि प्रोक्षति ब्रह्मणाप इध्माबर्हिः प्रोक्षति
मेध्यमेवैनत्करोति वेदिं प्रोक्षत्यृक्षा वा एषाऽलोमकाऽमेध्या
यद्वेदिर्मेध्यामेवैनां करोति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति
बर्हिःसाद्य प्र (२४)

उक्षत्येभ्य एवैनलोकेभ्यः प्रोक्षति क्रूरमिव वा एतत्करोति
यत्खनत्यपो नि नयति शान्त्यै पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति मुख्यमेवैनं

करोतीयन्तं गृह्णाति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्बर्हिः
 स्तृणाति प्रजा वै बर्हिः पृथिवी वेदिः प्रजा एव पृथिव्यां
 प्रतिष्ठापयत्यनतिदृश्रः स्तृणाति प्रजयैवैनम्पशुभिरनतिदृश्रं
 करोति (२५)

उत्तरम्बर्हिषः प्रस्तरं सादयति प्रजा वै बर्हिर्यजमानः
 प्रस्तरो यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानो-
 ऽयजमानादुत्तरोऽन्तर्दधाति व्यावृत्त्या अनक्ति हविष्कृतमेवैनं
 सुवर्गं लोकं गमयति त्रेधानंक्ति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं
 लोकेभ्योऽनक्ति न प्रति शृणाति यत्प्रतिशृणीयादनूर्ध्वम्भावुकं
 यजमानस्य स्यादुपरीव प्र हरति (२६)

उपरीव हि सुवर्गो लोको नि यच्छति वृष्टिमेवास्मै नि
 यच्छति नात्यग्रं प्र हरेद्यदत्यग्रं प्रहरेदत्यासारिण्यध्वर्योर्नाशुका
 स्यान्न पुरस्तात्प्रत्यस्येद्यत्पुरस्तात्प्रत्यस्येत्सुवर्गाल्लोकाद्यजमानं
 प्रति नुदेत्प्राश्चं प्र हरति यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति न
 विष्वंश्च वि युयाद्यद्विष्वंश्च वियुयात् (२७)

ऋयस्य जायेतोर्ध्वमुद्यौत्यूर्ध्वमिव हि पुंसः पुमानेवास्य
 जायते यथ्स्फ्येन वोपवेषेण वा योयुप्येत स्तृतिरेवास्य सा हस्तेन
 योयुप्यते यजमानस्य गोपीथाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं यज्ञस्य
 यजमान इति प्रस्तर इति तस्य कं सुवर्गो लोक इत्याहवनीय
 इति ब्रूयाद्यत्प्रस्तरमाहवनीये प्रहरति यजमानमेव (२८)

सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यजमानो लिशते यत्प्रस्तरं
 योयुष्यन्ते बरुहिरनु प्रहरति शान्त्या अनारम्भेण इव वा
 एतर्ह्यध्वर्युः स ईश्वरो वैपनो भवितोर्ध्रुवासीतीमामभि मृशतीयं
 वै ध्रुवाऽस्यामेव प्रति तिष्ठति न वैपनो भवत्यगा(३)नग्रीदित्याहु
 यद्व्यादगन्नग्निरित्यग्रावग्निं गमयेन्निर्यजमानः सुवर्गल्लोकाद्भजेद-
 ग्नित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति॥ (२९)

आसाद्य प्रानतिदृशं करोति हरति वियुयाद्यजमानमेवाग्निरिति सप्तदश च॥ [५]

अग्नेस्त्रयो ज्यायाः सो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः
 प्रामीयन्त सौऽग्निरिबिभेदित्यं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति
 स निलायत सौऽपः प्राविंशत्तं देवताः प्रैषमैच्छन्तम्मथ्स्यः
 प्राब्रवीत्तमशपद्धियाधिया त्वा वध्यासुर्यो मा प्रावोच इति
 तस्मान्मथ्स्यं धियाधिया घ्नन्ति शप्तः (३०)

हि तमन्वविन्दन्तमब्रुवन्नुप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति
 सौऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात्तन्मे
 भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि
 स्कन्दति तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति परिधीन्परि दधाति
 रक्षसामपहत्यै सः स्पर्शयति (३१)

रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो
 होवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षाऽस्यपहन्त्यूर्ध्वं समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव

रक्षा॒स्यपं॑ हन्ति॒ यजु॑षान्यां॒ तूष्णी॑मन्यामि॒थुन॑त्वाय॒ द्वे आ॑
दधाति॒ द्विपा॑द्यज॒मानः॑ प्रति॑ष्ठित्यै ब्रह्म॑वादिनो॑ वदन्ति॒ स त्वै॑ यंजेत॒
यो य॒ज्ञस्या॒र्त्या व॑सी॒यान्त्स्या॑दिति॒ भूप॑तये॒ स्वाहा॑ भुव॑नपतये॒
स्वाहा॑ भू॒ताना॑म् (३२)

पत॑ये॒ स्वाहे॑ति॒ स्क॒न्नम॑नु॒ मन्त्र॑येत॒ य॒ज्ञस्यै॑व तदा॒र्त्या
यज॑मानो॒ वसी॑यान्भवति॒ भूय॑सी॒रुहि॑ दे॒वताः॑ प्री॒णाति॑ जा॒मि
वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ क्रियते॒ यद॒न्वञ्चौ॑ पुरो॒डाशा॑वुपा॒शुया॒जम॑न्तरा
यंज॒त्यजा॑मित्वा॒याथो॑ मिथु॒नत्वा॒याग्नि॑र॒मुष्मि॑ल्लो॒क आसी॑द्य॒मो-
ऽस्मि॑न्ते दे॒वा अ॑ब्रुव॒न्नेते॒मौ वि॑ पर्यू॒हामे॒त्यन्ना॑द्येन दे॒वा अ॒ग्निम् (३३)

उ॒पाम॑न्त्रयन्त॒ राज्ये॑न॒ पि॒तरो॑ य॒मं तस्मा॑द॒ग्निर्दे॒वाना॑मन्ना॒दो
य॒मः पि॑तृणां॒ राजा॒ य ए॒वं वेद॑ प्र॒ राज्य॑मन्नाद्य॒माप्नो॑ति॒
तस्मा॑ ए॒तद्वा॒गधे॒यं प्रा॑यच्छन्॒ यद॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ऽव॒द्यन्ति॒ यद॒ग्नये॑
स्विष्ट॒कृते॑ऽव॒द्यति॑ भा॒गधे॒र्येनै॒व तद्रु॒द्रं स॑म॒र्धय॑ति स॒कृत्स॑कृद॒व
द्यति॑ स॒कृदि॒व हि रु॒द्र उ॑त्तरा॒र्धाद॒व द्यत्ये॑षा वै रु॒द्रस्य॑ (३४)

दि॒ग्ब्र॒ह्म॒वाया॑मे॒व दि॒शि रु॒द्रं नि॒रव॑दयते॒ द्विर॒भि घा॑रयति॒
चतु॑रव॒त्तस्या॒प्त्यै प॒शवो॑ वै पूर्वा॒ आहु॑तय ए॒ष रु॒द्रो यद॑ग्निर्यत्पूर्वा॒
आहु॑तीर॒भि जु॑हुयाद्रु॒द्राय॑ प॒शूनपि॑ दध्यादप॒शुर्यज॑मानः स्यादति॒हाय॑
पूर्वा॒ आहु॑तीर्जुहोति प॒शूनां॑ गोपी॒थाय॑॥ (३५)

मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छत्स घृतं निषिक्तमविन्दत्सो-
ऽब्रवीत्कोऽस्येश्वरो यज्ञेऽपि कर्तोरिति तावंब्रूतामित्रावरुणौ
गोरेवावमीश्वरौ कर्तौः स्व इति तौ ततो गां समैरयतां सा
यत्रयत्र न्यक्रामत्ततो घृतमपीड्यत तस्माद् घृतपद्युच्यते तदस्यै
जन्मोपहृतं रथन्तरं सह पृथिव्येत्याह (३६)

इयं वै रथन्तरमिमामेव सहान्नाद्येनोप ह्वयत उपहृतं
वामदेव्यं सहान्तरिक्षेणेत्याह पशवो वै वामदेव्यं पशूनेव
सहान्तरिक्षेणोप ह्वयत उपहृतम्बृहत्सह दिवेत्याहैरं वै बृहदिरामेव
सह दिवोप ह्वयत उपहृताः सप्त होत्रा इत्याह होत्रा एवोप ह्वयत
उपहृता धेनुः (३७)

सहरषभेत्याह मिथुनमेवोप ह्वयत उपहृतो भक्षः सखेत्याह
सोमपीथमेवोप ह्वयत उपहृतां (४) हो इत्याहाऽऽत्मानमेवोप
ह्वयत आत्मा ह्युपहृतानां वसिष्ठ इडामुप ह्वयते पशवो वा इडां
पशूनेवोप ह्वयते चतुरुप ह्वयते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह
मनुरह्येताम् (३८)

अग्रेऽपश्यद् घृतपदीत्याह यदेवास्यै पदाद् घृतमपीड्यत
तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येनां समैरयतां ब्रह्म
देवकृतमुपहृतमित्याह ब्रह्मैवोप ह्वयते दैव्या अध्वर्यव उपहृता
उपहृता मनुष्या इत्याह देवमनुष्यानेवोप ह्वयते य इमं यज्ञमवान्
ये यज्ञपतिं वर्धनित्याह (३९)

यज्ञाय॑ चै॒व यज॑मानाय चा॒शिष॒मा शा॑स्त॒ उप॑हू॒ते
 द्यावा॑पृथि॒वी इत्या॑ह द्यावा॑पृथि॒वी ए॒वोप॑ ह्वयते पूर्व॒जे ऋ॑ताव॒री
 इत्या॑ह पूर्व॒जे ह्ये॑ते ऋ॒ताव॒री दे॒वी दे॒वपु॑त्रे इत्या॑ह दे॒वी ह्ये॑ते
 दे॒वपु॑त्रे उप॑हूतोऽयं यज॑मान॒ इत्या॑ह यज॑मानमे॒वोप॑ ह्वयत॒
 उत्तर॑स्यां दे॒वय॒ज्यायामु॑पहूतो भूय॑सि ह॒विष्कर॑ण॒ उप॑हूतो दि॒व्ये
 धाम॒न्नुप॑हूतः (४०)

इत्या॑ह प्र॒जा वा उत्तरा॑ दे॒वय॒ज्या प॒शवो॑ भूयो॒ हवि॑ष्कर॑ण॒
 सुव॒र्गो लो॒को दि॒व्यं धामे॑दम॒सीदम॒सीत्ये॒व य॒ज्ञस्य॑ प्रि॒यं धामो॑प॒
 ह्वय॑ते वि॒श्वेम॑स्य प्रि॒यमु॑पहूत॒मित्या॑हाछं॒बद्धारमे॒वोप॑ ह्वयते॥ (४१)

आहु॒ धेनु॑रेतां वर्ध॑नित्या॒ह धाम॑न्नुप॑हूतश्चतु॒स्त्रिंशच्च॑॥ [७]

प॒शवो॑ वा इडा॑ स्व॒यमा द॑त्ते काम॑मे॒वात्म॑ना॒ पशू॑नामा द॑त्ते न
 ह्य॑न्यः काम॑म्पशूनां प्र॒यच्छ॑ति वा॒चस्प॑तये त्वा हु॒तं प्रा॒श्रामी॑त्या॒ह
 वाच॑मे॒व भा॑ग॒धेये॑न प्रीणाति॒ सद॑स॒स्पत॑ये त्वा हु॒तं प्रा॒श्रामी॑त्या॒ह
 स्व॒गाकृ॑त्यै चतुर॒वत्तं भ॑वति ह॒विर्वै च॑तुर॒वत्तम्प॒शवश्च॑तुर॒वत्तं यद्धोता॑
 प्रा॒श्रीयाद्धोता॑ (४२)

आ॒र्तिमा॑र्च्छे॒द्यद॒ग्नौ जु॑हुयाद्बु॒द्राय॑ प॒शूनपि॑ दध्यादप॒शुर्यज॑मानः
 स्याद्वा॒चस्प॑तये त्वा हु॒तं प्रा॒श्रामी॑त्या॒ह प॒रोक्ष॑मे॒वैन॑जुहोति॒
 सद॑स॒स्पत॑ये त्वा हु॒तं प्रा॒श्रामी॑त्या॒ह स्व॒गाकृ॑त्यै प्रा॒श्रन्ति ती॒र्थ
 ए॒व प्रा॒श्रन्ति॒ दक्षि॑णां ददाति ती॒र्थ ए॒व दक्षि॑णां ददाति वि वा

एतद्यज्ञम् (४३)

छिन्दन्ति यन्मध्यतः प्राश्नन्त्यद्विर्माजयन्त आपो वै सर्वा
 देवता देवताभिरेव यज्ञः सं तन्वन्ति देवा वै यज्ञाद्ब्रुद्रमन्तरायन्त्स
 यज्ञमविध्यत्तं देवा अभि समंगच्छन्त कल्पन्तां न इदमिति तै-
 ऽब्रुवन्त्स्विष्टं वै न इदं भविष्यति यदिमं राधयिष्याम् इति
 तत्स्विष्टकृतः स्विष्टकृत्वन्तस्याविद्धं निः (४४)

अकृन्तन् यवेन सम्मितं तस्माद्यवमात्रमव द्येद्यज्यायो-
 ऽवद्येद्रोपयेत्तद्यज्ञस्य यदुप च स्तृणीयादभि च घारयेदुभयतः
 सः श्वायि कुर्यादवदायाभि घारयति द्विः सम्पद्यते द्विपाद्यजमानः
 प्रतिष्ठित्ये यत्तिरश्चीनमतिहरेदनमिविद्धं यज्ञस्याभि विध्येदग्रेण
 परि हरति तीर्थेनैव परि हरति तत्पूष्णे पर्यहरन्तत् (४५)

पूषा प्राश्य दतोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि तं
 देवा अब्रुवन्वि वा अयमार्ध्यप्राशिन्नियो वा अयमभूदिति
 तद्बृहस्पतये पर्यहरन्त्सोऽबिभेद्बृहस्पतिरित्थं वाव स्य
 आर्तिमारिष्यतीति स एतम्मन्त्रमपश्यत्सूर्यस्य त्वा चक्षुषा
 प्रति पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चक्षुः (४६)

किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत्प्रतिगृह्णन्त मा हिः सिष्यतीति
 देवस्य त्वा सवितुः प्रंसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां प्रति
 गृह्णामीत्यब्रवीत्सवितुः प्रंसूत एवैनद्ब्रह्मणा देवताभिः प्रत्यगृह्णात्सो-

ऽबिभेत्प्राश्रन्तं मा हि॑सिष्यतीत्यग्नेस्त्वास्येन॑ प्राश्रामीत्यब्रवीन्न
ह्यग्नेरास्यं किं च॒न हि॒नस्ति॒ सोऽबिभेत् (४७)

प्राशितं मा हि॑सिष्यतीति॑ ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न हि
ब्राह्मणस्योदरं किं च॒न हि॒नस्ति॒ बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति॑ स हि ब्रह्मिष्ठोऽप॒
वा ए॒तस्मात्प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति॒ यः प्रा॑शिन्नं प्रा॒श्रात्य॒द्विर्मा॑र्जयित्वा
प्रा॒णान्ध॒सम्मृ॑शते॒ऽमृतं॑ वै प्रा॒णा अ॒मृत॒माप॑ः प्रा॒णाने॒व य॑था॒स्थान॑मुप॑
ह्वयते॥ (४८)

प्राञ्जीयाद्धोतां यज्ञं निरहरन्तच्चक्षुरास्यङ्किं च॒न हि॒नस्ति॒ सोऽबिभेच्चतुश्चत्वारि॑शच्च॥ — [८]

अ॒ग्नीध॒ आ द॑धात्य॒ग्निमु॑खाने॒वर्तून्प्री॑णाति॒ समि॒धमा॑
द॑धात्युत्तरा॒सामा॑हुतीनां॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ अथो॑ समि॒द्वत्ये॒व जु॑होति
परि॒धीन्ध॒सम्मा॑र्ष्टि॒ पुना॑त्ये॒वैनान्ध॒सकृ॑त्स॒कृत्स॒म्मा॑र्ष्टि॒ परा॑डि॒व
ह्येत॑र्हि॒ यज्ञश्च॒तुः सम्प॑द्यते॒ चतु॑ष्पादः॒ प॒शवः॑ प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे
ब्रह्म॒न्प्र स्था॑स्याम् इत्या॒हात्र॒ वा ए॒तर्हि॑ य॒ज्ञः श्रि॒तः (४९)

यत्र॑ ब्रह्मा यत्रै॒व य॒ज्ञः श्रि॒तस्त॑तं ए॒वैन॒मा र॑भते॒ यद्ध॑स्तेन॒
प्र॒मीवै॑द्वे॒पनः॑ स्याद्यच्छी॒र्ष्णा शी॑र्ष॒क्तिमा॒न्धस्या॑द्यत्तूष्णीमासी॒तासं॑
प्र॒तो य॒ज्ञः स्या॒त्प्र ति॑ष्ठेत्ये॒व ब्रू॑याद्वा॒चि वै य॒ज्ञः श्रि॒तो यत्रै॒व य॒ज्ञः
श्रि॒तस्त॑तं ए॒वैन॒सम्प्र॑ यच्छति॒ देव॑ स॒वित॑रे॒तत्ते प्र॑ (५०)

आ॒हेत्या॑ह॒ प्रसू॑त्यै॒ बृह॑स्पतिर्ब्रह्मेत्या॑ह॒ स हि॑ ब्रह्मिष्ठः
स य॒ज्ञम्पा॑हि॒ स य॒ज्ञप॑तिम्पाहि॒ स मा॒म्पाही॑त्या॑ह॒ य॒ज्ञाय॑

यजमानायात्मने तेभ्य एवाशिषमा शास्तेऽनार्त्या आश्राव्याह
देवान् यजेति ब्रह्मवादिनो वदन्तीष्टा देवता अथ कतम एते देवा
इति छन्दासीति ब्रूयाद्वायत्रीं त्रिष्टुभम् (५१)

जगतीमित्यथो खल्वाहुर्ब्राह्मणा वै छन्दासीति तानेव
तद्यजति देवानां वा इष्टा देवता आसन्नथाग्निर्नोदज्वलत्तं
देवा आहुतीभिरनूयाजेष्वन्विन्दन् यदनूयाजान् यजत्यग्निमेव
तत्समिन्द्र एतदुर्वै नामासुर आसीत्स एतरहि यज्ञस्याशिषमवृद्धं
यद्व्यादेतत् (५२)

उ द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येतदुमेवासुरं यज्ञस्याशिषं
गमयेदिदं द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव
यज्ञस्याऽऽशिषं गमयत्यार्धं सूक्तवाकमुत नमोवाकमित्या-
हेदमराध्मेति वावैतदाहोपश्रितो दिवः पृथिव्योरित्याह
द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ उपश्रित ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे
यजमान द्यावापृथिवी (५३)

स्तामित्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते यद्व्याथ्सूपावसाना
च स्वध्यवसाना चेति प्रमायुको यजमानः स्याद्यदा हि
प्रमीयतेऽथेमामुपावस्यति सूपचरणा च स्वधिचरणा चेत्येव
ब्रूयाद्वरीयसीमेवास्मै गव्यूतिमा शास्ते न प्रमायुको भवति
तयोरविद्यग्निरिदं हविरंजुषतेत्याह या अयाक्ष्म (५४)

देवतास्ता अरीरधामेति वावैतदाह यन्न निर्दिशेत्प्रतिवेशं

यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदा शीस्तेऽयं यजमानोऽसावित्याह
 निर्दिश्यैवैनं सुवर्गं लोकं गमयत्यायुरा शीस्ते सुप्रजास्त्वमा
 शीस्त इत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शीस्ते सजातवनस्यामा शीस्त
 इत्याह प्राणा वै संजाताः प्राणानेव (५५)

नान्तरैति तदग्निदेवो देवेभ्यो वनते वयमग्नेर्मानुषा
 इत्याहाग्निदेवेभ्यो वनुते वयं मनुष्येभ्य इति वावैतदाहेह
 गतिर्वामस्येदं च नमो देवेभ्य इत्याह याश्चैव देवता यजति याश्च
 न ताभ्य एवोभयीभ्यो नमस्करोत्यात्मनोऽनार्त्ये॥ (५६)

श्रितस्ते प्र त्रिष्टुमंतद्यावापृथिवी या अयाक्ष्म प्राणानेव षट्त्वारिंशच्च॥ [९]

देवा वै यज्ञस्य स्वगाकर्तारं नाविन्दन्ते शं युम्बारहस्पत्य-
 मंब्रुवन्निमं नो यज्ञं स्वगा कुर्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणौ
 यदेवाब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजाते सा मे यज्ञस्याशीरसदिति
 तस्माद्यदब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजते शं युमेव तस्य बारहस्पत्यं
 यज्ञस्याशीर्गच्छत्येतन्ममेत्यब्रवीत्किम्मे प्रजायाः (५७)

इति योऽपगुरातै शतेन यातयाद्यो निहनंत्सहस्रेण
 यातयाद्यो लोहितं करवद्यावतः प्रस्कद्य पांसून्त्संगृह्णात्तावतः
 संवत्सरान्पितृलोकं न प्र जानादिति तस्माद्ब्राह्मणाय नापं गुरेत
 न नि हन्यान्न लोहितं कुर्यादितावता हैनसा भवति तच्छं योरा
 वृणीमह इत्याह यज्ञमेव तत्स्वगा करोति तत् (५८)

शं योरा वृणीमह इत्याह शं युमेव बारहस्पत्यम्भागधेयेन
 समर्धयति गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतय इत्याहाऽऽशिषमेवैतामा
 शास्ते सोमं यजति रेत एव तद्धधाति त्वष्टारं यजति रेत एव
 हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोति देवानाम्पत्नीर्यजति मिथुनत्वायाग्निं
 गृहपतिं यजति प्रतिष्ठित्यै जामि वा एतद्यज्ञस्य क्रियते (५९)

यदाज्येन प्रयाजा इज्यन्त आज्येन पत्नीसंयाजा ऋचमनूच्य
 पत्नीसंयाजानामृचा यजत्यजामित्वायाथौ मिथुनत्वाय पङ्क्तिप्रायणो
 वै यज्ञः पङ्क्त्युदयनः पञ्च प्रयाजा इज्यन्ते चत्वारः पत्नीसंयाजाः
 समिष्टयजुः पञ्चमम्पङ्क्तिमेवानु प्र यन्ति पङ्क्तिमनूद्यन्ति ॥ (६०)

प्रजायाः करोति तत्क्रियते त्रयस्त्रिंशच्च ॥ [१०]

युक्ष्वा हि देवहूतमा९ अश्वा९ अग्ने रथीरिव। नि होता पूर्व्यः
 सदः। उत नो देव देवा९ अच्छा वोचो विदुष्टरः। श्रद्विश्वा वार्या
 कृधि। त्व९ ह यद्यविष्ठ्य सहसः सूनवाहुत। ऋतावा यज्ञियो भुवः।
 अयमग्निः सहस्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा कवी रयीणाम्।
 तं नेमिमृभवो यथा नमस्व सहूतिभिः। नेदीयो यज्ञम् (६१)

अङ्गिरः। तस्मै नूनमभिद्यवे वाचा विरूप नित्यया। वृष्णे
 चोदस्व सुष्टुतिम्। कमुं प्विदस्य सेनयाग्रेरपाकचक्षसः। पणिं
 गोषु स्तरामहे। मा नो देवानां विशः प्रस्नातीरिवोस्नाः। कृशं
 न हासुरघ्नियाः। मा नः समस्य दूढ्यः परिद्वेषसो अ९हृतिः।

ऊर्मिर्न नाव॒मा व॑धीत्। नम॑स्ते अ॒ग्र ओज॑से गृ॒णन्ति॑ देव कृ॒ष्टयः॑।
अमैः (६२)

अ॒मित्र॑म॒र्दय। कु॒वि॒त्सु नो॒ गवि॑ष्टयेऽ॒ग्रे सं॒वे॒षि॒षो र॒यिम्।
उरु॑कृ॒दुरु॑ ण॑स्कृ॒धि। मा नो॑ अ॒स्मिन्म॑हा॒धने॑ परा॑ व॒र्गार॒भृद्य॑था।
सं॒वर्ग॑ꣳ सꣳ र॒यिञ्ज॑य। अ॒न्यम॒स्मद्वि॒या इ॒यम॒ग्रे सि॑ष॒क्तु दु॒च्छुना॑।
व॒र्धा नो॑ अम॑व॒च्छवः॑। यस्या॑जु॒षन्न॑म॒स्विनः॑ श॒मीम॑दु॒र्मख॑स्य वा।
तं घेद॑ग्निर्वृ॒धाव॑ति। पर॑स्या॒ अधि॑ (६३)

सं॒वतो॑ऽव॒राꣳ अ॒भ्या त॑र। यत्रा॒हम॑स्मि॒ ताꣳ अ॒वा वि॒द्वा हि॑
ते॑ पु॒रा व॒यम॑ग्रे॒ पितु॑र्यथाव॑सः। अ॒धा ते सु॒म्रमी॑महे। य उ॒ग्र इ॒व
श॒र्यहा॑ ति॒ग्मशृ॑ङ्गो न वꣳस॑गः। अ॒ग्रे पु॒रो रु॒रोजि॑थ। सखा॑यः
सं वः॑ स॒म्यश्च॒मिष॑ꣳ स्तोमं॑ चा॒ग्रये॑। व॒र्षि॒ष्ठाय॑ क्षि॒तीना॒मूर्जो॑
न॒ग्रे सह॑स्वते। सꣳस॒मिद्यु॑वसे वृष॒न्नग्रे॑ वि॒श्वान्य॑र्य आ। इ॒डस्प॑दे
स॒मि॒ध्यसे॑ स नो॒ वसू॑न्या भ॑र। प्र॒जाप॑ते स वै॒द सोमा॑पूषणे॒मौ
दे॒वौ॥ (६४)

य॒ज्ञम॑र॒धि वृष॑न्नेका॒न्नविꣳश॑तिश्च॑॥ [११]

उ॒शन्त॑स्त्वा ह॒वाम॑ह उ॒शन्तः॑ स॒मि॒धीम॑हि। उ॒शन्नु॑श॒त आ व॑ह
पि॒तृन् ह॒विषे॑ अ॒त्तवे॑। त्वꣳ सो॑म॒ प्रचि॑कितो मनी॒षा त्वꣳ रजि॑ष्ठम॒नु
नेषि॑ प॒न्था॑म्। तव॑ प्र॒णीती॑ पि॒तरो॑ न इ॒न्दो दे॒वेषु॑ रत्न॑म॒भज॑न्त
धी॒राः। त्वया॑ हि नः॑ पि॒तरः॑ सोम॒ पूर्वे॑ क॒र्माणि॑ च॒क्रुः प॑व॒मान॒

धीराः। वन्वन्नवातः परिधी९ रपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवां भव (६५)

नः। त्व९ सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ ततन्थ।
तस्मै त इन्दो हविषा विधेम वय९ स्याम पतयो रयीणाम्।
अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत सुप्रणीतयः। अत्ता
हवी९षि प्रयंतानि बर्हिष्यथा रयि९ सर्ववीरं दधातन। बर्हिषदः
पितर ऊत्यर्वाग्निमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम्। त आ गतावसा
शन्तमेनाथास्मभ्यम् (६६)

शं योररपो दधात। आहं पितृन्सुविदत्रा९ अविथ्सि नपातश्च
विक्रमणं च विष्णोः। बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त
इहागमिष्ठाः। उपहूताः पितरो बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु। त
आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु ते अवनत्वस्मान्। उदीरतामवर
उत्परांस उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः। असुम् (६७)

य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु। इदं पितृभ्यो
नमो अस्त्वद्य ये पूर्वासो य उपरास ईयुः। ये पार्थिवे रजस्य
निषत्ता ये वा नून९ सुवृजनांसु विक्षु। अधा यथा नः पितरः
परांसः प्रत्नासो अग्न ऋतमांशुषाणाः। शुचीदयन्दीधितिमुक्थशासः
क्षामा भिन्दन्तो अरुणीरपं व्रत्र। यदग्ने (६८)

कव्यवाहन पितृन् यक्ष्यतावृधः। प्र च हव्यानि वक्ष्यसि
देवेभ्यश्च पितृभ्य आ। त्वमग्न ईडितो जातवेदोऽवाङ्मुव्यानि

सुरभीणि कृत्वा। प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धि त्वं देव प्रयता
हवींषि। मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिरृक्कभिर्वावृधानः।
याश्च देवा वावृधुर्ये च देवान्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मदन्ति। (६९)

इमं यम प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः।
आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषा मादयस्व।
अङ्गिरोभिरा गंहि यज्ञियेभिर्यमं वैरूपैरिह मादयस्व। विवस्वन्तं
हुवे यः पिता तेऽस्मिन् यज्ञे बरुहिष्या निषद्य। अङ्गिरसो नः
पितरो नवग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः। तेषां वयं सुमतौ
यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम॥ (७०)

[समिधो याज्या तस्मान्नाभागं हि तमन्वित्याह प्रजा वा आहेत्याह युक्त्वा हि संततिः॥७०॥

समिधः सौमनसे स्याम॥]

भवास्मभ्यमसुं यदग्ने मदन्ति सौमनस एकं॥ [१२]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>